

1984 பிப்ரவரி 16]

*திரு. கு. ரமணி: தலைவர் அவர்களே, மேதகு கவர்னர் அவர்கள் உரை மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களை முன்வைக்க விரும்புகிறேன். 13-2-1984 ஆம் தேதி மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உரை நிகழ்த்தக்கூடிய நேரத்தில் சட்டமன்றத்தில் இருந்த மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இந்த அரசின் தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கையைக் கண்டித்து வெளிநடப்பு செய்ததைத் தாங்கள் அறிவீர்கள்.

இந்த அரசின் மக்கள் உரிமையைப் பறிக்கும் போலீஸ் கொள்கை, மதுரையில் மாணவர்களை பயங்கரமாகத் தாக்கி, கடுமையாகத் சித்திரவதை செய்து, பலர் காயத்தோடு ஆஸ்பிடலில் இருக்கும்படியான நிலைமை; அடக்கு முறைச் சட்டங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் பிறப்பித்துக்கொண்டு இருக்கும் படியான நிலைமை; அரசியல் கட்சிகள் தொண்டர்களைத் திரட்டுவதற்குத் தடை, அரசியல் கட்சிகள் பிரச்சார விளம்பரத்தை தடுக்கக்கூடிய முறையிலே சட்டம் போட்டு தடை செய்வது, சுவர்களில் ரோடுகளிலே எழுதுவதை தடை செய்தல், விளம்பர போர்டுகளுக்குத் தடை, பேச்சுக்களை டேப் செய்து போட இப்படி இவைகளுக்கு எல்லாம் தடை உத்தரவும் அவசரச் சட்டங்களும் பிறப்பிப்பது சர்வசாதாரணமாகிவிட்டது, மக்களுடைய ஜனநாயக உரிமைகளுக்கு ஒரு துளி கூட மதிப்புக் கொடுக்காமல் தடுப்பு நடவடிக்கைகள் இப்படித் தொடருகின்றன; இன்னும் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

(முற்பகல் 10-20)

தொழிலாளர் போராட்டங்களை உடைப்பதற்காக திட்டமிட்டே போலீசை பயன்படுத்துகின்ற முறை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆளும் கட்சித் தொண்டர்கள் என்ற பெயரால் அடியாட்களைக் கொண்டுபோட்டு எதிர்க்கட்சியைத் தாக்கும் நடவடிக்கை நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

மக்கள் நடத்தும் போராட்டங்களை கேலி செய்வது, போட்டி போராட்டங்களை நடத்துவது, இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அரசு நிர்வாகத்தின் சகல பிரிவுகளிலும் லஞ்ச ஊழல் இன்றைக்கு உச்சக்கட்டத்திற்கு போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அது தீராத வியாதியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அடிமட்டத்திலிருந்து மேல் மட்டம் வரையில் எப்படி வேண்டுமானாலும் நடக்கலாம் என்பது இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டு மக்கள் மத்தியில் ஒரு பெரும் பேச்சாக வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்டக் கொள்கைகளை எதிர்த்து, கண்டித்து தான் அன்றைக்கு நாங்கள் வெளிநடப்புச் செய்தோம்.

[திரு. கு. ரமணி]

[1984 பிப்ரவரி 16]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

மத்திய அரசின் தவறான பொருளாதாரக் கொள்கையின் காரணமாக, அவர்களுடைய தவறான சமுதாயக் கொள்கையின் காரணமாக விலையேற்றம் வருகிறது; வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வருகிறது. வறுமையும் பட்டினியும் இந்த நாட்டை வாட்டி வதைக்கிறது. நாட்டில் இப்படிப்பட்ட மோசமான நிலைமை வளர்ந்து வருவதற்கு மத்திய அரசின் கொள்கைதான் காரணம் என்று சொல்லி, அதைக் கண்டித்து அனைத்து எதிர்க்கட்சிகளும் இந்த நாட்டில் நடத்திக்கொண்டிருக்கிற பிரம்மாண்டமான இயக்கத்திலிருந்து இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கம் வெளியேறி, அவைகளைக் கண்டிக்கக்கூட திராணியற்ற நிலையில் இருக்கிறது. இருந்தாலும் இந்தியாவில் சகல மாநில அரசாங்கங்களையும் விட நாங்கள்தான் அதிகப்படியாக சாதனைகளைச் செய்துவிட்டோம் என்று தொடர்ந்து துணிந்து கூறிவருகிறார்கள். தங்களுக்கு சரிநிகர் சமானம் யாரும் இல்லை என்று கொக்கரிக்கின்ற முறையில் மக்களிடம் சொல்லி வருகிறார்கள். எதிர்க்கட்சிகள் பற்றிச் சொல்லும்போதும் இப்படியேச் சொல்லிவருகிறார்கள். அதன் பிரதிபலிப்பாகத் தான் ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை இந்த அவையிலே முன்மொழிந்த மாண்புமிகு பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களுடைய பேச்சு இருந்தது. அவருடைய பேச்சிலே அவர் குறிப்பிட்டதெல்லாம் * * * என்பது புரியவில்லை. அவர் என்ன சொல்கிறார்? அதிகார வர்க்கத்தை எதிர்த்து நின்று போராடுகிற அனைத்துக் கட்சிகளும் நாடு தழுவிய ஒரு பிரம்மாண்டமான இயக்கமாக இயங்கி, இந்திய அரசினுடைய கொள்கைகளை எதிர்த்துப் போராடுகின்ற முறையில் மாநிலத்தில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு பிரதான இடதுசாரி அரசாக செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் மேற்கு வங்க அரசை தன்னுடைய முதல் எதிரியாகக் கொண்டு தாக்கியிருக்கிறார்கள். பத்திரிகையிலே வந்த செய்திகளை எடுத்துக்காட்டி, அநேக விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டு தன்னுடைய கருத்தை நிலைநாட்டப் பார்க்கிறார். பத்திரிகையில் வந்த செய்திகளை எல்லாம் அவர் நம்புகிறாரா? அப்படி நம்புவதாக இருந்தால் அது அவருக்குத்தான் பெரும் அபாயமாக இருக்கும் என்பதை அவர் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். (குறுக்கீடு) அவர் பேசும்போது நாங்கள் யாரும் குறுக்கிடவில்லை; அமைதியாக இருந்தோம். நான் இப்போது அனுமதிக்கவில்லை. நான் முடித்த பின்னால் கேட்டால் பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா: நேற்றையதினம் அவர் மேற்கு வங்க அரசை மிகக் கடுமையாகக் குற்றஞ்சாட்டிப் பேசினார், நாங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம். மேற்கு வங்க அரசு என்றால்

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1984 பிப்ரவரி 16]

அவருக்கு சிம்ம சொப்பனமாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு திரு. ரமணி பேச ஆரம்பித்தவுடனேயே அவர் குறுக்கிடுகிறார் என்றால் அதனுடைய அர்த்தம் என்ன? அவர் ஒரு மணி நேரம் பேசினார், நாங்கள் யாரும் குறுக்கிடவில்லை. அதைப்போன்று அவரும் குறுக்கிடாமல் இருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்போது குறுக்கிட வேண்டாம். அடுத்த, உறுப்பினர் பேச ஆரம்பிக்கும்முன் வேண்டுமானால் விளக்கம் சொல்லலாம்.

திரு. கு. ரமணி : நான் பேசி முடிந்த பின்னால் கேட்டால் நான் பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். நேற்று அவருடைய பேச்சை பொறுமையோடு நாங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம். நான் பேசும்போதும் இடையிலே குறுக்கிட வேண்டாம். இந்த நிலைமையில் அவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தையும், கம்யூனிஸ்டு கட்சியையும் தாக்குவது என்று இருக்கிறார்கள். உலகத்திலேயே கம்யூனிஸ்டு கட்சி என்ன செய்யும்? கம்யூனிஸ்டு கட்சிகளை தாக்குவது என்பதை யார் செய்திருக்கிறார்கள் என்பது திரு. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். பதில் சுலபமாகக் கிடைக்கும். அவருக்கு இதுபோன்ற கருத்துக்கள் எப்படி கிடைத்தது என்பது தெரியவில்லை.

**

**

**

(குறுக்கீடுகள்)

திரு. என். சங்கரய்யா : அவருக்கு மேற்கு வங்க சர்க்கார் என்றால் சிம்ம சொப்பனமாக இருக்கிறது. (குறுக்கீடுகள்)

திரு. கு. ரமணி : நான் சொல்வதைக் கேட்பதற்கே அவருக்குப் பொறுமை இல்லையென்றால் என்ன செய்வது? (குறுக்கீடுகள்)

திரு. என். சங்கரய்யா : நேற்று இரட்டை வேடம் போட்டோம் என்று கூடச் சொன்னார். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியன் கூறிய கருத்தை எதிர்க்கவோ அல்லது குறை கூறவோ, அல்லது அதனைக் கண்டிக்கவோ முழு உரிமை படைத்தவர். அவர் விமர்சனம் செய்வதில் தவறு எதுவும் இல்லை. ஆனால் ** **

** என்று வரவேண்டாம். அது தவறு.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1984 பிப்ரவரி 16]

திரு. கு. ரமணி : தலைவரவர்களே, அந்த வார்த்தை அவரை வேதனைப்படுத்துகிறது என்று சொன்னால் அதைச் சொல்ல விரும்பவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ** ** என்பதை அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன்.
(குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி சொல்லிய அந்த ஒரு வார்த்தையை எடுத்துவிட்டு மற்றவைகளைத் தொடர்ந்து பேசலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்த வார்த்தையை எடுக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. கு. ரமணி : நான் சொல்லிய விளக்கத்தை தப்பாக புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் தாங்களாகவே யூகித்துப் பேசுகிறார்கள். யாரும் சொல்லிக் கொடுத்து பேசுவது கிடையாது. பேசுவதில் ஜூனியர் சீனியர் என்று கிடையாது.

திரு. என். சங்கரய்யா : ஆளும் கட்சித் தரப்பிலிருந்து அந்தமாதிரி பேசும்போது ** ** என்று இருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-30)
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

திரு. கு. ரமணி : நேற்றையதினம் அப்படிப்பேசும்போது இரட்டை வேடம் என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் எப்போதும் வேடம் போட்டு நடிப்பவர்கள் அல்ல. வேடம் போடுவதும், நடிப்பதும் எங்கேயிருக்கிறது என்று அவர்கள் தேடிப் பார்த்து பதில் சொன்னால் நல்லது. எங்களைப் பற்றிச் சொல்வதில் பிரயோஜனம் இல்லை. அப்படிப்பட்ட காரியத்தை நாங்கள் சொல்வதில்லை. அதைத்தான் நாங்கள் சொல்கிறோம். உள்ளதை நாங்கள் பகிரங்கமாகச் சொல்கிறோம்- நேற்று அவர்கள் பத்திரிகைகள் பலவற்றிலிருந்து பூராவும் படித்தார்கள். அதிலே இருக்கக்கூடிய விஷயம் பூராவும் அவருடைய சொந்த விஷயமா? அப்படியானால் என்ன அர்த்தம்? அது வேறு ஒருவர்

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. கு. ரமணி]

கொடுத்த விஷயம்தானே. அதுதான் பிரச்சினையே தவிர நான் எந்த ஒரு உறுப்பினரையும் புண்படுத்துவதற்காகப் பேசவில்லை. ஒரு கொள்கை சம்பந்தமான விவாதம் இது. ஆகவே ஒரு சரியான நிலைக்கு நீங்கள் தயவுசெய்து வரவேண்டும். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஒரு உறுப்பினர் பேசும்போது மற்ற உறுப்பினர்கள் அடிக்கடி குறுக்கிட வேண்டாம். அவர் பேசி முடித்த பிறகு, ஏதாவது பிரச்சினை இருந்தால், நீங்கள் சொல்லலாம். ஒவ்வொரு தடவையும் குறுக்கிட்டுக் கொண்டிருந்தால் நல்லதல்ல. (குறுக்கீடு).

திரு. கு. ரமணி: ஆகவே, துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே சொன்ன அத்தனை விஷயங்களைப் பற்றி மறுபடியும் பேச விரும்பவில்லை. அதைப் பற்றி எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பேசும்போது சொல்வார்கள். நான் சொல்ல வருகின்ற முக்கியமான விஷயம், தொழிலாளர் விஷயம், தொழிலாளர் விரோதப் போக்கை, கையாள்வதில் இந்த அரசு உச்ச கட்டத்திற்கு கொண்டு வந்துள்ளது. இந்த விஷயத்தைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இவர்கள் 1980-ம் வருஷம் மே மாதம் 10 ஆம் தேதி தேர்தலுக்காக மக்களைச் சந்திக்கிற காலத்தில், அவர்கள் வெளியிட்ட அறிக்கையை அவர்கள் திரும்பப் படித்துப்பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அன்னத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. அரசு, எந்த அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்த தொழிலாளர் இயக்கமானாலும் தொழிலாளர் நிலையைக் குறித்த, நலனைக் குறிக்கோள்களாகக் கொண்டு, அவைகளை ஆரோக்கியமாக இயங்க நல்ல சூழ்நிலைகளை உருவாக்கியது. இது அண்ணா பத்திரிகையில் வெளிவந்துள்ளது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்க்காலத்தில் இரும்புக் கரம் கொண்டு நடக்கப்பட்டது. தலைவர்கள், குசேலர், வி. பி. சிந்தன், சீனுவாசன் ஆகியவர்களை கொலை செய்யும் முயற்சிக்குச் சேன்றார்கள் என்று உங்களுடைய பத்திரிகையிலே நீங்களே வெளியிட்டு, அதற்கு மக்களிடத்திலே தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள, திராவிட முன்னேற்ற கழக சர்க்காரால் ஏற்பட்டுள்ள, கஷ்டங்களைப் பற்றி எல்லாம் சொல்லி, நீங்கள் ஓட்டு கேட்டீர்கள். நல்லது. ஆனால் இன்றைக்கு நிலை என்ன? இப்போது தமிழ்நாடு முழுவதும் நடக்கிற நிலைமையை நீங்கள் பார்க்கவேண்டும். சிம்சன் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் 25-11-83 முதல் 15-2-84 வரைக்கும், அதாவது நேற்று வரைக்கும், 82 நாட்கள் அந்த போராட்டம் நடக்கிறது. கோட்டைக்கு ஊர்வலம் போய் மகஜர் கொடுக்கப்போனால் அந்த மகஜரைப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூட அங்கே அமைச்சர்கள் இல்லை. முதலாளிகள் பிடிவாதம் அதிகரித்து இருக்கிறது. ஏன் என்றால் சர்க்காருடைய ஆதரவு அவர்களுக்கு என்றென்றும் இருக்கிறது என்ற தைரியம். லேபர் கமிஷனர் சம்பளம் அதிகம் கிடைக்கிறது இந்தத் தொழிற்சாலையிலே என்று, மற்றத் தொழிற்சாலைகளை கம்பேர் பண்ணி, குறிப்பு தயார் பண்ணிக் கொடுத்து, அதை நம்முடைய

[திரு. கு. ரமணி]

[1984 பிப்ரவரி 16]

முதலமைச்சர் அவர்கள் கடிதமாக சங்கங்களுக்கு அனுப்புகிறார். இதைப் பார்க்கிறபோது முதலாளிகள் என்ன நினைப்பார்கள். இந்தச் சர்க்கார் பரிபூரணமாக நமக்கு பக்க பலமாக இருக்கிறது. இதனால் அவர்களுடைய பிடிவாதம் மேலும் ஏறுகிறது. இது போராட்டத்திற்கு ஆதரவு அளித்து உதவி செய்யக்கூடிய நிலையா? அதற்கு மாறாக அதிக சம்பளம் இந்தத் தொழிலாளர்கள் வாங்கிக்கொண்டு அடாவடித்தனமாக காரியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்ற நிலையை உருவாக்கினால், இது தொழிற்சங்கப் போராட்டத்தை பலவீனப்படுத்தி, உடைக்கக்கூடிய ஏற்பாடு அல்லவா? என்று நான் உங்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைதான் இது. அதேநேரத்தில் தொழிலாளர் ஒற்றுமை. (குறுக்கீடு).

* மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்று, ஒரு அன்டர்ஸ்டேன்டிங், ரமணி அவர்களுக்கும் உங்களுக்கும் எனக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

Mr. DEPUTY SPEAKER: There cannot be any private under standing here.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் குறுக்கிடுவதால், அந்த நேரம் குறையாமல் அவருக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று நீங்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சிம்சன் பிரச்சினை பற்றிச் சொன்னார்கள். சிம்சன் பிரச்சினை பற்றி இரு சாராருக்கும் பேச்சுவார்த்தை நடந்தது. பேச்சு வார்த்தை நடந்த பின்னால், தொழிலாளர் நல இலாக்கா 4, 5 தடவைகள் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியது. அதற்குப் பின்னால் தொழிலாளர் களுடைய பிரதிநிதி திரு. குசேலருக்கும், முதலாளிகள் பிரதிநிதிகளுக்கும் சோழா ஓட்டலிலே, தாஜ் ஓட்டலிலே தனியாக, முதலாளிகள் பிரதிநிதிகள், குசேலர் மட்டும், அந்தத் தலைவர்கள் மட்டும் 22, 23, 24, 25 ஆகிய தினங்களில் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினார்கள். அந்தப் பேச்சுவார்த்தை நடத்திய பின்னர், அடுத்து நாங்கள் பொதுக் குழுவைக் கூட்டிப் பேசும்போது, இரண்டு இடத்தில் பேசிய திரு. குசேலர் அவர்கள் ஒரு ஒப்பந்தம் வந்து விட்டது இன்னும் சில பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன என்று அங்கே சொல்லிவிட்டு வந்து விட்டு, அடுத்து 15 பேர்களை வேலைக்கு எடுக்காத காரணத்தால் வேலை நிறுத்தத்தை நாங்கள் தொடர்ந்து நடத்துவோம் என்று அவர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டு விட்டார்கள்.

அதற்குப் பின்னர் ஜாயின்ட் கமிஷனராக இருந்த ராஜசுப்பிரமணியம்-இப்போது கமிஷனராக இருக்கிறார்கள்-டிசம்பர் மாதம் 31 ஆம் தேதி வரையில் 14 முறைகள் பேச்சு வார்த்தையை நடத்தினார்கள், Tripartite Negotiations என்று சொல்லப்படுகிற முத்தரப்பு பேச்சு வார்த்தைகளை 14 முறைகள் நடத்தினார்கள்,

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

நடத்திய பிறகு அதில் சில ஆலோசனைகளை சொன்னார்கள். உங்களுக்கெல்லாம் அந்த ஆலோசனைகள் தெரியும். அந்த ஆலோசனைகள் பிரகாரம் நீங்கள் நேரிடையாகப் பேசுங்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் முதலாளிகளின் சார்பாக என்னிடத்தில் ஏற்கெனவே ஒரு ஒப்பந்தம் வந்திருக்கிறது. அந்த ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் உற்பத்தி திறனோடு இணைந்து மற்ற இடங்களில் பேசுவதாக இருந்தால், நாங்கள் 85லிருந்து 100 ரூபாய் வரையில் கொடுப்பதாக அவர்கள் சொன்னார்கள்.

ஆனால், ஒரு ஒப்பந்தமும் வராத காரணத்தாலோ, ஜாயின்ட் கமிஷனருடைய பேச்சு வார்த்தையை ஏற்றுக் கொள்ளாத காரணத்தாலோ, வேறு சிலர் தலையிட்டதன் காரணத்தாலோ, நானே 12 ஆம் தேதி அழைத்துப் பேசினேன். தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளையும் அழைத்துப் பேசினேன். முதலாளிகளின் பிரதிநிதிகளையும் அழைத்துப் பேசினேன். அப்போது முதலாளிகளின் பிரதிநிதிகள் சொன்னதை சிலர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அப்போது நான் ஒரு ஒப்பந்தம் வந்துவிட்டது என்று சொல்லவில்லை. ஒப்பந்தம் வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று உான் சொன்னேனே தவிர, ஒப்பந்தம் வந்துவிட்டது என்று சொல்லவில்லை என திரு. குசேலர் கூறினார்.

தனியாகக் கண்டு பேசியதெல்லாம் உண்மைதான் என்று ஒத்துக் கொண்டு, கடைசியாகக் கேட்டேன் இந்த வேலை நிறுத்தத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டு, — ஏனென்றால் இதுவரையில் தொழிலாளர்கள் 5 ஆயிரம், 6 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் இழந்திருக்கிறார்கள்— அவர்கள் வேலைக்கு செல்வதற்கு ஒரு ஆலோசனையைச் சொல்லுங்கள் என்று சொன்னேன். 15 பேர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். புள்ளிக்கு ஏற்ப பஞ்சப்படியை உயர்த்தித் தர வேண்டும். 25 ரூ. எஜுகேஷன் அலவன்ஸ் தரவேண்டும்; 25 ரூ. கன்வெயன்ஸ் அலவன்ஸ் தரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதை முதலாளிகள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இவர்கள் சொன்ன யோசனைகளை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, அவர்கள் சொன்ன யோசனைகளை இவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

இறுதியாக அரசின் சார்பாக ஒரு ஆலோசனை சொல்லப் பட்டது. அந்த யோசனை, உடன் வேலை நிறுத்தத்தை பின்வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் உடனடியாக நாளையோ அல்லது நாளை மறுதினமோ இந்தப் பிரச்சனையை ஸ்பெஷல் இன்டஸ்ட்ரியல் டிரிபியூனலுக்கு அனுப்புகிறோம். 6 மாதத்தில் இதில் தீர்ப்புக் கொடுக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை அந்த டிரிபியூனலுக்கு வழங்குகிறோம். ஆனால் 6 மாதத்திற்கு மேல் போகக்கூடாது. இதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னேன். அப்போது திரு. குசேலர் சொன்னார், 115 ரூபாய் இடைக்கால நிவாரணமாக கொடுத்தால் ஏற்றுக் கொள்ள பரிசீலனை செய்கிறோம் என்று சொன்னார்.

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[1984 பிப்ரவரி 16]

இதை ஒரு பிரைமரி இஷ்யுவாக ரெய்ஸ் பண்ணிக்கொண்டு, கன்வின்ஸ் பண்ணலாம் என்று சொன்னபிறகு, நான் 3 தினத்தில் பதில் சொல்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்று, நேற்று கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஸ்பெஷல் இன்டஸ்டிரியல் டிரிபியூனலுக்கு அனுப்புவதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. மத்தரப்பு பேச்சு வார்த்தையைத்தான் நடத்த வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி சொல்லியிருக்கிறார்கள். முத்தரப்பு பேச்சு வார்த்தைதான் 14 பிளஸ் 4 என்று 18 முறைகள் நடைபெற்று தோல்வியை அடைந்து விட்ட காரணத்தால் இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில், அரசினுடைய கருத்தை இன்றைய தினம் திரு. குசேலர் அவர்களுக்கு கடிதமாக எழுதுவதாக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கு. ரமணி: மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்படி பல விவரங்களை நான் சொல்ல இருப்பதால், ஒவ்வொன்றிற்கும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நீண்டநேரம் எடுத்துக் கொண்டு விளக்கம் அளித்தால், இந்த விவாதம் எங்கள் எண்ணுப் பேருக்கும் இடையே பலமணி நேரம்நடக்கும். அவர்கள் முழு விவரங்களையும் சொல்லிக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். நான் அதற்குள் போகவே இல்லை. அரசினுடைய அணுகுமுறையில் இருக்கும்படியான சில நிலைமைகளைத் தான்நான்சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நீங்கள் தலைவர்களுடன் எவ்வளவு பேசினாலும் யூனியனுடைய, சங்கத்தினுடைய ஜெனரல் பாடி கூட்டம் தான் இறுதி முடிவு எடுக்க வேண்டும். அப்படி இறுதி முடிவை அந்தச் சங்கம் எடுக்கிறபோது....

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சிம்சன் சம்பந்தமாக சொல்கிறபோது: அமைச்சர் கொடுத்த தகவல்களில் சில தவறான தகவல்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

Misleading the House என்ற வகையில் அதை ஒழுங்குப் பிரச்சனையாக எழுப்ப விரும்புகிறேன். அதற்கு அனுமதி அளிக்குமாறு பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். திரு. குசேலர் அவர்கள் எந்த ஒப்பந்தமும் போடவில்லை. டிரிபியூனலுக்கு இந்தப் பிரச்சனையை அனுப்ப வேண்டும் என்று சொன்னதைத் தவிர, எந்தக் கருத்தையும் அரசு சொல்லவில்லை. இடைக்கால நிவாரணம் என்று சொல்வது அது நூறோ, நூற்றுப் பதினைந்தோ, அல்லது தொண்ணூறோ, எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். அது மாதா மாதம் கொடுப்பதாகி விடாது, ஒரு லம்ப் சம் அமெளண்ட் அது. இதிலே அவர்கள் கோருவது (1) 15 பேர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், (2) டிரிபியூனலுக்கு அனுப்பக்கூடாது, (3) இடைக்கால நிவாரணம் என்று சொல்லக்கூடிய லம்ப் சம் அமெளண்டை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதாக இல்லை. ஆகவே நீங்கள் தவறான தகவல்களைச் சொல்கிறீர்கள்.

1984 பிப்ரவரி 16]

(முற்பகல் 10-40)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராஃவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்வதில் எந்தத் தவறு இருந்தாலும் அது தவறு இல்லை, அது சரியான தகவல் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் என்னிடம் கேட்டது 115 ரூபாய் இடைக்கால நிவாரணம் ஒவ்வொரு மாதமும் தரவேண்டுமென்றும் அப்படி இருந்தால் ஆலோசிக்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்றார்கள். இது 12 ஆம் தேதி. இன்றைக்கு வந்து இருக்கிற கடிதத்தின் பிரகாரம் ஸ்பெஷல் இண்டஸ்ட்ரியல் டிரிபியூனல் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது, முத்தரப்பு பேச்சுவார்த்தை நடத்தவேண்டுமென்று எழுதி இருக்கிறார்கள். அதற்கு பதில் நாங்கள் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைய தினம் அவர்களுக்கு சங்கத்திற்கு அது போய்ச் சேரும்.

திரு. கு. ரமணி : நான் சொல்வதெல்லாம் இந்தமாதிரி கோரிக்கைகள் முழுவதையும் நாம் இங்கேயே விவாதித்து முடிவு எடுப்பது நோக்கம் அல்ல. இந்த அரசினுடைய அணுகுமுறையைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். அங்கே இருக்கிற 'சங்கஜெனரல் பாடி' அந்த யூனியன்களுடைய அதிகாரத்தைக் கொண்டு எடுக்கப்படுகிற முடிவுதான் முடிவாக இருக்குமே தவிர டிரிபியூனலுக்கு வீட வேண்டும் என்று சொல்வது அரசாங்கத்திற்கு தோன்றுகிற யோசனைமட்டுமே. அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இடைக்கால நிவாரணம் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள், ஜெனரல் பாடி அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, நீங்கள் சொல்கிற ஸ்டேட்மெண்ட் இது. அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று அவர்களைக் கேட்டால்தான் தெரியும். இந்த நிலையில் தொழிலாளர்களின் ஒன்று பட்ட சக்தியைத்திரட்டுவதைத் தவிர வேறு வழியே அவர்களுக்குக் கிடையாது. இந்த நிலையில் அரசு எப்படியாவது பேசி முடிவுக்கு வர முயற்சித்தால்தான் அவர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கும் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். கோர்ட்டிற்குப் போனால் அதனுடைய விளைவு என்ன என்பதை நாங்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம், 1 வருடம், 2 வருடம் அல்ல, பல ஆண்டுகள் இழுத்துக்கொண்டு போகும். அதைச் செய்யக்கூடிய சக்தி இந்த அரசுக்கு இல்லையா? உண்டு.

ஆனால் அதற்குப் பதிலாக முதலமைச்சர் அவர்கள் பகிரங்கமாக அறிக்கைவிட்டு நீங்கள் எல்லாம் வேலைக்குப் போங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இந்தமாதிரி காரியங்களைச் செய்யாமல் இருந்தால் போதும். அவர்களுையெல்லாம் கூப்பிட்டு வைத்துப் பேசி -- 15 பேர்களை விட்டிசைஸ் பண்ணி, வேலையிலிருந்து நீக்கியிருக்கிறவர்களை -- அவர்களுையெல்லாம் திருப்பி எடுத்துக் கொள்ள ஏற்பாடுகளைச் செய்யுங்கள். அது உங்களுடைய முடியும். அதைச் செய்யுங்கள். எத்தனை தரம் வேண்டுமானாலும் பேசித்தான் ஆகவேண்டும், 16 முறைகள் என்று கணக்குச் சொல்வதிலே பிரயோசனம் இல்லை. இந்த பிரச்சினையை பேசி முடிக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

[1984 பிப்ரவரி 16]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : 15 பேர்கள் வேலையில் இருந்து நீக்கப்பட்ட பிரச்சினை ஏற்கெனவே நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு விட்டது. ஜாயின்ட் கமிஷனர் ராஜசுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்ன ஆலோசனையில் தொழில் நீதிமன்றத்திற்கு அது அனுப்பப்பட்டு இருந்தாலும் அங்கேயும் வாதாடலாம், முதலாளியோடு நீங்கள் சுமுகமான ஏற்பாட்டைச் செய்யக்கூடிய முயற்சியிலேயும் ஈடுபடலாம் என்ற ஆலோசனையை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அங்கு 14 ஆம் தேதி வேலை நிறுத்தம் நடந்தபோது அரசு அந்தப்பிரச்சினையிலே தங்களுக்கு அக்கறை இருப்பதற்காக வந்து இந்த நடவடிக்கை எடுத்ததாகச் சொன்னார்கள். நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக்கேட்கிறேன், தாங்களுக்கு தொழிலாளர்கள் மீது உண்மையிலேயே அக்கறை இருக்குமானால்—15 பேர் மீது டெக்னிக்கல் ஆக தொழில் கோர்ட்டுக்கு போனது அவர்கள் மீது உண்மையிலேயே அக்கறை இருக்குமானால்—அந்த 15 பேரையும் திரும்பவும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்வதற்கான தைரியம் உங்களுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 15 பேர் பிரச்சினை என்ன என்றால், 15 பேரும் குற்றம் செய்தார்கள் என்று முதலாளியே சார்ஜ் சீட் போட்டு டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்ட வழக்கு அல்ல. 15 பேரில் 3 பேரைத்தவிர 12 பேர் சக தொழிலாளர்களை பேக்டரிக்குள் அடித்து அதற்காக சார்ஜ் சீட் போடப்பட்டு விசாரணை நடத்தப்பட்டு சாட்சிகள் விசாரிக்கப்பட்டு முடிக்கப்பட்டு வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டது. சென்ற வருடம் மார்ச் ஏப்ரல் மாதத்தில் இது செய்யப்பட்டது. அவர்கள் வேறு குற்றம் செய்தார்கள் என்பது அல்ல. முதலாளியே சார்ஜ் சீட் போட்டு டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டது அல்ல. தொழிலாளர்களை அடித்தார்கள் என்பதற்காக விசாரணை நடத்தப்பட்டு சாட்சிகள் விசாரிக்கப்பட்டு சக தொழிலாளர்கள் அடிவாங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் சென்ற வருடம் மார்ச், ஏப்ரல் மாதத்தில் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். தனியாக நடந்த இதை பின்னால் இத்தோடு இணைக்கப்பட்டது. கன்சிலியேஷன் பேய்லூர் ரிப்போர்ட் வந்த பிறகு உடனடியாக ஒரு தீர்வு காண வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படையில் இந்த அரசு வழக்கு மன்றத்திற்கு அதை அனுப்பியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தொழிற்சங்கத்தில் நீண்டகாலம் அனுபவம் கொண்டவர்கள். முன்பு சேசாயி பேப்பர் நிறுவனத்தில் எப்படி எல்லாம் நடந்தது என்பதைப் பற்றிய அனுபவம் எல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதிகம் கொண்டவர்கள். அவருக்கு தெரியாதா,

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை நீக்கவேண்டும் என்றால் என்ன காரணம் சொல்லி நீக்குவார்கள் என்று. அந்த முதலாளி சொல்லக்கூடிய அந்த சால்ஜப்பு எல்லாம் உண்மை என்று அவர் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறாரா என்றுநான் கேட்கிறேன். முன்பு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்தபோதும் சரி மற்ற அரசுகள் இருந்தபோதும் சரி இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டபோது சூழ்நிலை எதுவாக இருந்தாலும் தொழிலாளர்களை பழி வாங்கக்கூடாது என்று சொல்லி அந்த மாதிரியான உத்தரவுகளை எல்லாம் ரத்துசெய்து இருக்கிறார்கள். 4½ கோடி மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இந்த அரசு அந்த முதலாளிக்கு சொல்வதற்கு உங்களுக்கு தெரியும் உண்டா? (கைதட்டல்.)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தெரியும் என்பது, நானும் ஸ்ட்ராங்காக இருக்கிறேன், சீப் மினிஸ்ட்டரும் ஸ்ட்ராங்காக இருக்கிறார். இந்தப்பிரச்சினையில் முதலாளி ஒரு சார்ஜ் சீட் கொடுத்து அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்ட வழக்கு அல்ல. சார்ஜ் சீட் எப்படி வருகிறது என்றால், வேலை நடந்துகொண்டிருக்கும் போது சக தொழிலாளர்கள் அடிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்குள் அடித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். போலீஸ் வருகிறது. அமைதியை ஏற்படுத்துகிறது. அடிவாங்கிய தொழிலாளர்கள் கம்பிளைண்டு கொடுக்கிறார்கள். அந்த கம்பிளைண்டு மீது விசாரணை நடந்து குற்றவாளிகள் என்று நிரூபிக்கப்பட்டு போன் வருடம் மார்ச்-ஏப்ரல் மாதத்தில் டிஸ்ட்ரிக்ட் செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் There is no case for reference என்று இந்த அரசு முடிவு எடுத்து வேலை செய்து இருக்க முடியும். Adjudication declined செய்து இருக்க முடியும். ஆனாலும் முதலாளியின் தீர்ப்பை இறுதியான தீர்ப்பாக இருக்கக்கூடாது என்று ஜூடிஷியல் தீர்ப்புதான் நல்ல தீர்ப்பு என்று இந்த அரசு கருதி ஜூடிஷியல்டேசிசனுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். அப்படி அனுப்பியது பாராட்டக்கூடிய ஒன்றே தவிர கண்டிக்கக்கூடிய ஒன்று அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (கை தட்டல்.)

திரு. என். சங்கரய்யா: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் நீண்ட விளக்கத்தைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். முதலாளிகள் தொழிற்சங்க தொழிலாளர்களை—கருங்காலிகளை வைத்துக்கொண்டு தாக்குவார்கள். இப்படிப்பழிபேர்ட்டு தொழிலாளர்களைப்பழி வாங்குவது என்பது இந்த 45 வருட அனுபவம். இன்றைக்கு நான் கேட்பது எல்லாம் சிம்சன் முதலாளியிடம், தமிழ்நாடு அரசு, நிலைமைகள் எதுவாக இருந்தாலும் இதை நீண்ட காலத்திற்குக் கொண்டு போகாமல் ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வருகிற வகையில் அதை ரத்து செய்யுங்கள் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த முதலாளியிடம் சொன்னால் அவர் நிச்சயமாக மறுக்கமுடியாது. நீங்கள் அதைச்செய்ய மறுக்கிறீர்கள். அதுதான் எங்களுடைய குற்றச்சாட்டு.

[1984 பிப்ரவரி 16]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 2 வகையான தொழிலாளர்கள் அடிப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அடி வாங்கியவர்கள் கருங்காலிகள் என்று மாண்புமிகு சங்கரய்யா அவர்கள் சொல்வதற்கு நான் என்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் அடி வாங்கியிருக்கிறார்கள். அ.இ.அ.தி.மு.க. வைச் சார்ந்த தொழிலாளர்களும் அடி வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஒரு வகைத் தொழிலாளர்கள் அடி வாங்கியிருக்கிறார்கள். இன்னொரு வகைத்தொழிலாளர்கள் அடித்து இருக்கிறார்கள். இது இந்த குற்றச்சாட்டு. இந்த குற்றச்சாட்டை விசாரித்து டிஸ்மிஸ் செய்து இருக்கிறார்கள். முதலாளி செய்தது சரி என்று நாங்கள் அப்படியே விட்டுவிடவில்லை. That is a salient feature இது இப்படி இருந்தாலும், நீதிமன்றத்திற்கு போய் உண்மையாக அடிப்பட்டு இருக்கிறார்களா என்பதை நிரூபிக்கவேண்டும், குற்றம் செய்து இருக்கிறார்களா இதை எல்லாம் பார்ச்சு வேண்டும் என்பதற்காக அவசரம் அவசரமாக அதைக்கோர்ட்டுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். அது பாராட்டும் செயல் என்று இந்த அரசு கருதுகிறது. நாடும் கருதும். நானும் நம்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

திரு. கு. ரமணி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒவ்வொரு பாயிண்டுக்கும் இப்படிப்பதில் சொல்ல ஆரம்பித்தால் நாங்கள் தயார்—இந்த சபையின் நேரம் முழுவதும் இதற்கு ஒதுக்கவேண்டியிருக்கும். அது வேண்டாம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த கேஸில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பியது மிகப்பெரிய ஜனநாயக தன்மை என்று நீங்கள் கூறுகிறீர்கள். அதைவிட உயர்ந்த ஜனநாயக முறை உள்ளது. கோர்ட்டில் இருக்கிற கேஸ்களை நேரில் பேசி முடித்து வாபஸ் வாங்க முடியும். 2 பேரும் சேர்ந்து அதை செய்து இருக்கலாம். முதலாளிக்கு முன்வைத்து இருக்கக்கூடிய கோரிக்கையில் இந்த தொழிலாளர்களை திரும்ப வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கோரிக்கையும் அதில் இருக்கிறது. ஆகவே, இன்றைக்கு நீங்கள் உங்களுடைய அரசாங்கத்தின் செல்வாக்கைத் தொழிலாளர்களின் பக்கமிருந்து பயன்படுத்தி, முதலாளிகளிடம் சொல்லி, பேச்சு வார்த்தை நடத்தித்தீர்க்கவேண்டும். 15 பேர்களை எடுப்பதெரிய காரியமல்ல, 15,000 பேர் வேலைபார்க்கும் கம்பெனி அது. எனவே, இது முடியாத காரியமல்ல. ஆகவேதான் சொல்கிறோம். அவர்களுடைய பிரம்மாண்டமான ஒரு நாள் பொதுவேலை நிறுத்தம் வெற்றியை நோக்கி வருகிறது என்று தெரிவித்து அதற்கு அனுதாபம் தெரிவித்தீர்கள். அப்படி அனுதாபம் தெரிவித்ததைத் தப்பு என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஆனால் உண்மையாகவே, அந்தத் தொழிலாளர்களின் பக்கம் உங்களுக்கு அனுதாபம் இருந்தால், இன்றைக்கே அந்தத் தலைவர்களை அழைத்துக் கூட்டம் கூட்டி, இந்த 15 பேர்களை எடுக்குப்படியாக நீங்கள் அந்த முதலாளிக்கு வற்புறுத்திச் சொல்வதற்கு உங்களுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறு பயன்படுத்தி ஒப்பந்தத்திற்குக் கொண்டுவரும் வகையில் நீங்கள் பேச்சு வார்த்தைகளை நடத்தி

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. கு. ரமணி]

வேண்டும். ஆனால் நீங்கள் அதைச் செய்யவில்லை என்றால் நீங்கள் காட்டுகின்ற அனுதாபத்திற்கே அர்த்தமில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, எட்டாயிரம் பேர் வேலையிலுள்ள பி அண்ட் சிகம்பெனி திவாலான விஷயம் உங்களுக்குத் தெரியும். மத்திய அரசாங்கம் தலையிட்ட காரணத்தால் மறுபடியும் அந்த மில் ஓட ஆரம்பித்தது. இரண்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட ஸ்டாஃபும், தொழிலாளர்களும் வெளியேற்றப்பட்டு இன்றைக்கு 8,000 பேர் கள்தான் அந்தக் கம்பெனியிலே இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அந்தக் கம்பெனிகொடுக்கவேண்டிய தீபாவளி போனஸ்பணத்தைக் கொடுக்கவில்லை, தீபாவளிக்கு 50 ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம், நீங்கள் கொண்டாடுங்கள் என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். அது எப்படி நடக்கும்? ஒரு நாளைக்கு அவ்வளவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று இலக்கை நிர்ணயித்து அவர்கள் தலைமேல் வேலைப் பளுவைத் திணித்திருக்கிறார்கள். இதனால் பல தொழிலாளர்கள் வேலையை விட்டே ஓடவேண்டிய நெருக்கடியான நிலைமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டுள்ளார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் தங்களுக்குத் தீபாவளி போனஸ் கொடுக்காததை முன் வைத்துப் போராடுகிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் நீங்கள் தலையிட்டு அனுதாபத்தோடு உங்கள் செல்வாக்கைச் செலுத்தாமல் இருக்கிறீர்கள். ஏன் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்கிறீர்கள்? அவர்களுக்கு அந்தக் காரியத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும். நீங்கள் சொல்வதை ஏற்காமல் அந்த நிர்வாகம் பிடிவாதம் காட்டினால், உங்களுடைய நடவடிக்கையினால் பலன் இல்லையென்றால், வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை கொடுப்போம் என்று சொல்லுகின்ற நீங்கள் எட்டாயிரம் பேர்கள் வேலை செய்கின்ற அந்த நிர்வாகத்தை அரசே எடுத்துக் கொண்டால்தான் அது சரியான அனுதாபமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இது சம்பந்தமாக அதன் தலைவர் ஒரு மனுவை முதலமைச்சரிடம் கொண்டு வந்து கொடுத்திருக்கிறார். ஏற்கனவே மத்திய அரசாங்கம் தலையிட்டுத்தான் ஒரு நடுவரை நியமித்து, அவர் கொடுத்த தீர்ப்பை மத்திய அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்த பிறகுதான் 12 (3) செட்டில்மென்ட் கையெழுத்திடப்பட்டது. ஆனால் திரு. அந்தோணி பிள்ளை அதை ரத்து செய்துவிட்டு சில புதிய யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை வைத்து மத்திய அரசாங்கத்திற்குமானில் அரசாங்கம் கடிதம் எழுதியிருக்கிறது. அதை அந்தோணி பிள்ளை ஏற்றிருக்கிறார்கள். அவரே, டெல்லிக்குச் சென்று அந்தக் கடிதத்தின் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாநில அரசின் சார்பில் முதலமைச்சரவர்களும் மத்திய அரசாங்கத்திற்குக் கடிதம் எழுதி இருக்கிறார்கள். திரு. அந்தோணி பிள்ளை அவர்களின் கோரிக்கைகளை வைத்து அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

[1984 பிப்ரவரி 16]

திரு. கு. ரமணி: என்னுடைய வேண்டுகோள் என்னவென்றால் அரசு துரிதமாக ஈடுபட்டால் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கிடைக்கும். அதைச் செய்வதற்கு நீங்கள் தயங்குகிறீர்கள். வாயளவில் மட்டுமே அனுதாபம் சொல்லப்படுகிறது என்பதுதான் எங்களுடைய விமர்சனமாகும். நீங்களும் இதுபற்றி விமர்சனம் செய்வதைப்பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபணையில்லை.

அம்பத்தூர் வட்டாரம் தொழில்கள் நிறைந்த கேந்திரம் தமிழ் நாட்டில் மிகப் பெரிய நகரமாகிய சென்னையில் அம்பத்தூர் தொழில்கள் நிறைந்த வட்டாரம். கிருஷ்ணாராவ் பாடி ஒர்க்ஸில் 600 தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இந்தியா போர்ட்-இல் 700 தொழிலாளர்களும், எல். போர்ட், குரோம்பேட்டையில் 200 தொழிலாளர்களும், கார்த்திக் காட்டன் வார்னிஷ் கம்பெனியில் பல தொழிலாளர்களும், சதர்ன் அலாய்ஸ் பவுண்டரி மாதவரத்தில் 250 தொழிலாளர்களும், ரானே மோட்டார்ஸ் கம்பெனியில் 1000 தொழிலாளர்களும் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஸ்டாண்டர்டு பேட்டரி கம்பெனியில் 240 பேர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இந்தியா ஓயர் அண்ட் ஆட்டோ கம்பெனி மூடப்பட்டிருக்கிறது. ஆம் கெஸ்டோ கம்பெனி மூடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியா புராசஸ் கம்பெனி மூடப்பட்டிருக்கிறது. குவாலிட்டி என்ஜினியரிங் கம்பெனி மூடப்பட்டிருப்பதால் 200 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட முறையில் அந்த வட்டாரம் முழுவதையும் எடுத்துக் கொண்டால் சென்னை நகரத்திலும், சுற்று வட்டாரத்திலும் ஒரு இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலையின்றி தெருவில் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இதுபோன்று மாநிலம் முழுவதும் எடுத்துக் கொண்டால் பெயர்களைச் சொல்ல நேரமில்லை. ஆனாலும் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இராணிப்பேட்டையில் சிப்காட்டில், அப்பர் இந்தியா பால்பேரிங், மற்றும் புஷ் கம்பெனி போன்ற கம்பெனியில் வேலை செய்கிற 154 பேர்களில் 73 பேர் ஆட்குறைப்பு செய்யப்பட்டு ஒன்பது மாதங்களாக வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து தர்மபுரியிலே லாஸ்கோ ஸ்டீல் கம்பெனியிலே கதவடைப்பு நடந்திருக்கின்றது. திருவாரூர் தவிட்டு எண்ணெய்க் கம்பெனி, கோவை ஜனார்த்தனா மில், தமிழ்நாடு ஸ்பின்னிங் மில், பத்மாமில், பல மாதங்களாக மூடப்பட்டும், ஸ்ரீஹரிகில், வசந்தா மில் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரையிலாபதியும் மூடியாகி விட்டது. இனிமேல் பூராவையும் மூடப்போகின்ற நிலைமை இருக்கின்றது.

அடுத்து ஈரோடு கந்தசாமி மில்லிலே 400 பேர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்று அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1984 பிப்ரவரி 16]

(திரு. கு. ரமணி)

சேலம், சுந்தரம் மில்லிலே பணியாற்றிய 800 பேர் வெளியே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் பெரும்பகுதியினர் பெண்கள். அடுத்து மேட்டூர் பியர்ட்ஸ் மில்லிலே பணியாற்றிய 700 பேர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி தமிழகம் முழுவதும் பார்த்தால் பல்லாயிரக்கணக்கான, இட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் தெருவிலே நிற்கிறார்கள். வேலையில்லாமல். நான் இப்போது கொடுத்தது ஒரு சிறு பட்டியல் தான். தமிழகம் முழுவதும் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் பல்லாயிரக்கணக்கான, இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நீங்கள் வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை என்று தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் நகர்ப் புறங்களில் உள்ள நிலைமையோ இப்படி இருக்கின்றது. கிராமப் புறங்களில் உள்ள நிலைமை என்ன, அங்கே என்ன நடக்கின்றது என்பதைப் பற்றியும் பட்டியல் போட்டால் உள்ள நிலைமைகள் பயங்கரமாகத் தெரியும். ஆனால் அந்தப் பட்டியலை இப்போது நான் வைக்கவில்லை.

அடுத்து இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை எப்படி இருக்கின்றது என்பதைப் புரிந்துகொள்கின்ற வகையில் இன்னும் சில முக்கியமான நடவடிக்கைகள் பற்றி எல்லாம் கூறவே இருக்கின்றன. ஆனால் விவரம் இல்லாமல் உங்கள் மீது குற்றச்சாட்டு கூறினால் அது சரியாக இருக்காது. கருர் மில்லிலே போராட்டம் நடக்கின்றது. ஜெயவிலாஸ் மோட்டார் முதலாளி கோர்ட் அவார்டை அமலாக்காமல் இருப்பதன் காரணத்தால் 600 பேர் போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பிரச்சினை ஆரம்பித்து சுமார் ஒன்றரை மாதங்கள் ஆகின்றன. அங்கே முதலாளிகளின் சார்பாக ரவுடிகள் நடக்கின்றது. ரவுடிகளுக்காக உள்ளேயே சாராயத்தை வாங்கிக் கொண்டு போய் கொடுத்து, அந்த ரவுடிகளைக் கூட்டிக்கொண்டு உள்ளே போய் தொழிலாளர் சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களை அடித்து நொறுக்குகின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. முதலாளி அருப்புக்கோட்டையிலிருந்து ரவுடிகளை அடித்தவர்களுடன் கொண்டு வந்து தாக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். அவ்வாறு ரவுடிகளைக் கொண்டுவந்து தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களை அடித்து நொறுக்கி, மிரட்டி 18(1)-ன்கீழ் ஒப்பந்தம் எழுதி முதலாளி அதிலே கையெழுத்து வாங்குகிறார்கள். எனவே தொழில் தகராறு சட்டத்திற்கு எந்தவிதமான மரியாதையும், மதிப்பும் முதலாளிகளால் கொடுக்கப்படாத நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஆகவே இப்படிச் சட்டங்களை மீறுகின்ற முதலாளிகளை ஏன் கைது செய்து நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அருப்புக்கோட்டை இராமலிங்கா மில்லிலே இருந்து 15 பேர் கோவை சி.ஐ.டி.யு. மாநாட்டிற்கு டாக்டர் வீவு போட்டு வந்தார்கள். அவர்கள் திரும்பி வேலைக்குப் போன உடனே அவர்களுக்கு வீவு கொடுத்த டாக்டரின் மருந்தகத்தை ரவுடிகளை விட்டு அடித்து நொறுக்கி இருக்கிறார் முதலாளி. அந்த டாக்டருக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. தொழிலாளர்களுக்கும் பாது

[திரு. கு.ரமணி]

[1984 பிப்ரவரி 16]

காப்பு இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் நடந்து கொள்கின்ற முதலாளிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு அரசுக்கு சக்தி இல்லை என்றால் அதை நம்ப முடியாது. உங்களுக்கும், அந்த முதலாளிகளுக்கும் இடையிலே உள்ள அதிகப்படியான நெருக்க உறவுதான் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் இருப்பதற்கான காரணமாகும். அதனால்தான் இப்போது நிலைமை உச்ச கட்டத்திற்குப் போய் இருக்கின்றது.

அடுத்து சி.ஐ.டி.யு. சங்கச் செயலாளர், தோழர் முத்தப்பனை படுகொலை செய்வதற்காக ரூபாய் 10,000 கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். 2000 அட்வான்ஸ் ஆகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, தொழிற்சங்கத்தில் உள்ள தொழிலாளர்குடும்பத் தாய்மார்கள் எல்லாம் பயந்து எங்கிலிடம் வந்து எப்படியாவது படுகொலை நடக்காமல் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று சொன்னதன் காரணத்தால் நாங்கள் அந்தத் தோழரைப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கிறோம். எனவே இப்படிப்பட்ட அந்த முதலாளிகளின் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதில் ஏன் தயங்கவேண்டும். கொலைசெய்தால் 302 செக்ஷன்படி நடவடிக்கை எடுக்கலாம். ஆனால் கொலை செய்வதற்காக சதி செய்தார்கள் என்ற சட்டப்பிரிவின்படி வழக்கு தொடர்ந்து நடவடிக்கை எடுக்கலாம் அல்லவா? ஏன் அவ்வாறு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட கொலைபாதகச் செயல்களுக்காக முதலாளிகள் பணத்தைத் தண்ணீர் போன்று செலவழிக்கிறார்கள். எனவே நீங்கள் தொழிலாளர்களுக்காகக் காட்டக்கூடிய அனுதாபம் எந்த அளவிற்கு உண்மையாக இருக்கின்றது என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

எங்கே பார்த்தாலும் போலீஸ் துறையினர் தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாகத்தான் நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறார்களே தவிர, முதலாளிகள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் உங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே நடக்கின்றது.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து நெல்லிக்குப்பம் சர்க்கரை ஆலையில் அருணாசலம் செட்டியார் என்பவரின் புதிய நிர்வாகம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. நூறு வருடங்களுக்கு மேலாக இருந்து வருகின்றது அந்த ஃபேக்டரி. அங்கே இப்போது பெரும்பிரச்சினை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இவர் அம்பத்தூர் சைக்கிள் ஃபேக்டரியிலே எப்படி நடந்து கொண்டார் என்பது தெரியும், அங்கே இருக்கின்ற தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை எல்லாம் உதைத்து நொறுக்க ஏற்பாடு செய்தவர் தான் இவர். இங்கே நெல்லிக்குப்பம் சர்க்கரை ஆலையினைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்கனவே இருந்த ஒப்பந்தம் காலாவதியான நிலைமையிலே தொழிலாளர்கள் புதிய ஒப்பந்தம் கேட்டபோது முதலாளியே ஒரு ஆள்குறைப்புகோரிக்கையை முன் வைத்து அதன் கீழ் ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்கின்ற உலகத்திலேயே இல்லாத ஒரு அற்புதமான நிலைமை இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இந்த நிலைமையிலே சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே போய் கேஸ்போட வேண்டிய நிலைமையைப் பார்க்கிறோம்.

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. கு. ரமணி]

(முற்பகல் 11-00)

நேற்றைக்கு திரு. பாலசுப்பிரமணியம் பேசும்போது, 10 (பி) சட்டம் பற்றிச் சொன்னார். அந்த 10 (பி) சட்டத்தை மார்க் சிஸ்டுக்ள் எதிர்த்தோம் என்று சொன்னார். ஆமாம், இன்றைக்கும் எதிர்க்கிறோம். அன்று அமைச்சர் சொன்னார், தொழிலாளர்களைக் காப்பதற்காக இந்தச் சட்டம் என்று. நாங்கள் சொன்னோம், தொழிலாளர்களின் வேலை நிறுத்தத்தைத் தடை செய்கிற சட்டம் என்று. அதுதான் இப்பொழுது சரித்திரத் திலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கோவை தொழிலாளர்களுடைய 1981 ஆம் வருடத்திய, போனசை 1982 ஆம் ஆண்டு கொடுக்க வில்லையென்று நவம்பர் 11 ஆம் தேதி வேலை நிறுத்தம் செய்வது என்று சகல பேச்சு வார்க்கைகளும் தோல்வி அடைந்த பிறகு, அனைத்துச் சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் முடிவெடுத்தார்கள். அவர்கள் ஸ்டிரைக்கே செய்யவில்லை, ஆனால் 9ஆம் தேதியே ஸ்டிரைக் தடை அமுலுக்கு சட்டம் வருகிறது. இன்றைக்கு உங்களை நான் சவால்விட்டு கேட்கிறேன். உங்களுடைய சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறதா என்றுதான் கேட்கிறேன். தொழிலாளர்கள் மீது பாய்ந்தது சட்டம். ஆனால் முதலாளிகள் என்ன செய்கிறார்கள்? தென்னிந்திய மில் முதலாளிகள் சங்கத்தின் நிர்வாகிகள் சொன்னார்களாம், அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகட்டும், கோர்ட்டு எங்களுக்கும் ஒரு தீர்ப்பு கொடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு வருடமும் தொழிலாளிக்கு அதிக போனஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை நிறுத்தப்பட வேண்டும். அதற்குத்தான் இந்த ஏற்பாடு, என்று, அந்த முதலாளிகளைக் கூப்பிட்டுப் பேசினீர்கள். தொழிலாளர்களுடைய வேலை நிறுத்தத்தைத் தடை செய்தீர்கள்; 10 (பி) சட்டம் அதற்குத்தான் பயன்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய முதல் பல் பஞ்சாலைத் தொழிலாளி என்பதை நீங்கள் மறந்து விடவேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அதே 10 (பி) சட்டத்தை நெல்லிக்குப்பத்தில் உபயோகப்படுத்தி, ஆலை மூடாமல் இருப்பதற்கு உத்தரவிட வேண்டுமென்று சி.ஐ.டி.யு. சங்கம் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் சென்றது. ஆனால் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் அவர்கள் தீர்ப்பு வாங்குவதற்கு முன்னதாகவே, தமிழக அரசு 10 (பி) சட்டத்தை இன்வோக் பண்ணி, ஆலையை மூடாமல் இருக்க உத்தரவிட்டது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கு. ரமணி: நீங்கள் உத்தரவு போடவில்லையென்று நான் சொல்லவில்லை. நாங்கள் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போன பிறகு, நீங்கள் வேறு வழியில்லாமல் உத்தரவு போட்டீர்கள். ஆகவே, சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போன பிறகு நீங்கள் உத்தரவு போட்டீர்கள். ஆனால், இன்றைக்கு நிலைமை அதுவல்ல. நான் நமது தொழிலாளர் நல அமைச்சரைத் தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், உங்களுக்கு (an iota of sympathy) தொழிலாளர்கள் மீது இருக்குமானால், உங்களுடைய அனுதாபத்தை அந்தத் தொழிலாளர்கள் மீது செலுத்துங்கள். இன்றைக்கு 2,000 தொழிலாளர்களிலே, 1166 பேர்களை வெளியிலே

1984 பிப்ரவரி 16]

(திரு. கு. ரமணி)

கரும்பு பிழிகிற வேலையைச் செய்ய வைக்கவும், அங்கே இருக்கிற முதலாளிகள் தொழிற்சங்கத்தை உடைத்து, தொழிற்சங்கத்தை ரௌடித்தனமாகக் கைப்பற்ற, சி.ஐ.டி.யு, சங்கத்தை லிக்குவிடேட் பண்ண நடக்கக்கூடிய போராட்டத்தை நீங்கள் எப்படி ஆதரிக்க முடியும்? ஆனால் ஆதரித்தீர்கள்? அந்த இடம் போலீஸ்காம்ப்பாக மாறிவிட்டது. இந்த நிலை மாற வேண்டும். அவர்களின் கையாட்கள் நாங்கள் முதலமைச்சர் திரு. எம்.ஜி.ஆரிடம் பேசுவோம். நிறுத்தப்பட்ட தொழிலாளர்களை வேலைக்கு எடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்று பிரச்சாரமும் பண்ணுகிறார்கள். இந்த நிலை எப்படி சரியாகும் என்று நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, அவர்களை அழைத்து வைத்துப் பேசுங்கள்; தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளையும் அழைத்துப் பேசுங்கள். இன்றைக்கும் அதைத்தான் சொல்கிறேன். கருத்து வேற்றுமை இருக்கலாம். தொழிற்சங்கத்தை முடமாக்காதீர்கள். ஆனால் அந்த வேலையைத் தான் நீங்கள் கையாள்கிறீர்கள் என்று நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். பேசி முடிவு காண வேண்டும். ஒரு தொழிலாளி கூட வெளியிலே போகக்கூடாது. ஏற்கனவே முதலாளி ஒப்புக் கொண்டு செய்த ஒப்பந்தத்தில் இருக்கிற ஸ்டிரைக்கை வைத்து வேலை நடக்கட்டும். அதை நீங்கள் செய்யவில்லை என்றால் உங்களுடைய அனுதாபம் It is only a lip sympathy என்றுதான் நான் சொல்வேன். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், மதுரை சுகர்ஸ் கம்பெனியை அரசு எடுத்துக் கொண்டது. அதிலே வேலை செய்யக்கூடிய 3,000 பேர்களுக்கு உங்களுடைய நல்ல அனுதாபம் கிடைத்திருக்கிறது. அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். நெல்லிக்குப்பத்திலே 2,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் 1,166 பேர்கள் வெளியிலே போவதைத் தடுக்க, மதுரை மில்லை எப்படி எடுத்தீர்களோ, அதே மாதிரி, இந்த அருணாசலம் செட்டி யாரிடமிருந்து நெல்லிக்குப்பம் சர்க்கரை ஆலை நிர்வாகத்தைச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதை யாரும் தப்பு என்று சொல்ல மாட்டார்கள். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் அதன் அர்த்தம் என்ன தெரியுமா? அங்கே உள்ள சி.ஐ.டி.யு, சங்கத்தையும், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியையும் ஒழித்துக் கட்டுவது என்ற நிலைமை உள்ளது என்றுதான் வரும். (குறுக்கீடு). சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே இருக்கிற கேஸை எந்த நேரத்திலும் வாபஸ் வாங்கலாம். தொழில் தகராறு சட்டத்தைப் பற்றி அமைச்சருக்கு நன்றாகத் தெரியும். முதலாளி, அரசு, தொழிலாளி ஒத்துக் கொண்டால்—ஏன் முதலாளி, தொழிலாளி ஒத்துக்கொண்டாலே, சுப்ரீம் கோர்ட்டிலிருக்கிற கேஸை வாபஸ்வாங்க முடியும். அப்படிப் பட்ட நிலையில்தான் தொழில் தகராறு சட்டத்தின் ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும்.

திரு. என். சங்கரய்யா: தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கிறார் என்னவென்று; அதற்காகச் சொல்கிறேன். பாண்டிய ராஜபுரம் ஷுகர்ஸ் குறித்து உங்களுடைய கவர்னர் அறிக்கையிலே என்ன சொல்லி இருக்கிறீர்கள் என்றால், மிகுந்த வேதனையைக் கருதி அதிலிருந்த தொழிலாளர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக அந்த மில்லை

1964 பிப்ரவரி 16]

திரு. என். சங்கரய்யா]

அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளும் என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். ஆயிரம் தொழிலாளர்களின் குடும்பங்கள் பாதிக்கக்கூடிய நெல்லிக்குப்பம் ஆலையில் தொழிலாளர்கள் வேலை இழப்பு ஏற்படும் என்று இருக்கும்போது அந்த ஆலையை ஏன் எடுக்க மறுக்கிறீர்கள்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த வழக்கை முதலில் வழக்கு மன்றத்திற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்தது சங்கம்தான், நாங்கள் அனுப்பினோம். பிறகு சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு சங்கம் சென்றது. சுப்ரீம் கோர்ட்டு கொடுத்த தீர்ப்பு ஸ்பெஷல் இண்டஸ்ட்ரியல் ட்ரிபியூனல் வைத்து நடத்த வேண்டும்; 952 தொழிலாளர்களை வைத்து நடத்த வேண்டும்; ஸ்பெஷல் இண்டஸ்ட்ரியல் ட்ரிபியூனலில் சந்தவகையிலும் தீர்ப்பு கொடுக்கலாம். இது இண்டஸ்ட்ரீம் ஆர்டர். ஸ்பெஷல் ட்ரிபியூனலை வைத்து மூன்று மாதத்திலே தீர்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு சுப்ரீம் கோர்ட்டு தீர்ப்பை ஏற்று சொன்னது. இண்டஸ்ட்ரியல் ட்ரிபியூனல் 925 தொழிலாளர்கள் இருந்தால் போதும் என்ற தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறது. இதை எதிர்த்து சி.ஜி.டி.யு. சங்கம் சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு சென்று இருக்கிறது. முதலாளிகள் அவர்களும் வாதாட சென்றிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்திலே நாம் அதுபற்றி பேசாமல் இருப்பது தான் நல்லது. ஏனென்றால் சங்கமும் சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு அப்பீல் செய்திருக்கிறதால் இந்தப் பிரச்சனையிலே ஒரு முடிவு வந்தபிறகு நிதானமாக பேசலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) இண்டஸ்ட்ரியல் ட்ரிபியூனல் தீர்ப்பு சரியல்ல; 925 பேரை வைத்து நடத்த முடியாது என்று சங்கம் சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு அப்பீல் செய்திருக்கிறது. அது வழக்குமன்றத்திலே இப்போது இருக்கிறது. அதைத் தான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதில் ஒரு சின்ன கரெக்ஷன். யூனியன் சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு போனதை குறித்து இண்டஸ்ட்ரீம் ஆர்டர் அல்ல—அவர்கள் குறிப்பிட்டது. யூனியன் 10 (பி) யூஸ் பண்ணவில்லை என்று சொன்னதற்கு பிறகு 10(பி) போட்டார்கள். 10 (பி) கவர்ன்மென்ட் போட்ட பிறகு முதலாளிகள் தான் 10(பி)—ஐ எதிர்த்து சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு போய் அந்த டைரக்ஷன் வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: அதிலே ஒரு சின்ன திருத்தம். யூனியன் 10(பி) வேண்டுமென்று போகும்போது மேனேஜ்மென்ட் தங்களை இம்ப்ளீட் செய்யச் சொன்னார்கள். அந்த இம்ப்ளீட் செய்த பிறகு நடந்த பேச்சுவார்த்தையில் ஒரு சமரசமான முறையிலே சுப்ரீம் கோர்ட்டு கொடுத்த இடைக்காலம். (குறுக்கீடு). எனக்கு கிடைத்த தகவல் அது. இடைக்கால உத்தரவு 952 தொழிலாளர்களை வைத்து நடத்துங்கள்; ஸ்பெஷல் இண்டஸ்ட்ரியல் ட்ரிபியூனல் நடத்துங்கள்; எப்படி இருந்தாலும் ஸ்பெஷல் இண்டஸ்ட்ரியல் ட்ரிபியூனல் நடத்து

(திரு. எஸ். இராகவானந்தம்) [1984 பிப்ரவரி 16]

அனுப்பிவிட்டு, பாக்கியிருப்பவர்களை வைத்து, 4,000 டன் வதற்கும், 952 பேரை வைத்து நடத்துவதற்கு கொடுத்த தீர்ப்பு சுப்ரீம்கோர்ட் தீர்ப்பு. 925 பேர்களை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது ஸ்பெஷல் இண்டஸ்ட்ரியல் டிரிபியூனல் கொடுத்த தீர்ப்பு. அது எதிர்த்து சி.ஐ.டி.யூ. இப்போது சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே வாதாடிக் கொண்டிருப்பதால், அந்த வழக்குகள் எல்லாம் முடிந்த பிறகு விவாதிக்கலாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: ஒரு கரெக்ஷனிற்காகச் சொல்கிறேன். பிகாஸ் இட் வில் கோடு பிரஸ்; 10 (பி) நாங்கள் கேட்டுத் தான் சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு யூனியன் போனது; அதிலே மானேஜ்மென்ட் இம்ப்ளீட் பண்ணினார்கள். அதற்கு ஒரு 10(பி) கவர்ன்மென்ட் ரெஃப்பர் பண்ணி ஆகிவிட்டது. ஆகவே அந்த பெட்டிஷன் மேனேஜ்மென்ட் இம்ப்ளீட் பண்ணியது உள்பட குளோஸ்; ஏனென்றால் நாம் கேட்டது கிடத்தாகி விட்டது. பிறகு 10(பி)-ஐ எதிர்த்து, கவர்ன்மென்ட் ஆர்டரை எதிர்த்து முதலாளிகள் தனியாக சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்குப் போனார்கள். அப்போதுதான் முதலாளிகள் போட்ட பெட்டிஷன் பெயரில் தான், பாதி பேரை ரெட்ரான்ஞ் பண்ணியது என்று வந்த தீர்ப்பு எல்லாம். ஆகவே அது எம்ப்ளாயர்ஸ் பெட்டிஷன், எங்களுடைய பெட்டிஷன் அல்ல.

திரு. என். சங்கரய்யா: அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்கிறேன். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இந்தத் தகவல் தெரிவிக்கப்படும். ஆகவே ஏதோ பிரச்சனை முடியட்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். நான் அமைச்சரைக் கேட்க விரும்புவது ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் நெல்விக்குப்பம் போன்ற சிறிய இடத்தில் வேலை இழப்பார்கள் என்றால் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தின் பொருளாதாரம் மிதவும் பயங்கரமாக பாதிக்கப்படும். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பதற்கு, பாண்டியராஜபுரம் ஸ்கர்சை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டதைப் போல; இங்கே ஒரு தொழில் அமைதியைப் பாதுகாக்க நீங்கள் முடிவு எடுப்பதில் யார் குறுக்கிடுகிறார்கள்?

(முற்பகல் 11-10)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, முதலிலே எத்தனை தொழிலாளர்கள் அங்கே இருக்கவேண்டும் என்பதை நிர்ணயிக்க வழக்கை நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டது சங்கம். அதை இப்போது அரசாங்கம் அனுப்பியிருக்கிறது. தாமதத்திற்குக்கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் கண்டித்து அறிக்கை விட்டு இருக்கிறார்கள். அதை நாம் இப்போது அனுப்பியிருக்கிறோம். அவர்கள் சொன்னதுபோல் உச்சநீதி மன்றம் ஸ்பெஷல் இண்டஸ்ட்ரியல் டிரிபியூனல் அமைக்கவேண்டும் என்று சொன்னது. அதையும் அரசாங்கம்

1984 பிப்ரவரி 16] (திரு. எஸ். இராகவானந்தம்)

செய்தது. அவர்கள் ஒரு தீர்ப்பைக்கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்ப்பை எதிர்த்து சுப்ரீம் கோர்ட்டு சென்று இருக்கிறார்கள். அந்த வழக்கு முடியட்டும் என்று தான் சொல்கிறார்கள். 925 தொழிலாளர்களை வைத்துக்கொண்டு தொழிற்சாலையை நடத்த முடியாது என்பது அந்தச் சங்கத்தின் வாதம். 1,902 பேர் இருந்தோம். 925 பேரை வைத்து நடத்த முடியாது என்று வழக்கு மன்றத்தில், சுப்ரீம் கோர்ட்டில் கேஸ் நடக்கிறது. 10ஆம் தேதி கேஸ் நடந்து இருக்க வேண்டும். என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. சுப்ரீம் கோர்ட்டில் கேஸ் இருக்கிறபோது அதைப் பற்றி இங்கே விவாதிக்க வேண்டாம் என்று தான் சொல்கிறேன்.

திரு. எஸ். சங்கரய்யா: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நான் கேட்ட கேள்விக்கு பதில் சொல்லவில்லை. இந்த நேரத்திலும் அந்தத் தொழிற்சாலையை அரசு ஏற்று நடத்துவதை யார்தடுக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: அந்தத் தொழிற்சாலையை 925 பேர்களை வைத்துக்கொண்டு நடத்த முடியாது என்று சொல்லி, டிரிபியூனல் கொடுத்த தீர்ப்பை எதிர்த்து சங்கமே வழக்குத் தொடுத்து இருக்கிறது. சங்கம் வழக்குத் தொடுத்து இருப்பதன் மூலம் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் பிரச்சினையை தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்பது பொருள். எனவே அந்த முயற்சி முடியட்டும். பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வே. இரா. ஜெயராமன்): மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கு. ரமணி அவர்கள் விரைவில் பேச்சை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏற்கனவே முக்கால் மணி நேரம் பேசிவிட்டதால், சீக்கிரம் முடிக்கவேண்டும்.

திரு. கு. ரமணி: நான் நேற்றே முக்கால் மணி நேரம் பேசுவதற்கு நேரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டிருந்தேன். குறுக்கீடுகள் இருந்ததால் முடிக்க முடியவில்லை.

தலைவர் அவர்களே, இப்போது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு சங்கம் போனதற்குக் காரணம் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றனர் என்ற காரணத்தால்தான். அரசாங்கம் அந்த மில்லை எடுத்துக் கொள்வதற்கு எந்தவிதமான தடையும் இல்லை. எந்த நிமிடமும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். அப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவிற்கு அரசு வந்தால், சுப்ரீம் கோர்ட்டில் உள்ள அந்த வழக்கை வாபஸ் பெற வழியிருக்கிறது. அது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். வழக்கு முடியட்டும் என்று சொன்னால் அதற்கு என்ன அர்த்தம்? அதற்கு ஒரே ஒரு அர்த்தம் தான் உண்டு. 2,000 பேரை வைத்து அந்தத் தொழிற்சாலையை நடத்திய முதலாளி 925 பேரை வைத்து வேலை வாங்கட்டும் என்று அந்த முதலாளிக்கு உரிமை கொடுப்பதற்கு ஒப்பாகும்.

(திரு. கு. ரமணி)

[1984 பிப்ரவரி 16]

இந்த நிலைமை நீடித்தால் தமிழ் நாட்டில் உள்ள பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்களை ஒவ்வொரு முதலாளியும் வெளியே தள்ளி தெருவில் நிற்கவைக்கும் நிலைமையேற்படும் என்பதை இந்த அரசாங்கத்திற்கு நான் எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். எங்களைப் பொறுத்தவரையில், நாங்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை எதிர்த்துப் போராடுவோம்.

அடுத்ததாக நான் சொல்ல விரும்புகிற விஷயம், குமரி மாவட்ட ரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பற்றியதாகும். அவர்களுடைய போராட்டம் வேறு எந்தக் காரணத்திற்காகவும் அல்ல. கொடுத்த டியர்னஸ் அலவன்சை வாபஸ் வாங்கியதை எதிர்த்துத்தான் போராட்டம். அது நேகனவே முதலாளிகள் ஒப்புக்கொண்ட அக்ரிமென்டை மீறியதால் ஏற்பட்டதாகும். முன்பு நாகர்கோவில் விலைவாசி புள்ளியை வைத்து டி.ஏ. கொடுத்தார்கள். தற்போது மெட்ராஸ் புள்ளியை வைத்துத் தான் டி.ஏ. தருவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதனால் அங்கே போராட்டம் நான்கு மாதகாலமாக நடைபெறுகிறது. அரசு இதிலே என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது தெரியுமா? முதலாளிகளுக்கு ஆதரவாக நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது. அதனால் முதலாளிகள் தைரியம் அடைந்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே தான், ஜாயின்ட் லேபர் கமிஷனர் முதலாளிகள் செய்தது தவறு என்று சொல்லியிருந்தும் அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். வெறும் அனுதாபம் தொழிலாளர்கள் மீது அரசுக்கு உள்ளது என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது, அது காரியாம்சமாக வரவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், சேலத்தில் இருக்கும் தமிழ்நாடு மேக்னசைட் நிறுவனத்தை அரசு இன்றைக்கு நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறது. அங்கே கல் தயாரிக்கும் வேலை நடக்கிறது. அந்தத் தொழிற்சாலையில் 500 பேரை அட்குறைப்பு செய்யவேண்டும் என்று நோக்ஸ் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு யோசனை அரசு மட்டத்தில்கொண்டு வரலாமா? வருவது கூடாது. இருப்பினும் அரசாங்கம் நோட்டீஸ் கொடுத்தார்கள் தொழிலாளர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆகவே, வாரத்தில் ஒரு நாளைக்கு வேலை இல்லை. அரசு கம்பெனியில் இப்படிப்பட்ட காரியம் நடைபெறலாமா? இப்படித் தொழிலாளர்களைப் பட்டினி போட்டால் நிலைமை என்ன ஆகும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் மாதவரம் பால் பண்ணையில் 1,500 பேர் நீண்ட காலமாக எந்த வேலையும் இல்லாமல் தெருவில் நிற்கிறார்கள். அவர்கள் கேசை எந்த ஒரு கோர்ட்டுக்கும் அனுப்ப நீங்கள் முயற்சிக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக இன்றைக்கு அவர்கள் தெருவிலே தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் உங்களுடைய ஆளும்கட்சியைச் சேர்ந்த அல்லது உங்கள் ஆதாவு பெற்றவர்களை வேலைக்கு வைத்திருக்கிறீர்கள். அந்த பால் சொசைட்டி

1984 பிப்ரவரி 16] [திரு. கு. ரமணி]

செயல்படுகிற இடங்களில் அடிப்படைச் சம்பளம் 20 ரூபாய் என்று கொடுத்து வேலை செய்கிறார்கள். மற்றவை எல்லாம் அலவன்ஸ் என்ற முறையில் கொடுக்கப்படுகிறது. இது நியாயம்தானா?

இன்றைக்குப் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஹைகோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறார்கள். உங்கள் நடவடிக்கை தப்பு என்று கோர்ட்டில் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வழக்கை விசாரித்து, அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்ப்பை நீங்கள் மதிப்பீர்களா? அதை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்வீர்களா? அந்தத் தீர்ப்பின்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்னும் அவர்களை தெருவிலே நிறுத்துவது சரியல்ல. அவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசுங்கள்; அவர்களைக் கூப்பிட்டு வேலை கொடுங்கள் என்றுதான் நாங்கள் கேட்கிறோம். (மணியடிக்கப் பெற்றது.)

இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளை புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நான் ஒருசில நிலைமைகளைத் தான் முன்வைத்திருக்கிறேன். 1982-ல் நடந்த ஸ்டிரைக், கதவடைப்பு 157. ஆனால் 1983-ல் அது 300 ஆக உயர்ந்தது. 1982-ல் மனித நாள் இழப்பு 18 இலட்சம் 1983-ல் அது 30 இலட்சமாக உயர்ந்தது. வேலையற்று தெருவிலே தள்ளப்பட்டவர்கள் 80,000 பேர்கள். இது இந்துப் பத்திரிகையில் தமிழ் நாட்டிலிருக்கிற தொழில் மற்றும் தொழிலாளர் உறவு என்பதுபற்றி வெளியிடப்பட்ட செய்தி. அவர்கள் அதிலே எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள், உற்பத்தி நஷ்டம் 200-லிருந்து 250 கோடியாக உயர்ந்துவிட்டது. சர்க்கார் வரி நஷ்டம் 35 கோடி; தொழிலாளர்களுக்கு சம்பள இழப்பு 3 கோடி. இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை இருப்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

இவ்வளவையும் செய்துவிட்டு இன்றைக்கு என்ன பேசுகிறார்கள்? நாங்கள்தான் அற்புதமான தொழிலாளர் நன்மைக்கான சாரியங்களைச் செய்துவிட்டோம் என்று பேசுகிறார்கள். இது எப்படி சரியாகும் என்பதை நீங்கள்தான் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இதற்கெல்லாம் சாரணம் இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கையில் இருக்கும் தவறுதான்.

மேலும் இந்தியா ஒரு நாடு, இந்திய அரசாங்கத்தினுடைய தவறான பொருளாதார, சமூகக் கொள்கையில் இருக்கும் ஆழமான நெருக்கடிதான் உங்களையும் நெருக்கடியில் இழுத்துச் செல்கிறது. அதிலிருந்து நீங்கள் எப்படித் தப்பிக்க முடியும்? அதை எதிர்த்துப் போராடாமல் நீங்கள் தப்பிக்க முடியாது. அந்தமாதிரி நிலைமை இருக்கும்போது நீங்கள் எல்லாவற்றையும் செய்து விட்டோம் என்று மார்தட்டிக்கொள்வது சரியல்ல.

[திரு. கு. ரமணி] [1984 பிப்ரவரி 16]

இந்திய நாடு முழுவதும் இருக்கும் மக்கள் தங்களுடைய ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக, காங்கிரஸ் ஆளுகின்ற மாநிலங்கள் உட்பட அனைத்து மாநிலங்களிலுள்ள மக்கள், மத்திய அரசின் இந்தத் தவறான நடவடிக்கையை எதிர்த்து வாழவேண்டுமென்று போராடுகின்றார்கள். அந்த இயக்கத்திலே நீங்கள் இணைந்திருந்தீர்கள், ஆனால் இப்போது அதிலிருந்து நீங்கள் விலகி வருகிறீர்கள்: விலகக் கூடாது நீங்களும் சேர்ந்து போராட வேண்டும். அன்றைக்குத்தான் நீங்கள் நெருக்கடியிலிருந்து தப்பிக்க முடியும்.

கைத்தறி நெசவாளர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தீர்கள். ஆனால் அதை அமுல்படுத்த முடியவில்லை. ஒரே சட்டத்தை இரண்டுவிதமாக அமுலாக்கியதால் அதற்கு தடை போடப்பட்டது; இதற்கு யார் பொறுப்பு? இப்போது அந்தச் சட்டத்தின்மீது ஹைகோர்ட்டில் தடை இருக்கிறது. கோர்ட்டுக்குப் போவதற்கு யார் காரணம்? அரசுங்கம் தான் அதற்குக் காரணம்.

கை நெசவாளர்களுக்கு குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. (மணியடிக்கப்பெற்றது) ஆனால் அந்தச் சட்டமும் சரியாக அமுல்படுத்தப்படவில்லை. தொழிலாளர்கள் போராடுகிறார்கள் அதை உடனடியாக அமுலாக்க வேண்டும்.

பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்காவிடில் தினமும் 500 பீடிக்கான கூலி கொடுக்க பாதுகாப்புச் சட்டம் போட்டார்கள். பின்னால் நிலைமை என்ன? திருத்தம் என்ற முறையிலே சில நிபந்தனைகளைப் போட்டார்கள். பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு மழை வந்தால் இச்சட்டப்படி ஊதியம் கொடுக்க வேண்டியதில்லை ஊரில் கலகம் வந்தால் கொடுக்க வேண்டியதில்லை; உங்களுடைய சட்டம் திருத்தத்தினால் வந்த விளைவு இவை. இவைசரியான அனுமுறை அல்ல. தடையின்றி அவர்களுக்கு அந்த பால்பேக் சம்பளம் கொடுக்கப்பட சட்டத்தில் வழி செய்யவும்.

தொழிலாளர்கள் 450 நாட்கள் சர்வீசில் இருந்தால் அவர்களை நிரந்தரமாக்கவேண்டும். ஆனால் முதலாளிகள் அதை இன்னும் அமுல்படுத்தவில்லை. தொழிலாளர்களுக்காக எக்ஸ்சக்கமான சட்டங்களைப் போட்டுவிட்டோம் என்று திரு. பாலகப்பிரமணியம் சொன்னார். ஆனால் அந்தச் சட்டங்களின் விளைவு என்ன என்பதை அவர் எண்ணிப்பார்க்கவில்லை. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகலாம், டிஸ்ட்ரிட் ஆனவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் பேய் கேஸ் போடலாம் என்று இருந்தாலும் இன்றைக்கு அது சாத்தியமாக இல்லை. கோர்ட்டுக்கு வரவிடாத்தானே அவர் வர முடியும். அதனால் தான் சொல்கிறோம்.

1981 பிப்ரவரி 16]

[திரு. கு. ரமணி]

(முற்பகல் 11-20)

உங்களுடைய அரசுக்கும் மேற்கு வங்க அரசுக்கும் அதிக வித்தியாசம்—மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள வித்தியாசம்—2½ இலட்சம் சணல் தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்கிறார்கள். அந்த வேலைநிறுத்தத்தை வெற்றிகரமாக நடத்துங்கள் என்று முதன்மந்திரி ஜோதிபாசு உட்பட அவர்கள் கூட்டத்திலேயே பேசி பலப்படுத்துகிறார்கள். இங்கே சிம்சன் போராட்டம் ஒற்றுமைப் போராட்டம்—ஒன்றாகச் சேர்ந்து பொது வேலைநிறுத்தம்—நமது தொழிலாளர் நலத்துறை அமச்சர் அந்தக் கூட்டத்திற்குச் சென்று பேசி வேலைநிறுத்தத்தை உறுதியாக நடத்துங்கள்—முதலாளியைப் பணியவையுங்கள் என்று சொல்வதா—பணியவைக்குமாறு நீங்கள் செய்யுங்கள் என்று எங்களிடம் சொல்கிறார். அதை நீங்கள் செய்யுங்கள். நாங்கள் தப்பு சொல்லவில்லை. என்று ஆகவே வெஸ்ட் பெங்கால் நேர்மையான முறையில் சணல் தொழிலை தேசிய மயமாக்கவேண்டுமென்று சட்டம் மன்றத்திலே ஒரு தீர்மானமாக நிறைவேற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு தூது அனுப்பி தேசிய மயமாக்கும்படி வற்புறுத்துகிறார்கள். இதுதான் அதனுடைய நடவடிக்கை. அதே மாதிரி 'எஸ்.எம்.ஏ. (E.S.M.A.)' என்.என்.ஏ. (N.S.A.) சட்டங்கள். பற்றியும் அந்தச் சட்டங்களையும் மேற்கு வங்காள அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அந்தச் சட்டம் வந்த உடனேயே உங்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை என்று நீங்கள் வரவேற்கிறீர்கள். வேலைநிறுத்தத்தில் போலீஸ் தலையிடுவதற்கு இல்லை. இருக்குமென்று நீங்கள் நேற்று ஏதோ பீடி இலையை சுப்பனில் ஏற்றும் இடத்தில் கூலி இல்லாமல் தொழிலாளர் வேலை யெதால்தான், என்று சொன்னீர்கள். கூலி இல்லாமல் வேலை வாங்குகிற இடம் ஒரு நகரத்திற்குள்ளோ அல்லது ஒரு நாட்டிலோ நடக்குமா? அதனால் தான் அப்படிப்பட்ட பத்திரிகைச் செய்தியை ஏன் அவர்கள் நம்புகிறார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

1982 ஜனவரி 19-ல் இந்திய நாடு முழுவதும், இந்திய சரித்திரத்திலே, முதலாவதாக தொழிலாளி வர்க்கத்தின் அரசியல் தலையீடு என்று பிரதான நடவடிக்கை—அகில இந்திய 'ஜெனரல் ஸ்ட்ரைக்' நடைபெற்றது—125 இலட்சம் தொழிலாளர்கள் பங்கெடுத்த அந்த ஜெனரல் ஸ்ட்ரைக்—அந்த ஸ்ட்ரைக்கை நீங்கள் எதிர்த்தீர்கள் அன்றைக்கு தஞ்சையிலே துப்பாக்கிப் பிடியோகம் நடத்தி—அதில் 3 பேர்கள் உயிரிழந்தார்கள். நான் கேட்கிறேன் தொழிலாளர்கள் மீது—உங்களுக்கு அனுதாபம் உண்டா? சிம்சன் கம்பெனித் தொழிலாளர்களுக்காக 2-4-84 ல் நடந்த பொது வேலை நிறுத்தத்துக்கு நீங்கள் அனுதாபம் தெரிவித்தது நல்லது. அவர்கள் பிரச்சினையைத் தீருங்கள். அதற்கு முன்பு நீங்கள் எதிர்த்தீர்கள் ஞாபகம் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆகவே உங்களுடைய அந்தக் சண்ணோட்டத்திற்கும் உண்மையிலேயே தொழிலாளர் வர்க்கத்தினுடைய நிலைமைக்கும் சம்பந்தம் இல்லாமல் இன்றைக்கு இருந்து வருகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு போக்கைத்தான் இந்த அரசு கையாளுகிறது. அதனால் தான் உங்களுடைய நிலை

[திரு. கு. ரமணி]

[1984 பிப்ரவரி 16]

இங்கே இப்படி வந்தது. மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சி இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சிகளைத் தாக்கும் நோக்கம் உங்களுடைய பிரதான நோக்கமாக உள்ளது காங்கிரஸ் அல்லாத இடதுசாரி அரசாங்கம் மேற்கு வங்காள அரசாங்கத்தைப் பிரதான இலக்கை வைத்து நீங்கள் தாக்குகிறீர்கள். இந்தப் பாதை உங்களுக்கு நிச்சயமாக உபயோகப்படப்போவது இல்லை, நீங்கள் பார்லிமெண்டை ஏன் கலைக்கவில்லை என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அவர்கள் எப்படி கலைப்பார்கள். எலெக்ஷன்கூட நடத்துவார்களா என்ற பிரச்சினை இருக்கிறது. பார்லிமெண்டை கலைக்கவேண்டும். நீங்களும் சட்டசபையை கலைக்கவேண்டும். காங்கிரசோடு சேரவேண்டும், மறுபடியும் அதிகாரத்திற்கு வரவேண்டும் என்று சொல்லி அதற்கு வழி பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். காங்கிரசை ஒற்றுமையாக எதிர்த்து நிற்கக் கூடிய அனைத்துக் கட்சிகளும் கை கோர்த்துப் போகிறபோது நீங்களும் கை கோர்த்து வந்தவர்கள். இன்று அதை உதறிவிட்டு, காங்கிரசோடு கை சேர்த்து, பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்து. இங்கேயும் கலைத்து, 'இம்மெ சீசூர் டிசல்யூஷனுக்கும் தேர்தலுக்கும் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். 5 வருஷம் அதிகாரத்தில் இருக்கப் போராடிய நீங்கள் அதையும் விரும்பவில்லை. சமுதாய மாற்றம், மக்களுடைய நன்மை இதை அடிப்படையாகக்கொண்டு கொள்கை உங்களுக்கு இல்லாத நிலைமையில் நீங்கள் காங்கிரஸ் கட்சியோடு, கொள்கையோடு சேர்ந்த உங்களுடைய போக்குதான் உங்களுக்கு ஆபத்தை உண்டாக்கியது. இதை நீங்கள் விட்டு விடுங்கள் கைவிட்டு விடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மு. அப்பாதுரை; மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கவர்னர் நிபந்தனையுடைய உரையின் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு ஆளுநர் உரையில் 'அடுத்தடுத்து இயற்கை இடப் பாடுகள் வந்த போதிலும், மாநிலம் பொருளாதாரம் மற்றும் பிற துறைகளில் அடைந்த நிலையான முன்னேற்றத்தைக் கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளேன். வறுமையை ஒழிக்கவும், வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்கவும், வருங்காலத்தில் அரசு மேற்கொள்ளவிருக்கும் நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கூறியுள்ளேன் என்று முத்தாய் பொறித்திருக்கிறார்கள். இங்கே ஆளுநர் உரையில் நீங்கள் சொல்லியிருக்கிற வறுமையை ஒழிப்பதற்கும், வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குவதற்கும் எப்படிப்பட்ட திட்டங்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறீர்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்கிற போது தேர்தல் காலங்களில் நீங்கள் கொடுத்தின்ற அறிவிப்புகளைப் போல, தேர்தலுக்காக உருவாக்கப்பட்ட அறிக்கையோ என்ற சந்தேகம் எனக்கு எழுகின்றது. அப்படிச் கோடிட்டுக் காட்டி இருக்கக் கூடிய வறுமையை ஒழிக்கக்கூடிய, வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கக்கூடிய தமிழகத்தின் மின் துறையாக இருந்தாலும், இன்ன பிற துறைகளாக இருந்தாலும் அவர்களுக்காக நீங்கள் சொல்லியிருக்கின்ற திட்டங்களை நீங்கள் முழுமை கச் செயல்படுத்தியிருக்கிறீர்களா என்று கேட்கிறபோது

1984 பிப்ரவரி 16] [திரு. மு. அப்பாதுரை]

அவைகளுக்கெல்லாம் நீங்கள் சொல்கின்ற டேடை-ந. ங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தை எதிர்நோக்கியுள்ளோம். ஆகவே மத்திய அரசாங்கம் எங்களுக்கு நிதியாதாரங்களைக் கொடுத்தால் இதையெல்லாம் செயல்படுத்த முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆக நீங்கள் இத்தகைய திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய தயக்கமும், தாட்சண்யத்தையும் எதிர்பார்த்து இருக்கிறீர்களேயொழிய, உங்களுடைய சொந்தக் காலால் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு எந்த விதமான ஆக்கபூர்வமான போசனைகளும் அரசாங்கத்தின் தரப்பில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதைத் தான் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். வறுமையை ஒழிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்ட இந்த அரசு முனைப்பாக செயல்பட்டுவருவதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வறுமையை ஒழிப்பதற்காக நாங்கள் முனைப்பாக செயல்படுகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, இன்றைக்கு வறுமையை வளர்க்கக்கூடிய நிலையில் எப்படிப்பட்ட திட்டங்களை நீங்கள் இங்கே தீட்டியிருக்கிறீர்கள் என்பதைத் தான் நான் மெத்த வருத்தத்தோடு இந்த சபைக்கு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் த. அ. லமை)

அடுத்து நம்முடைய தமிழகத்தினுடைய மிகச் சிறப்பான திட்டமாக உங்களுடைய சத்துணவு திட்டத்தைப் பற்றி இங்கே சொல் யிருக்கிறீர்கள். அப்படிப்பட்ட திட்டம் தமிழகத்தின் வறுமையை ஒழிக்குமா? இல்லை தமிழகத்தின் வருங்காலத்தை வளப்படுத்துமா என்பதைக் கேட்டால், இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய பதில். நாங்கள் சத்துணவுத் திட்டம் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. நீங்கள் தரமங்களைச் செய்யுங்கள். இந்த நாட்டிலே எத்தனையோ மன்னர்கள் தரம காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். தரமகாரியங்கள் எல்லாம் நாட்டில் மனித குலத்தை வாழ வைப்பதாக இல்லை. அப்படிப்பட்ட திட்டத்திற்கு 200 கோடி ரூபாயை நீங்கள் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். அதேநேரத்தில் இன்றைக்கு நம்முடைய மின் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் திட்டக் கமிஷன் 3 சதவீதம் ஆதாயம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய தமிழகத்தினுடைய மின் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் உற்பத்தி செலவுக்கே, உற்பத்தி, விநியோகம் போன்ற அடிப்படையான நிர்வாகச் செலவுக்கே போதவில்லை என்பது மட்டுமல்லாமல், அப்படிப்பட்ட காரியத்தைச் செய்வதற்கு நாங்கள் கடன் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது என்று அவல நிலைமையை நம்முடைய மின் வாரியம் இங்கே அறிவித்துக் கொண்டிருக்கிறது ஆகவே தமிழகத்தினுடைய தொழில் துறை முன்னேற வேண்டும் என்றால் அதற்கு அடிப்படையாக இருக்கவேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எனவே மின் உற்பத்தியைப் பெருக்க உங்களுடைய ஆட்சிக்கு ஒரு நிலையான கொள்கை இல்லை என்பதை நான் மெத்த வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. மு. அப்பாதுரை] [1984 பிப்ரவரி 16]

அது மட்டுமல்லாமல், “நம்முடைய ஆளுநர் உரையில் ஒரு முத்தாய்ப்பு வைத்திருக்கிறீர்கள். நம்முடைய சமுதாயத்தை இன்று எதிர்நோக்கியுள்ள மிக முக்கிய பிரச்சினை. தற்போதைய கல்வி முறையிலே படித்துவிட்டு வரும் எண்ணற்ற மாணவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதுதான், அனைத்து நிலைகளிலும் உள்ள பொதுவான கல்விமுறை, வேலை வாய்ப்பு அளிக்க முடியாத அளவிற்கு மனித ஆற்றலை உருவாக்கித் தந்துள்ளது. இவர்களிடையே எளிதான வரும் அதிருப்தி, சமுதாயத்தில் அமைதியின்மையையும், பதட்ட நிலையையும் அதிகமாக்குகின்றன. கல்வியின் அனைத்து நிலைகளிலும் அந்தந்த இடத்திற்கேற்றாற்போல் குறிப்பிட்ட பணிப் பயிற்சி அளிக்கக்கூடிய வகையில், தற்போதைய கல்வி முறையை மாற்றி அமைப்பதில் அரசு கவனம் செலுத்தி வருகிறது” என்று இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இத்தனை ஆண்டுக் காலத்திற்குப் பிறகாவது இந்த அரசு நம்முடைய கல்வி முறை மூலமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம், வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறது, அதன் மூலம் சமுதாயத்திற்கு மிகப் பெரிய சீர்கேடுகள் கொந்தளிப்புகள் வந்திருக்கின்றன என்ற உண்மையை ஒத்துக் கொண்டதற்காக நான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆகவே இன்றைய கல்வி முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் சொல்கிறபோது, எப்படிப்பட்ட கல்வி முறை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறபோது தொழில் கல்வி என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். தொழில் கல்வியின் அடிப்படையில் இன்றைக்கு தமிழகத்தில் அதிகமான பாலிடெக்னிக்குகள், மாவட்டந்தோறும் அதிகமான பாலிடெக்னிக்குகள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்ற வதத்தை நீங்கள் சொல்லலாம். இவைகள் எல்லாம் இன்றைக்கு தனியார்களுக்கு நம்முடைய கிராமங்களில் ஏலம் போடுவது போன்று, நீங்கள் தனியார்களுக்கு இந்த பாலிடெக்னிக்குகளை வழங்கியிருக்கிறீர்கள். அப்படிப்பட்ட தனியார் துறை நிறுவனங்களில் கல்வி நிறுவனங்களில், எப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடைபெறுகின்றன, முறைகேடுகள் நடைபெறுகின்றன என்பதையெல்லாம் இந்த மன்றத்திலே வாதித்துக்கொண்டுதான் வருகின்றோம். அது மட்டுமல்ல, ‘அந்தந்த இடத்திற்கேற்றாற்போல், குறிப்பிட்ட பணிப் பயிற்சி’ என்று சொல்லுகிறார்கள். குறிப்பாக நம்முடைய சென்னையைப் பொறுத்தமட்டில் இங்கே அதிகமாக மோட்டார் வாகனங்களுக்காக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஆலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த நகரத்தில் அதுபோன்ற தொழில் கல்வியைக் கொடுக்கப் போகிறீர்களா? இல்லை, கோவை போன்ற மாநகரங்களில் அங்கே பஞ்சாலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன, அப்படிப்பட்ட தொழில்கல்வி கொடுக்கப் போகிறீர்களா என்று தெளிவான வரைமுறையான அறிவிப்புகள் இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே நாம் காணமுடியவில்லை. ஆகவேதான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய கல்விமுறையிலே மாற்றம் வேண்டும் என்பதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அப்படிப்பட்ட

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. மு. அப்பாதுரை]

மாற்றம் தொழிற்கல்வியாக இருக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்லுகின்ற அதேநேரத்தில், இன்றைக்கு நம்முடைய தொழிற்கல்வியைப் பொறுத்தமட்டில் புதிய துறைகளுக்காக போட்டார் போன்ற வாகனங்களுக்கான கல்வியாகவும், மற்ற பல தொழிற்கல்வியாகவும் இல்லாமல், நம்முடைய நாட்டில் இருக்கக்கூடிய அடிப்படைத் தொழில்களை, உருவாக்கக்கூடிய கல்வியாக நாம் உருவாக்கவேண்டும். புதிய துறைகளை, குறிப்பாக, ஜியாலஜிகல் டிப்பார்ட்மெண்ட், அப்படிப்பட்ட நில கனிம வளங்களைப் ஆராய்ச்சி செய்யக்கூடிய துறைகளை வளப்படுத்தி, இன்றைக்கு தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய கனிம வளங்களை பயன்படுத்தி, புதிய தொழில்களை உருவாக்கக்கூடிய திட்டங்களைக் கொண்டு, கல்வி முறையை உருவாக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய மதுரை மாவட்டத்தில் ஒட்டன்சத்திரம் என்று சொல்லக்கூடிய பகுதியில் இன்றைக்கு மாணிக்கக்கற்கள் கிடைத்துக் கொண்டிருப்பதாக அறிவிப்புகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதன்மூலமாக அப்படிப்பட்ட கனிமங்கள் மூலமாக தமிழகத்தில் புதிய தொழில்களை உருவாக்கக்கூடிய, புதிய தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கக்கூடிய அமைப்புகளைக் கொண்டு தொழில் கல்விமுறைய உருவாக்கக் வேண்டும்.

அதேபோல் நம்முடைய தமிழகத்தில் அதிகமாக பனைப் பொருட்கள் கிடைக்கின்றன. அவைகளின் மூலமாக ஸ்பைபர் உற்பத்தி மூலமாக, இன்றைக்கு பழைய பனை ஆராய்ச்சியின் மூலமாக புதிய தொழில்களைத் தொடங்கக்கூடிய கல்வியைக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட தொழில் கல்வியை கொடுப்பதன், மூலத்தான் நம்முடைய நாட்டில் சிறிய தொழில்கள் துவங்குவதற்கும், வேலை வாய்ப்புகள் கிடைப்பதற்குமான வாய்ப்புகள் ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட நிலையை தொழில் கல்வியில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆனால் நம்முடைய அரசாங்கம் எப்படி செயல்படுகிறது என்று சொன்னால், நம்முடைய தமிழகத்தின் முதல்வர் அவர்கள் சொன்னாரே தனி உடைமைக் கொடுமைகள் தீர தொண்டு செய்யுமா என்று, அதற்கு மாறுகத்தான் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தொழில் பயிற்சி நிலையங்களை, தொழில் நிலையங்களை கிராமங்களிலே ஏடுபடுத்தி, அங்கே இருக்கக்கூடிய கிராமத்தார்கள் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும்படி செய்யவேண்டும். அந்த நிலையை உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11 30)

இன்றைக்கு தமிழக அரசாங்கத் தப் பொறுத்த மட்டில், மாணவர்களுக்கு விரோதமாக, மாணவர்கள் சமுதாயத்திற்கு விரோதமாக எப்படி நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள் என்று பார்த்தால், அதற்கு, சமீபத்தில் மதுரையில் நடைபெற்ற மிகக் கொடுமையான, காட்டு மிராண்டித்தனமான, மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு எதிராக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளைத்தான் உதாரணமாகச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. மு. அப்பாதுரை]

1984 பிப்ரவரி 16

நடராஜின் என்கிற அதில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற மாணவனைப் பொறுத்த மட்டில், அவர் மருத்துவக் கல்லூரியில் 4 ஆம் ஆண்டு படித்துக் கொண்டு வருகிறார். அந்த மாணவன் தனக்கு ஏற்பட்ட நோய்க்காக சிகிச்சைக்கு மருத்துவ மனைக்கு வருகிறபோது, அங்கே ஏற்பட்ட ஒரு சச்சரவு காரணமாக, ஒரு தகராறு காரணமாக ஒரு ரௌடி ஓடியிருக்கிறார். இந்த மாணவன் அதைப் பார்த்து விட்டு, பக்கத்தில் இருப்பவரிடம் யார் என்று தெரியாமலேயே, ஏன் இந்த ஆள் ஓடுகிறான் என்று கேட்டதற்கு அங்கேயிருந்த, காவல் துறை அதிகாரி, அந்த மாணவனை மிருகத்தனமாக அடித்திருக்கிறார்.

நான் ஒரு பொறுப்புள்ள மருத்துவக் கல்லூரி மாணவன் என்று சொல்லியும் கூட, அந்த மாணவனை காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்று காட்டு மிராண்டித்தனமாக சட்டையைக் கழற்றச் சொல்லி, பேண்டை கழற்றச் சொல்லி அடித்திருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் பார்த்த அந்த மருத்துவ மாணவ சமுதாயம் அங்கே இருக்கக்கூடிய தேவர் பெருமான் சிலைக்கு முன்னால் நின்று அமைதியான முறையில் காந்திய வழியில், அகிம்சை முறையில் ஆர்ப்பாட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். 10 மணிக்கு ஆர்.டி.ஓ. வந்து விசாரணை செய்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு போனார்.

மறுதினம் காலையில், அவர்களுக்கு நீதி கிடைக்காத காரணத்தால், நியாயம் கிடைக்காத காரணத்தால், மருத்துவ மனை வந்து, நாங்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். வருங்கால மருத்துவர்களாகிய எங்களுக்கு ஆதரவு தருங்கள் என்று சொல்லி, ராஜாஜி பொது மருத்துவ மனையில் இருக்கக்கூடிய மருத்துவர்களை கேட்டிருக்கிறார்கள். அப்போது ஒரு உயர்ந்த போலீஸ் அதிகாரி-டி. ஏஸ். பி.— சென்று உங்களையெல்லாம் நாங்கள் கைது செய்திருக்கிறோம் வாருங்கள் என்று சொல்லி, அங்கேயிருந்த 400 மாணவர்களை கைது செய்து அங்கேயிருக்கக் கூடிய போலீஸ் பயிற்சி நிலையத்திற்கு, காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். அங்கே போய் உங்கள் முகவரிகளைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டதற்கு, நாங்கள் தற்போது அரசாங்கத்தினுடைய குழந்தைகளாகத்தான் இருக்கிறோம் ஆகவே மருத்துவ கல்லூரி விடுதி முகவரியைத்தான் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லிய போது, அது தேவையில்லை, உங்களுடைய சொந்த முகவரியைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டு, தர மறுத்ததற்கு, ஏற்கெனவே போலீஸ் பாதுகாப்பில் இருந்த அந்த மாணவர்களிடமிருந்து மிராண்டித்தனமாக, ஜாலியன் வாலாபாத் படுகொலை, போன்ற, சேலம் சிறையிலே நடைபெற்ற சம்பவம் போன்று, காவல் நிலையத்திலே, கைது செய்யப்பட்டிருந்த மாணவர்களை அடித்திருக்கிறார்கள்....

1984 பிப்ரவரி 16]

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது சம்பந்தமாக ஜூடிஷியல் என்கயரி போடப்பட்டு, இருக்கிறது. பேசுவது பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை ஆனால், ஜூடிஷியல் என்கயரி போடப்பட்டிருப்பதால், அதற்கு பாதகம் இல்லாமல் பேசினால் எல்லோருக்கும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்பது என் கருத்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரம் ஆகிவிட்டது சீக்கிரமாக முடித்து விடுங்கள்.

திரு. மு. அப்பாதுரை: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு விசாரணைக் கமிஷன் பே டப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் அந்த விசாரணைக் கமிஷனுக்குள்ளே போகவில்லை. நான் இந்தச் சபையில் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம், இப்படி கைது செய்யப்பட்டு, காவலிலே இருப்பவர்களை போலீஸ் தாக்குவது என்பது எந்த ஜனநாயக மரபுக்கு உட்பட்டது என்பதுதான் தெரியவில்லை. அதைத்தான் இந்த மன்றத்தின் மூலமாக மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விசாரணைக் கமிஷன் என்று சொல்கிறபோது, எத்தனை யோ விசாரணை கமிஷன்கள் எப் பார்த்திருக்கிறோம். எனக்கு பால் கமிஷன் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அதைப்போன்ற பல கமிஷன்களின் ரிப்போர்ட்டுகளின் மீது இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறது என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகவே, உண்மையான தகவல்களைக் கண்டறிந்து, இங்கே இருக்கக்கூடிய சட்டமன்றத்திலே இருக்கக்கூடிய அனைத்துக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் சென்று அதை விசாரித்து அரசாங்கத்திற்கு என்ன நடந்தது என்பதைத் தெரிவித்தால் வருங்காலத்திலாவது ஒப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடைபெறுவது தடுக்கப்படும் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு தான், அந்த அடிப்படையில்தான் இந்தத் தகவல்களை எடுத்துச் சொல்லி வந்தேன்.

அது மட்டும் அல்லாமல், நம்முடைய அரசாங்கம் 4வது சம்பள கமிஷன் நியமிப்பது குறித்து அறிவிப்போம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 3வது சம்பள கமிஷனில் கொடுக்கப்பட்ட சிபாரிசுகளிலேயே பல முரண்பாடுகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக 4 ஆம் தர ஊழியர்கள் என்று சொல்லப்படுகிற இனத்தில் நகர சுத்தி தொழிலாளர்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசு 4 ஆம் தர ஊழியர்களுக்கு 250 ரூபாய் சம்பளம் என்று அறிவித்து விட்டு, அதே இனத்தைச் சேர்ந்த நகர சுத்தி தொழிலாளர்களுக்கு 200 ரூபாய் என்று கொடுக்கப்படுகிறது. இத்தகைய சீர்கேடுகளைப் போக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டும் அல்லாமல், 4வது சம்பள கமிஷனில் அரசு ஊழியர்களுடைய சங்கத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களையும் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மு. அப்பாதுரை] [1984 பிப்ரவரி 16]

அடுத்தப்படியாக நம்முடைய கவர்னர் உரையில் நீங்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருப்பது நாங்கள் வறுமையை ஒழிப்போம். வறுமையை ஒழிப்பதே நோக்கமாகக் கொண்டு இந்த அரசு முனைப்பாக செயல்படுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள், வறுமையுடைய ஒழிப்பதற்காக வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை திட்டம் என்ற டிட்டத்தை கடந்த காலத்திலே அறிவித்தீர்கள். அந்த அறிவிப்பின் அடிப்படையில் எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்தீர்கள் என்ற புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். அந்த புள்ளி விவரங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே, கிராமப்புறங்களிலே தேசிய வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் மூலமாக விரிவான பண்ணும் வேலையைச் செய்வதற்கு, எலக்ட்ரிக்கல் வேலை செய்வதற்கு, ரீவைண்டிங் வேலை செய்வதற்கு, தராய்மார்களைப் பொறுத்தவரையில் தட்டெழுத்துப் பயிற்சியுடைய பயிற்சி பெறுவதற்கு என்று இப்படிப்பட்ட வேலைகளுக்கு 6 மாத காலம் 200 ரூபாய் உதவித் தொகை கொடுத்து பயிற்சி அளித்துவிட்டு அவர்களை யெல்லாம் வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு இருக்கிறீர்கள். அந்த புள்ளி விவரத்தைத்தான் இதிலே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் என்ற அடிப்படையில் நீண்ட புள்ளிவிவரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் அந்த மாணவர்களுக்கு அந்த இளைஞர்களுக்கு எல்லாம் நிலையான வேலைவாய்ப்பைக் கொடுத்திருக்கிறீர்களா என்று கேட்டால் இல்லை, வறுமையை ஒழிப்பதற்காக வேலை வாய்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிற நீங்கள் இந்த அரசாங்கம் தமிழகத்திலே உள்ள பல்வேறு தொழிற்சாலைகளிலே பணிபுரிகின்ற —அதாவது கம்பெனிச் சட்டத்தின் பிரகாரம் பதிவு செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்கள் தமிழகத்தில் 7 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த 7 லட்சம் தொழிலாளர்களில்—தமிழக அரசாங்கத்தினுடைய தவறான தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கையின் மூலம்—1 லட்சம் பேர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறார்கள். சிம்சனிலே பணியாற்றுகிறவர்கள், இந்தியா போர்ட் போன்ற பல்வேறு தொழிற்சாலைகளிலே பணியாற்றுகின்றவர்கள் தமிழக அரசாங்கத்தினுடைய தவறான பொருளாதார கொள்கையால், தவறான தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கையால் வேலையை இழந்திருக்கிறார்கள். இதுதான் உங்களுடைய வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் நோக்கமா? அது மட்டுமல்ல, தமிழகத்திலே உள்ள தொழில் முதலாளிகள் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய தவறான தொழிலாளர் விரோத கொள்கையை கையகப்படுத்தி இந்த நாட்டை எப்படியெல்லாம் ஏமாற்றுகிறார்கள் என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு உதாரணத்தை மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சிங்கர் டி. வி. எஸ். நிறுவனம் இருக்கிறது, அந்த நிறுவனம் சிங்கர் தையல் மெஷின்களை உற்பத்தி செய்வது. அங்கே பணியாற்றுகின்ற ஆயிரம் தொழிலாளர்களும் நிரந்தரமான தொழிலாளர்கள். அவர்கள் அங்கு 20 ஆண்டுக்காலமாக

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. மு. அப்பாதுரை]

பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த நிர்வாகம் அந்த தொழிற்சாலையை முடிவிட்டு அரசாங்கத்திடமிருந்து மானியத்தைப் பெறுவதற்காக, அரசாங்கத்திடமிருந்து சலுகைகளைப் பெறுவதற்காக தரம்புரி மாவட்டத்தில் உள்ள ஹோசூர் என்ற ஊரில், தொழிலில் பின்தங்கிய அந்த இடத்தில் அதே இயந்திரங்களைக் கொண்டு அதே தொழிற்சாலையைத் துவங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தத் தொழிற்சாலையிலே பணிபுரியக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு 6 ரூபாய், 8 ரூபாய் என்று தினக்கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த நிலையில் அந்த தொழிற்சாலையை அங்கே நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நான் தொழிலாளர் நல அமைச்சரைக் கேட்க விரும்புகிறேன், 20 ஆண்டுக்காலமாக பணியிலிருந்து தொழிலாளர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு, ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு நிரந்தரமாகப் பணியாற்றிய தொழிலாளர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு இப்போது தினக்கூலி 6 ரூபாய், 8 ரூபாய் என்று கொடுத்து அந்தத் தொழிற்சாலையை அங்கே நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் இதுதான் வறுமையைப் போக்கக்கூடிய கைங்கரியமா?

(முற்பகல் 11-40)

அரசாங்கத்தினுடைய இந்த கொள்கை அறிவிப்பில் தமிழக அரசு பணியாளர்களுக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் தரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதாக உங்களை ஆதரிக்கக் கூடிய பத்திரிக்கைகள் மிகப் பெரிய விளம்பரங்களைச் செய்கிறார்கள். இது எவ்வளவு பெரிய மோசடி. கொடுக்கக் கூடிய ரூபாய் 5 ஆயிரம் தான். இன்னும் 5 ஆயிரம் ரூபாயை அரசுப் பணியாளர்கள் ஒவ்வொருவரும் மாதம் 20 ரூபாய் வீதம் கொடுக்கிற முறையிலே அவர்களுடைய சம்பளத்திலிருந்து பிடித்தம் செய்யப்படும் என்றும் அதன்மூலமாக வட்டியும் முதலுமாக 5 ஆயிரம் ரூபாய் கிடைக்கும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி வட்டியும் முதலுமாக 5 ஆயிரம் ரூபாய் வரும்வரை பிடித்தம் செய்யப்படும் என்றும் ரிடையர் ஆகிறபோது அதோடு சேர்த்து 5 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுப்போம் என்று சொல்கிறீர்கள். அரசாங்கம் என்ன வட்டிக்கடை நடத்துகிறது? அரசுப் பணியாளர்கள் என்ன கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள்? அவர்கள் இறந்துவிட்டால் 10 ஆயிரம் கொடுக்கிறார்கள், அந்தத் தொகையை அவர்கள் பதவியிலிருந்து ஓய்வுபெறுகிறபோது கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் வட்டிக்கடை போன்று மாதம் 20 ரூபாய் சீட்டுப் பிடித்துக்கொண்டு 5 ஆயிரம் ரூபாய் வரை பிடித்தம் செய்து 5000 ரூபாய் அதோடு கொடுக்கிறோம் என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். உதாரணத்திற்கு நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு அரசுப் பணியாளர் 20 வருவயதில் அரசுப் பணியில் அமர்த்தப்படுகிறார் என்றால் உங்களுடைய கணக்குப் பிரகாரம், 15 ஆண்டுக்காலத்திலே அவர் 5 ஆயிரம் செலுத்திவிடுகிறார். இன்னும் 15 ஆண்டுக்காலம்

[திரு. மு. அப்பாதுரை] [1984 பிப்ரவரி 16]

அவர் வேலையில் இருப்பார். அந்த இன்னும் 15 ஆண்டுக் காலத்திலே 20 ரூபாய் வீதம் பிடிக்கப்படுமா? அல்லது ஏற்கனவே அவர் செலுத்தியதைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவீர்களா? அதே தொகையை அவர் கூட்டுறவு வங்கியிலே பிக்சட் டெபாசிட்டிலே போட்டு வைத்தால் அவருக்கு 30 ஆயிரம் ரூபாய் கிடைத்துவிடும். ஆகவே வட்டிக்காடை நடத்துவது போன்று அரசாங்கம் இருக்கக்கூடாது. அதைப்பற்றித் தெளிவாக இந்த உரையிலே சொல்லப்படவில்லை. அதைச் சொல்லியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழகத்தினுடைய (மணியடிக்கப் பெற்றது.)

திரு. வே. இரா. ஜெயராமன். மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். தமிழகத்தில் இயற்கைச் சிற்றத்தின் விளைவாக ஏற்பட்ட வறட்சியின்போது தமிழக அரசு சீரிய பணிகளைப் போர்க்கால அடிப்படையில் நிறைவேற்றிக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அதற்கடுத்தப்படியாக வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்பட்ட போதும் வெள்ள சேதங்களை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நேரடியாகச் சென்று பார்த்து, செய்யவேண்டிய நிவாரணப் பணிகளை செய்து கொடுத்தார்கள். இந்த நிவாரணப் பணிகளுக்காக 114.28 கோடி ரூபாய் செலவில் நிலமற்ற வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்கு மற்றும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணப் பணிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு இலவசமாக சேலை. வேட்டிகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பணிகளை பார்வையிடச் சென்ற மையக் குழு அவைகளைப் பார்வையிட்ட நேரத்திலே அதிக நிதியை தமிழக அரசுக்கு ஒதுக்குவதின் மூலமாக ஏற்கெனவே செலவழித்ததை ஈடுகட்ட முடியும். அதன் மூலம் அதிகமான அளவுக்கு ரிசர்வ் வங்கியில் அதிக நிதிச் சமையை ஏற்படுத்தாத வகையில் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காலம் கடந்து வந்த பருவ மழையின் காரணமாக ஏற்பட்ட இழப்பை ஈடு செய்ய 464 லட்சம் வேளாண்மைத்துறை மூலமாக உரம், விதை, பூச்சி மருந்து இவைகள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மின்சார பற்றாக்குறையை போக்கும் பொருட்டு நாள் ஒன்றுக்கு 12 மணி நேரம் தொடர்ந்து மின்சாரம், மின்சார பம்புசெட்டுக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டு இருப்பது மின்சார துறை வாயிலாக அங்கே நமக்கு நல்ல பல பயன் தரத்தக்க அளவுக்கு இந்த வறட்சியான நேரத்தில், மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கிற நேரத்தில், தொடர்ந்து மின்சாரம் அளிப்பது பாராட்டக்கூடிய ஒன்றாகும்.

[1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. வே. இரா ஜெயராமன்]

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பற்றி இங்கே நேற்றைய தினம் பேசும்போது அருமை சகோதரர் திரு. ரகுமாணசாலை அவர்கள் ஒரு குறை கூறினார்கள். அவர்களுக்கு நான் கூறிக்கொள்கிறேன் இந்த சத்துணவு திட்டத்தைப் பற்றி காந்தி கிராமத்தில் இருக்கின்ற கிராமிய பல்கலைக்கழகம் ஒரு ஆய்வு நடத்தி இருக்கிறது. அந்த ஆய்வில் இந்த சத்துணவு ச. பிபிடிசு என்ற குழந்தைகளுக்கு காச நோய் வருவது இல்லை என்று அவர்கள் கண்டு பிடித்து இருக்கிறார்கள்.

அதைப் போலவே, அவினாசியிலே உள்ள மனையியல் கல்லூரி நடத்திய ஒரு ஆய்வில் உடல் நலத்திலே முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவதாக அறிவித்திருக்கிறது நொண்டி. நடக்கிறானா என்று கேட்டவர்களுக்கு இதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். உடல்பளு இல்லாதவர்கள் உடல் பளு பெற்று அவர்கள் நடக்கின்ற அந்த நிலையை எய்தியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் பி. நடராஜன் அவர்கள், 'Philosophy of Free Nutritious Scheme', என்கின்ற ஒரு கட்டுரையிலே சத்துணவு பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

...“all leading to a social restructuring of the society which really is the secret of lasting developments.”

நீண்ட நெடும் நிரந்தர வளர்ச்சிக்கு இந்த அடிப்படைச் சமூக மாற்றத்திற்குக் காரணமாக இருக்கும் இந்தத் திட்டத்தை அவர்கள் பாராட்டியிருப்பதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர நான் விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மிக அதிகமான நிலுவை இருந்தும், விவசாயப் பணிக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் 1983-ம் ஆண்டு டிசம்பர் வரை 58 கோடி ரூபாய் அளவிற்குப் பயிர் கடன்கள் வழங்கப்பட்டு இருப்பதை விவசாயிகள் வரவேற்கிறார்கள். 1984-85-ஆம் ஆண்டில் 95 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவு உணவு தானியங்களை உற்பத்தி செய்ய இலக்கை நிர்ணயித்து இருக்கிறது. ஒரு ஹெக்டேருக்கு 5 மெட்ரிக் டன் நெல் உற்பத்தி என்ற முனைப் போடு செயல்படும் முயற்சி எடுக்கப்பட இருக்கிறது.

நெல்லுக்கு மட்டும் பயிர்ப் பாதுகாப்பு என்று இருந்த நிலைமையை மாற்றி அனைத்துப் பயிர்களுக்கும் அந்தப் பயிர்க் காப்புறுதித் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கத் திட்டமிட்டுள்ளது பாராட்டத் தக்கது.

[திரு. வே. இரா. ஜெயராமன்] [1984 பிப்ரவரி 16]

பாசனத்தைப் பொறுத்தவரையில் 189 கோடி ரூபாய்க்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்க, திட்டத்தின் முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 80 கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. நடப்பு ஆண்டில் 55 கோடி ரூபாயும் அடுத்த ஆண்டில் 60 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளமைக்காக நான் தமிழக அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

நீர்ப்பாசன அமைப்புகளை நிரந்தரமாக ஏற்படுத்துகின்ற வகையிலே ஐரோப்பிய பொருளாதாரக் குழுவிடமிருந்து 25 கோடி ரூபாய் மானியம் பெறுவதில் வெற்றி கண்டிருக்கிறது. அதன் மூலம் ஏற்படுத்தப்படும் புதிய பாசனத் திட்டங்கள் புத்துயிர் பெறும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நல்ல காரியங்களிலே என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கின்ற செண்பகா நதி திட்டத்தையும், வைகை அணையில் துப்புரவு அணை கட்டி, இடது புற கால்வாயை வெட்டுகின்ற பணியினையும், அரகின் ஆய்வினுள்ள பதினெட்டாம் கால்வாய்த் திட்டத்தினையும், அல்லி நகரம் கிராமத்திலுள்ள வீரப்பயனார் அணைத் திட்டத்தையும் உடனடியாக ஆய்வு செய்து நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பாதுகாக்கப்பட்ட குடி தண்ணீரைப் பொறுத்த வரையில், 1985 மார்ச் இறுதிக்குள் 18,167 குடியிருப்புப் பகுதிகளில் குடிநீர் வழங்க உத்தேசிக்கப் பட்டுள்ளது. உலக வங்கியின் நிதிவிதவியுடன் மூன்று பெருநகரங்களுக்கும், ஏனைய 75 நகரங்களுக்கும், 740 கிராமக் குடியிருப்புப் பகுதிகளுக்கும் குடிநீர் வழங்கும் திட்டங்களும், 14 நகராட்சிகளுக்குக் குறைந்த செலவில் துப்புரவு வசதி அளிக்கும் திட்டமும் மேற்கொள்ளப் பட இருக்கிறது. 149.42 கோடி ரூபாய் செலவில் இத்திட்டம் செயலாக்கப்படவிருக்கிறது. இந்தத் திட்டங்களை உடனடியாகத் துவக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் குடிநீர்ப் பற்றாக் குறையால் பாதிக்கப்பட்டும் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டும் உள்ள அந்தப் பகுதிகளிலே கூட்டுக் குடிநீர் திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். என் பகுதியிலுள்ள சின்னவேலாபுரம், முத்துலாபுரம், வரிசப்ப நாயக்க ஹார், கன்னி சேர்வைப்பட்டி, ஒடைப்பட்டி, வெள்ளையம்மாள்புரம் போன்ற ஊர்களை ஒருங்கிணைத்து அருகில் செல்லுகின்ற நதியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருகின்ற முறையில் கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில், நீண்ட நெடுங்காலமாக அரசியல் கட்சிகளாலும் மற்றும் பொது மக்களாலும் பேசப்பட்டு வந்த அந்த மாவட்ட நிர்வாகத்தை இன்றைய தினம் எட்டு மாவட்டங்களைப் பிரித்திருக்கின்ற செயல் பாராட்டத் தக்கது.

1984 பிப்ரவரி 16] [திரு. வே இரா. ஜெயராமன்]

இந்த நல்ல நேரத்திலே, ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்குதவாது என்பதைப் போல, ஏட்டுப் படிப்பை விட்டு விட்டு, வேலைக்குச் செல்ல வைக்கின்ற முறையில் தொழிற் கல்வித் திட்டத்தைத் துவங்குகின்ற அந்தப் புதிய புரட்சிகரமான செயலைப் புரட்சித் தலைவர் அரசு செய்கிறது. இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாகக் கல்வி முன்னேற்றத்தைச் செய்கின்ற புரட்சித் தலைவரவர்களின் திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்து, தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே துவக்கப்பட்ட காகிதத் தொழிற்சாலை, அமைக்கப்பட்டு வருகின்ற திருத்தணி கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை மற்றும் வரிக் கட்டுப்பாடற்ற வணிக மண்டலம் ஏற்படுத்துதல் ஆகியவை தமிழக அரசினுடைய தொழில் முனைப்பிற்கு முக்கியமான எடுத்துக்காட்டுகளாக விளங்குகின்றன.

எங்கள் பகுதியில் நீண்ட நெடுங்காலமாக இருந்து வருகின்ற மாவடி உச்சிக்காடு வனத்துறையைச் சார்ந்த பகுதியில் ஏழைகளுக்குப் பட்டா வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சின்னவேலாபுரம் என்ற இடத்தில் மேய்ச்சல் தரையாக இருக்கின்ற பகுதியில் தொன்று தொட்டு இருந்து வருகின்ற விவசாயிகளுக்கு அவற்றைப் பட்டா போட்டு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மக்கள் தொகையைப் பொறுத்தவரையில் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்திலே இந்தியாவிலேயே தமிழகம் தலை சிறந்து விளங்குகின்ற நிலைமையை எட்டியிருக்கிறது. அதை ந பாராட்டுகிறேன்.

வீடுகள் கட்டுவதற்கு ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் 4000 ரூபாய் என்று இருந்ததை 6000 ரூபாய் என்று உயர்த்திருப்பதும் பாராட்டத் தகுந்தது.

மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் புதிய மாவட்டங்களை ஏற்படுத்தும் பாழுது, திண்டுக்கல் மாவட்டத்திற்கு அண்ணா மாவட்டம் என்று பெயரிட்டிருப்பது சாலப் பொருத்தமாகும்.

(முற்பகல் 11-50)

ஆனால் அவ்வாறு அண்ணா மாவட்டம் என்ற பெயரை செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அவ்வாறில்லாமல் திண்டுக்கல் மாவட்டமே அண்ணா மாவட்டமாக நின்று நிலை பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தப் பெயரை வேறு எந்த மாவட்டத்திற்கும் மாற்றக் கூடாது என்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. வே. இரா ஜெயராமன்] [1984 பிப்ரவரி 16]

அடுத்து அரசு ஊழியர்கள் ஓய்வு பெறும் போது 10,000 ரூபாய் பெறுகின்ற வகையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும் ஓய்வூதியத்திலே உள்ள அந்த கஷ்டங்களையும், குறைகளையும் போக்கி மிக எளிதாகப் பெறுகின்ற வகையில் முறைபடுத்தி இருப்பது பாராட்டத் தக்கது.

அடுத்து தோழர் திரு. ரமணி அவர்கள் பேசும் போது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இரட்டை வேடம் போடுவதாக திரு. வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் கூறியதாகச் சொன்னார்கள், ஆனால் நான் சொல்கிறேன் அவ்வாறு திரு. வி. பி. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் மட்டும் சொல்லவில்லை.

‘C, P. I. M. adopting double standards’ என்று மேற்கு வங்காளத்திலே உள்ள அவர்களுடைய கூட்டணி கட்சிகளே கூறுகின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. அது மட்டுமல்ல இங்கே தொழிலாளர் பிரச்சினைகளிலே இரண்டு கம்யூனிஸ்ட்டுகளும் இரட்டை வேடம் போடுகிறார்கள் என்று தி. மு. க. மற்றும் அனைத்து தொழிற் சங்கங்களும் அறிக்கை விட்டார்கள். ஆகவே உங்களுடைய கூட்டணி கட்சியாகிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகமே சொல்லி இருக்கின்ற போது, திரு. வி. பி. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னவுடன் மாத்திரம் கோபம் வருவதேன்? எனவே அவர்கள் இரட்டைவேடம் போடுவதாக நான் கூறவில்லை, யார் கூறினார்கள் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றது. தி. மு. க. மற்றும் அனைத்து தொழில் சங்கங்களும் அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லி அத்துடன் எனது கருத்துக்களைக் கூறி, எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

*திரு. உ. சுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் உறையின் மீது காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக நான் சில வார்த்தைகளை இங்கு கூற ஆசைப்படுகிறேன். நீண்ட காலமாக எதிர்பார்த்தப்பட்டு வந்த மாவட்டங்களின் பிரிவினைகளைப் பற்றி இந்த ஆளுநர் அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டதற்காக நான் பாராட்டினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக எங்களுடைய இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பிரித்து அதிலே ஒரு பகுதியினை சிவகங்கையைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு அமைப்பதற்கு முடிவு எடுத்து அறிவிப்பு செய்ததற்காக சிவகங்கை தொகுதி மக்களின் சார்பாக நான் இந்த அரசுக்கும் முதலமைச்சருக்கும், குறிப்பாக ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனால் அந்த மாவட்டத்திலே உள்ள ஸ்தல பகுதிகள், வட்டங்கள் ஆகியவற்றை நிர்ணயிப்பது குறித்து ஆய்ந்து பரிந்துரை செய்வதற்காக வல்லுநர் குழு ஏற்படுத்தப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது படிப்படியாக நிறைவேறும் என்ற நிலைமையினை மாற்றி அது எப்போது நிறைவேறும்.

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு- உ. சுப்பிரமணியன்]

என்பதைச் சொல்கின்ற வகையில் ஒரு குறிப்பிட்ட கால வரையறையை நிர்ணயித்து அதற்குள்ளாக அதனை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் நீண்ட காலமாகக் கேட்டு எதிர்பார்த்த ஒன்று வந்து, இதன் காரணமாக தாமதமாகி விடக்கூடாது என்பது தான் என்னுடைய வேண்டுகோளாகும்.

பொதுவாக இந்த ஆண்டு தமிழ்நாட்டில் நல்ல மழை பெய்திருப்பதாகவும் அதனால் நல்ல விளைச்சல் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. ஆனால் எங்களுடைய இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் குறிப்பாக சிவகங்கை திருப்பத்தூர், இளையாங்குடி போன்ற தாலுராக்களில் விவசாயிகளின் நிலைமை பரிதாபகரமாகத்தான் இருக்கின்றது. அங்கே உரிய காலத்தில் மழை பெய்யாத காரணத்தால் விவசாய வேலைகள் ஆரம்பிக்கவில்லை. ஏற்கனவே வைக்கப்பட்ட பயிர்களும் மழை இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டதன் காரணத்தால் சாவியாக போய்விட்ட நிலைமையையும் பார்க்க முடிகின்றது. திருப்பத்தூர் மற்றும் திருப்பத்தூரைச் சேர்ந்த பல பகுதிகளிலும், சிவகங்கைப் பகுதிகளிலும் இன்னும் விவசாயிகள் உழாமலேயே நஞ்சை நிலங்களை விட்டு வைத்திருப்பதன் காரணத்தால் அந்த நிலங்களில் வேலிக் கருவை மண்டிக் கிடப்பதைப் பார்க்கலாம். இப்படிப்பட்ட உண்மையான நிலவரத்தைப் புரிந்து கொண்டு அப்பகுதி மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும். அங்கே சிறிது விளைந்த பகுதிகளிலே கூட பூச்சி நோய்ப் பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இப்படி பல வகைகளில் பெருத்த பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. எனவே அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வரி வஜா செய்வதோடு கூட்டுறவுக் கடன், மற்றும் அரசாங்கக் கடன் ஆகியவற்றை வசூலிப்பதைத் தள்ளி வைக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படி ஆண்டுதோறும் அப்பகுதியிலே இந் நிலைமை ஏற்படுகின்ற காரணத்தால் அங்கே ரெவின்யூ அதிகாரிகளை அனுப்பி, அல்லது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களே வந்து பார்த்து, உண்மை நிலைமையைக் கண்டறிந்து நிவாரணம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கே இப்போது நெல் கொள்முதல் செய்யப் படுகின்றது. அங்கே இருக்கிற நிலவரம் என்ன என்பதைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ரூ. 132 விலை நிர்ணயம் செய்தாலும், அங்கே அவர்கள் வாங்குகின்ற நெல்லுக்கு ரூ. 118 தான் கொடுப்போம் என்று சொல்கிறார்கள். அதுவும் விவசாயிகளுக்கு உரிய காலத்திலே பணம் கொடுப்பதில்லை. இப்பொழுது நான் அந்த நெல்லைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதைப் பின்னால் தருகிறேன். அந்த நெல் பழுதடைந்திருந்தால், அந்த மக்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் செய்ய வேண்டும். இல்லை, சரியாக இருக்கிறது என்றால், உரிய விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ரூ. 35 அதிகமாகக் கொடுப்பது கூட ஒரு சில மாவட்டங்களுக்கு மட்டுமே சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிகிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் ஏக போக கொள்முதல் நடைபெறும் இடங்களில் ரூ. 35

[திரு. உ. சுப்பிரமணியன்]

[1984 பிப்ரவரி 16]

அதிகம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். விவசாயிகள் மத்தியிலே ஏன் இரண்டு வகைப்பட்டவர்களை ஏற்படுத்துகிறீர்கள்? எந்த இடத்திலும் விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டமான நிலைமை உண்டு. குறிப்பாக, எங்கள் மாவட்டம் முழுவதும் மழைத் தண்ணீரை நம்பி இருக்கிறது. உரிய காலத்தில் கரண்ட் கொடுக்கப்படுவதில்லை. கொடுக்கின்ற கரண்டும் இரவிலே கொடுக்கப்படுகிறது. பம்ப் போட்டால் கரண்ட் கிடைப்பதில்லை. சரி என்று டீசலுக்கு மாற்றினால் டீசல் கிடைப்பதில்லை. டீசல் கிடைத்தால், விலை அதிகமாகிறது, இப்படிப் பார்த்தால், எப்படியாவது செலவு அதிகமாகிறது. வட ஆற்காடு போன்ற மாவட்டங்களிலும் அதே நிலைமை தான் இருக்கிறது. ஆகவே ஏகபோக கொள்முதல் இருக்கிற இடத்தில் மட்டும் அந்த விவசாயிகளுக்குச் சலுகை காண்பிப்பது சரியல்ல, பாரபட்சம் காட்டுவது சரியல்ல. எல்லா விவசாயிகளுக்கும் எங்கு கொள் முதல் செய்தாலும் அந்த விலை கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் உரையிலே தமிழ் நாட்டிலே உள்ள சட்டம் ஒழுங்கு பற்றி குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆகவே, அதை நான் சொல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. சென்னையிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் முகமுடிக் கொள்ளையர்கள் கடந்த 15 நாட்களாக அதிக அளவு கொள்ளையடிக்க ஆரம்பித்துள்ளார்கள். என் தொகுதியிலே, எனது ஊரிலும் பக்கத்தில் இரண்டு ஊர்களிலும் கொள்ளைகள் நடந்திருக்கின்றன. அந்த அளவுக்கு அது பரவி வருகின்றது. ஆகவே இப்போக்கை தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதை எடுக்க வேண்டும் பாகனேரி என்ற ஊரில் 70 கிலோ எடையுள்ள பிள்ளையாரைத் தூக்கிக் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். என் ஊரிலே இருந்து 4-வது மைலிலே காளையார் மங்கலத்தில் பல சிலைகள் திருடப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கடுத்து, 3, 4 தினங்களுக்கு முன்னால், ஒரு செட்டியார் வீட்டிலே—செட்டியார் என்றால் அவர் பணக்காரர் கூட அல்ல—அத்தனை கதவுகளையும் உடைத்து, அந்த வீட்டிலிருந்து குழந்தைகள் பெரியவர்கள் அனைவரையும் காயப்படுத்தி, அந்த வீட்டையே, சூறையாடியிருக்கிறார்கள். இது தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது. அரசாங்கம் இதைக்கவனித்து சென்னையில் மட்டும் கொள்ளை நடக்கிறது என்றில்லாமல், எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது என்று பார்த்து அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஒரு ஆர்கனைஸ்ட் குரூப்பே செயல்படுகிறமாதிரி தெரிவிக்காரணத்தால், அதனைத் தடுக்க உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

2,170 துளைக் கிணறுகள் போடப்பட்டுள்ளதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது, மகிழ்ச்சி. ஆனால், இன்னும் பல ஊர்களில் குடிநீர் கஷ்டம் இருப்பதை நன்கு பார்க்க முடியும். குறிப்பாக, அரசாங்க இலாக்காக்களிலே—அவர்கள் ஸ்தாபனங்களிலே ட்வாட்தான் இந்த வேலையைச் செய்வதாக நினை

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. உ. சுப்பிரமணியன்]

கிறோம். அவர்களுக்கும் ஏனைய இலாகா அதிகாரிகளுக்கும் இணைந்த கூட்டுறவு மனப்பான்மை செயல் திறமை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தேவையில்லாத இடங்களுக்கு அனுப்பச் சொல்கிறார்கள், போடுகிறார்கள். ஆனால் எங்கு உண்மையாகத் தேவையோ, அங்கே போடுவதில்லை. உதாரணமாக, அதப்படக்கி பஞ்சாபத்திலே பல பெரிய கிராமங்களியிருக்கின்றன. ஒரே ஊரிலே தான் அடிப்படி போடப்பட்டிருக்கிறது. இத்தனை வறட்சி நிவாரணப் பணிகள், இயற்கையின் சீற்றத்தால் ஏற்பட்ட வறட்சிக்காக நிறைவேற்றப்பட்டும், தொடர்ந்து பல ஆண்டுகள் எங்களுக்குப் பல இடங்களில் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதனால், பல ஊர்களில் பல மைல்கள் தூரம் சென்று கூட தண்ணீர் எடுக்கக் கூடிய அவல நிலையிருக்கிறது. தேவை உள்ள இடத்திற்குப் பம்பு போடவில்லை. தேவை இல்லாத இடத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறது. சிலந்தகுடி என்ற இடத்தில் இரண்டு பக்கங்களிலும் இரண்டு பம்புகள் போடப்பட்டிருக்கிறது. 30 அடித் தூரத்திற்குள்ளேயே இரண்டு பம்புகள் தேவையில்லாமல் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன். என்றால், எந்தவிதமான இணைந்த செயல் திட்டமும் இல்லை என்று குறிப்பிடுவதற்காகத் தான் இதைச் சொல்கிறேன். ஆகவே, குடிநீர் வாரியத்தை ஒழுங்குப்படுத்த வேண்டியது மிகமிக அவசியம்.

இன்னொன்று சிவகங்கைக்கு, பக்கத்திலே கிராபைட் என்ற மூலப்பொருள் உண்டு. சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே அதற்குப் போதிய அளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டு, இன்று வரை அந்த வேலை துவக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அந்த மூலப்பொருளினுடைய முக்கியத்துவம், அதை உணர்ந்தவர்களுக்குத்தான் தெரியும். உலக்கத்திலேயே கிராபைட் கிடைக்கக் கூடிய இடங்கள் மூன்று தான். மடகாஸ்கர், ஸ்ரீலங்கா; இந்தியா, மூன்று இடங்களில் தான் கிடைக்கிறது. இந்தியாவில், என்னுடைய தொகுதிக்கு அருகில் உள்ள சிவகங்கையில் தான் 3 மைல் தூரத்திற்கு மேலாக அது கிடைக்கிறது. நல்ல தரமாகவும் இருக்கிறது.

(நண்பகல் 12-00)

அதை வெட்டியெடுத்து உடனடியாக அதற்கான வேலைகளைச் செய்தால் அரசிற்கு பல கோடி ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய தொழில், அதற்காக சுமார் 700 ஏக்கர் நிலத்தை நாங்கள் பொது மக் லிமிருந்து வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறோம். இருந்தாலும் அதற்கான கட்டடங்கள் கட்டப்படவில்லை; இயந்திரங்கள் வாங்கப்படவில்லை. இன்னும் எந்த வேலையும் துவங்கவில்லை. ஆகவே இதற்கான பணிகள் உடனடியாக துவங்கப்பட வேண்டும். அது அரசிற்கு லாபம் தரக்கூடிய மிகப் பெரிய தொழில் என்பதைச் சொல்லிச் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. உ. சுப்பிரமணியன்]

[1984 பிப்ரவரி 16]

அடுத்த சாலைகள் பராமரிப்பு பற்றி சொல்லும் போது 37 கோடியே 54 லட்சம் வழங்கியுள்ளதாக கூறியுள்ளார்கள். இந்த பணம் எல்லாம் எங்கே போகிறது என்றே தெரியவில்லை. சாலைகளின் நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது உண்மையிலேயே வருந்தாமல் இருக்க முடியாது. எங்களுடைய மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி என்பதால் ஒவ்வொரு முறையும் நிவாரணத் திட்டத்திலே வேலைகள் எடுத்து போடப் படுகிற அந்தச் சாலைகள் சரியாகப் போடப்படுவதில்லை. என்னுடைய தொகுதியில் இளையான்குடி—பரவமங்கலம்—காளையார்கோவில்—கல்லல்—சாலை இருக்கிறது. திருவள்ளூர் பஸ் கூட அந்த சாலையில் போகிறது. போக்குவரத்து நெரிசலான அந்த சாலையின் இன்றைய நிலவரத்தைப் பார்த்தால் நிறைமாத கர்ப்பிணி காரில் அந்தச் சாலையில் சென்றால் பிரசவம் ஆகக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. எத்தனையோ முறை என்ஜினியர்களிடமும், டி.டி.சி. மீட்டிங்கிலும் எடுத்துச் சொல்லியும் ஏனோ அந்தச் சாலை புறக்கணிக்கப்படுகிறது; இதில் சம்பந்தமில்லாத எங்களை குறிப்பிட்டு இளையான்குடி எம். எல். ஏ. காரைக்குடி எம். எல். ஏ., சிவகெங்கை எம். எல். ஏ., இவர்களுக்கு ஏன் ஓட்டு போட வேண்டுமென்று அந்த பஸ்ஸிலே பிரயாணம் செய்திறவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீண்டகாலமாக புறக்கணிக் ப்பட்ட இந்தச் சாலைகளை சீரமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்தியாவில், நமது மாநிலத்தில் ஒரு குறிப்பான இடம் இராமேஸ்வரம், அந்தத் தீவை இலணக்கக் கூடிய பாம்பன் பால வேலை பல ஆண்டுகளாக தாமதப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு காரணங்கள் எவ்வளவு சொல்லியிருந்தாலும் அதன் காரணமாக பொது மக்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய வசதி தாமதப் படுகிறது. அரசாங்கத்திற்குவரக்கூடிய பல கோடி ரூபாய். நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதை கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் எஸ்கலேஷன் ஆசப் பிரைசஸ், எஸ்கலேன்ஷன் ஆப் வேஜஸ் என்று சொல்லக் கூடிய விலைவாசி உயர்வு, கூலி உயர்வு போன்றவற்றின் காரணமாக திட்ட மதிப்பீடுகள் பல மடங்கு அதிகமாகி, பல கோடி ரூபாய் அளவில் செலவு இதற்காக செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. அறிக்கையில் உடனடியாக இந்த வேலை துவங்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. எப்போது துவங்கப்படும் என்பது தெரியவில்லை. அந்தத் திட்டத்தில் இப்போது கட்டப்பட்டுள்ள தூண்கள் எல்லாம் வெறும் காட்சிப் பொருள்களாக இருக்கின்றன. அவைகள் பயனளிக்கக் கூடிய வகையிலே இந்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. உ. சுப்பிரமணியன்]

அடுத்து சிவகெங்கை பக்கத்திலே சாத்தரசன் கோட்டை ஏரிவயல் ரோடு பதினேழு கிலோ மீட்டர் அரசாங்கத்திலே போடப்பட்டு, எந்தக் கணக்கிலே போடப்பட்டது. என்று சொல்லப்பட்டது. இடையில் பால வேலைகள் எல்லாம் செய்யப்பட்டும் கூட ஜீப்பே செல்ல முடியவில்லை. அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு எந்த சாலை வசதியும் கிடையாது. ஆகவே அதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து அந்தச் சாலையை செப்பணிடுவதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் [டாக்டர் கே. சமரசம்] : சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள்

திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, எங்களைப் போன்று குறுக்கிடு இல்லாமல் பேசுகிறவர்களுக்கு போனஸ் டைம் கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் நாங்கள் சபையின் நேரத்தை வீணாக்குவதில்லை.

அடுத்து பல திட்டங்களுக்கு கட்டடங்கள் கட்டப்படுகிறது. இப்போது லட்ச ரூபாய் செலவில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நல்ல பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. பெது மக்களின் வசதிக்காக லட்ச ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டுள்ள அந்த கட்டடங்களின் உள்ளே தண்ணீர் இருந்தால் நடவு செய்யலாம்: அந்த அளவிற்குப் புழுதி படர்ந்து இருக்கிறது. தளம் போடுவதற்கு டெக்னிக்கலாக ஏதோ பெயர் சொல்வார்கள், மறந்து விட்டேன். இவ்வாறு குறையுடன் புழுதி படர்கிற அளவில் அந்தக் கட்டடங்களை கட்டிய என்ஜினியர்கள், ஒப்பந்தக்காரர்கள், பி. டி. ஒ.-க்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களிடையே அச்சத்தை ஏற்படுத்தினால் தான் நல்லதாக இருக்கும்.

நல்ல நோக்கத்தோடு அரசாங்கம் செலவு செய்யும் பணம் மக்களுக்கு பயன்படாமல் என்னவோ ஏதோ என்று செய்து கொண்டுவருவது சரியல்ல.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், பல இடங்களில் தட்டுப் பாடு இருக்கலாம். ஆனால் கிணறுகள் வெட்டி பல ஆண்டுகள் ஆகின்ற மக்களுக்கு, மின் துறை அதிகாரிகள் பம்ப் செட்டு வாங்கி வையுங்கள், இன்வாய்ஸ் காட்டுங்கள் மின் இணைப்புத் தருகிறோம் என்று சொல்லி இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. ஆகவே, ஏற்கனவே நீங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுங்கள். மின்சாரப் பம்ப் வாங்கி வைத்து இருப்பவர்களுக்கு மின்சாரம் கொடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகிறது. பல்வேறு இடங்களில் அது சரியான முறையில் நடைபெறுவதாகத் தெரியவில்லை. அதிலே பல்வேறு குறைபாடுகள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். தற்போது 3 செண்ட் நிலம் தான் அவர்களுக்கு

[திரு. உ. சுப்பிரமணியன்]

[1984 பிப்ரவரி 16]

வீடு கட்டி கொடுக்க கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த மக்கள் மாடுகள் ஆடுகள் கட்டுவதற்கு இடம் தேவை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, குறைந்தபட்சம் ஒரு 5 செண்ட் நிலமாவது கொடுக்க வேண்டும், என்று சொல்லி வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம் : மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 13-ஆம் தேதி அன்றைய தினம் மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது சில கருத்துக்களை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். ஆளுநர் அவர்கள் இந்த அவையில் உரையாற்றிய அன்றைய தினம் தமிழகம் முழுவதும் ஏழைகள் விவசாயிகள் தொழிலாளர்கள் மீது அக்கரை கொண்ட கட்சிகள் அனைத்தும் ஒன்று சேர்ந்து வழி நடைப் பயணம் மேற்கொண்டது எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்றாகும். விஷம்போஸ் ஏறியிருக்கும் விலைவாசியைக் கட்டுப் படுத்தவும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கவும், தொழிலாளர் விரோத நடவடிக்கைகளையும், பழி வாங்கும் போக்கையும் கண்டிக்கவும், வெள்ள நிவாரணம் வழங்குவதில் ஏற்பட்டுள்ள ஊழல் மற்றும் ஏராளமான பொது மக்கள் பிரச்சினையை முன் வைத்து மிகவும் அமைதியாக தமிழகம் முழுவதும் வழிநடைப் பயணம் மேற்கொண்டோம். ஆனால் அமைதியாக நடைப்பெற்ற வழி நடைப் பயணத்தின் முதல் நாள் இரவு 12 மணி அளவில் புழல் ஒன்றியத்திலும் சோழவரம் ஒன்றியத்திலும் உள்ள ஏராளமான அனைத்துக் கட்சித் தோழர்களைக் கைது செய்து 7 (i) (ஏ), 151, 158 பிரிவுகளின் கீழ் பொய் வழக்கைப் பதிவு செய்து, சிறையில் அடைத் துள்ளார்கள்.

காலையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. விஜயராகவன் அவர்கள் இதைப் பற்றி கேட்ட போது மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் ஆளுநர் உரை மீதான விவாதம் முடிந்தபின் இதைப் பற்றிப் பேசலாம் என்று கூறிவிட்டார்கள். ஆளுநர் உரை மீதான விவாதம் முடிவின்றி வரையில் அவர்கள் சிறையில் இருக்க வேண்டியது தேவையானது. அவர்களை உடனடியாக விடுதலை செய்ய வேண்டும், ஆளுநர் உரை மீதான விவாதம் முடிந்த பிறகு ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் மூலம் அரசின் கவனத்திற்கு இதைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பது தேவையில்லாத ஒன்று என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவாது. எம். ஜி. ஆர். அரசு மக்களுக்கு நன்மை செய்யாது என்று கூறி நான் சிலகருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். மேதகு ஆளுநர் உரையின் மீது பேசுவதை விட 1977 ஆம் ஆண்டு முதல் பாதிக்கப்பட்டு வரும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் நிலை குறித்துப் பேசுவது நலமாக இருக்கும் என்று நான் கருகிறேன்.

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு.இரெ.இராசமாணிக்கம்]

விலைவாசி உயர்வு ஏழைகள் வாங்க முடியாத அளவிற்கு உயர்ந்து விட்டது. அதைக் கட்டுப் படுத்த முடியாத அரசு தேவைதானா? நாட்டு மக்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள 2,172 வருவாய் கிராமங்களில் தொடர்ந்து மழை பெய்து வருவதால் எல்லாக் கிராமங்களும் முழுவதும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. 100-க்கு மேற்பட்ட பேர் இறந்து இருக்கிறார்கள். 12000-க்கு மேற்பட்ட கால்நடைகள் இறந்து இருக்கின்றன, சுமார் 5 லட்சம் குடிசைகள் இடிந்து அழிந்து இருக்கின்றன. மாவட்டத்தில் உள்ள 13 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களில் உள்ள சம்பா தாளடி பயிர்கள் அழிந்து பாழாகி விட்டது. சமீபத்தில் பெய்த பேரு மழையால் இறந்தவர்களின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு தேரில் சென்று ஆறுதல் கூற முடியாத நிலையில் இருந்தேன். காரணம் என்னுக்குக் கடுமையான மார் நோய் ஏற்பட்டு சென்னை மத்திய மருத்துவ மனையில் 1½ மாதம் சிகிச்சை பெற்று இருந்த காரணத்தால். இறந்தவர்களின் குடும்பங்களுக்குச் சென்று ஆறுதல் தெரிவிக்கவோ, இரங்கள் தெரிவிக்கவோ முடியாமல் இருந்ததால், நான் இன்று இந்த சபையின் மூலம் என்னுடைய ஆழ்ந்த இரங்கலையும், அனுதாபத்தையும் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு, தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

தமிழ்நாட்டிலே இன்றைக்கு நூற்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள், இறந்து போனவர்கள் குடும்பங்களுக்கு மூறையான நிவாரணம் வழங்கப்படவில்லை. சில இடங்களில் ஆயிரம் ரூபாய் பட்டும் வழங்கப்பட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். இறந்துபோன ஒவ்வொருவர் குடும்பத்திற்கும் 10,000 ரூபாய் உதவித் தொகை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12,000-க்கு மேற்பட்ட கால்நடைகளை இழந்தவர்களுக்கு இதுவரை முறையாக நிவாரணம் வழங்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கும் அரசின் சார்பிலே அனைத்து உதவிகளையும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டு குடிசைகளை இழந்தவர்களுக்கு என்னுடைய தொகுதியாக இருந்தாலும் அல்லது பாதிக்கப்பட்ட எந்தப் பகுதியாக இருந்தாலும் முறையாக நிவாரணம் வழங்கப்படவில்லை. நிவாரண உதவி வழங்கிவதில் ஏராளமான முறைகேடுகள் நடந்திருக்கின்றன என்று தினமணி பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறது. அதை நான் தலைவரின் அனுமதியோடு இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நிவாரணத் தொகை வழங்குவதிலும், புடவைகள், வேட்டிகள் விநியோகத்திலும் ஆளும்கட்சியின் செல்வாக்கு காணப்படுகிறது. உண்மையிலேயே வீடுகளை இழந்து தவிக்கும் விவசாயிகளுக்கு முழு ஈட்டுத்தொகை மறுக்கப்படுகிறது. உள்ளூர் ஆளும் கட்சியினர் இதில் பராபட்சமாக நடந்திருக்கிறார்கள். ஓரளவுக்கு

[திரு.இரெ.இராசமாணிக்கம்]

[1984 பிப்ரவரி 16]

பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு பொங்கல் சன்மானம் 10 ரூபாயும் உதவித்தொகை 200 ரூபாயும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் முழுமையாக சேதம் அடைந்தவர்களுக்கு பொங்கல் சன்மானம் 10 ரூபாயும் நஷ்ட ஈட்டுத் தொகை 50 ரூபாயும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல இடங்களில் விசாரித்து, இந்தச் செய்தியை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். பல கிராமங்களில் சேதம் அடைந்தவர்களுக்கு உரிய ஈட்டுத் தொகை வழங்கப்படவில்லை. ஆனால் சில இடங்களில் நல்ல வீடுகளுக்குக் கூட நிவாரண உதவித்தொகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மன்னார்குடி தாலுகாவில் கண்டமங்கலம் கிராமத்தில் ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஐந்து நபர்களுக்கு தலா 210 ரூபாய் வீதம் 1,050 ரூபாய் உதவித்தொகையாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி சராசரியான முறையே நடுகள் நிவாரணப் பணி நடைபெறுவதிலே நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பத நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பாதிக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் நிவாரண உதவி கிடைக்காமல் தவிர்க்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான மனுக்கள் தாசில்தார் அலுவலகங்களிலேயும் கோட்டாட்சித் தலைவர் அலுவலகங்களிலேயும் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அவை அனைத்தும் உரிய முறையிலே பரிசீலனை செய்யப்படவில்லை. அதிகாரிகளைக் கேட்டால் வழங்கப்பட்ட பணம் அனைத்தும் தீர்ந்து விட்டது; இனிமேல் நிவாரணம் வழங்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள், இது சரியல்ல. தொடர்ந்து இன்று வரையில் மழை பெய்து வருவது மறுக்கமுடியாத உண்மை. எனவே பாதிக்கப்பட்ட அனைவருக்கும் நிவாரண உதவிகளை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உதவித் தொகைகளை வழங்கியபோது பாதிக்கப்படாத வீட்டுக்கு 50 ரூபாய் வசூல் பெற்றுக்கொண்டு வழங்கியிருக்கிறார்கள்; பாதிக்கப்பட்ட வீட்டுக்கு 25 ரூபாய் பெற்றுக் கொண்டும் வழங்கியிருக்கிறார்கள். இதுசம்பந்தமாக தனமணி பத்திரிகையில் வந்த செய்தி மட்டுமல்ல மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நானே ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். அதிகாரிகளும் ஆளும் கட்சியினரும் சேர்ந்து பணம் வசூல் செய்திருக்கிறார்கள் என்று எழுத்து மூலம் தெரிவித்திருக்கிறேன். 22-1-1984 அன்று ஒரு அறிக்கையாகவே முதலமைச்சருக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறேன். ஆனால் அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று இதுவரையில் எனக்குத் தெரிவிக்கவில்லை.

காவல் துறையைச் சேர்ந்த இரகசிய பிரிவு மூலமாக விசாரித்து, தவறு செய்தவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று முதலமைச்சருக்கு எழுதி இருக்கிறேன். காவல் துறை இரகசிய பிரிவு மூலம் விசாரணை செய்து கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் இனிமேல் இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடக்காமல் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1984 பிப்ரவரி 16] [திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம்]

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு ஏழை எளிய மக்கள் சிறு ஓட்டு வீடுகளில் வசிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தகப்பனார், பாட்டனார் காலத்தில் கட்டிவைத்த அந்த சிறு ஓட்டு வீடு, அந்த வீடுகளில் தங்கியிருக்கிறவர்களுக்கு, அந்த வீடுகள் இடிந்து விழுந்து விட்டால் உதவித் தொகை வழங்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும்.

கிராமிய வீடு கட்டும் கூட்டுறவுச் சங்கம் மூலம் கடன் பெற்று வீடு கட்டியிருக்கிற ஏழை எளிய மக்கள் அல்லது அரசின் மூலம் இனாமாக வீடு கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு, அதிலே குடியிருக்கிற ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்பட்டால், அவர்கள் குடியிருக்கிற வீடு இடிந்து விடுகிறபோது அவர்களுக்கு எல்லாம் நிவாரண உதவி வழங்கப்படுவதில்லை. அவர்களுக்கும் நிவாரண உதவி வழங்கிட கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் கிராமியனாரிலும் திருநாள் கொண்டச் சேரியிலும் அரசு இனாமாகக் கொடுக்கப்பட்ட வீடுகளில் சம்பத்தில் பெய்த பெருமழையால் தண்ணீர்புகுந்து சுவர்கள் இடிந்து விட்டன. அவர்களால் வீடுகளைப் பழுது பார்த்து திரும்பவும் கட்டமுடியாது எந்த நேரத்திலேயும் தரையிலே விழக் கூடிய அபாயகரமான சூழ்நிலையிலும் வீடுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அதைப் பரிசீலனை செய்து அந்த வீடுகளைப் புதுப்பித்து கொடுக்க வேண்டும். அல்லது அதற்கான நிவாரணத் தொகையை கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சேத்தூர், எல்லையில் நான் டனாற்றில் முன்றுஇடங்களில் உடைப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன. சேத்தூர் கிராமம் முழுவதும் அழிந்துவிடும் நிலையில் இருக்கிறது. அந்தக் கிராமத்திற்குக் கூட முழுமையாக நிவாரண உதவிகள் வழங்கப்படவில்லை. அங்கே வீடுகளில் தண்ணீர் புகுந்து கொண்ட காரணத்தினால், வீட்டிலே குடியிருக்கக் கூடிய மக்கள் பள்ளிக்கூடங்களிலும், வசதி படைத்தவர்கள் இல்லங்களிலேயும் தங்கியிருக்கக் கூடிய நிலையைக் கண்டேன். முழு கிராமம் பாதிக்கப்பட்டும் நிவாரணம் வழங்கப்படவில்லை. இப்படிப்பட்ட வீடுகளுக்கு உடனடியாக நிவாரணத் தொகை வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சேத்தூருக்கு நான் கெல்லும்போது வழியில் ஒரு சத்துணவுக் கூடம்—முதலமைச்சர் சத்துணவுக் கூடம் இருக்கிறது. நீங்கள் பெருமையாகப் பேசுகிறீர்கள். அந்த சத்துணவு சமைக்கக்கூடிய இடத்திற்குப் பக்கத்திலே தவளைகள் பாம்புகள் ஓடுகின்றன. மேலும் எருக்குழி, சாணக்குழிகள் பக்கத்திலே இருக்கின்றது. கீற்று இல்லாமல் தடுப்பு இல்லாமல், 10 மரங்களை மேலே கொண்ட அந்தச் சத்துணவுக் கூடத்தில் சத்துணவு சமைக்கப்படுவதை என்னால் காண முடிந்தது. பெற்றோர்கள், இவ்வாறு பாம்பு தவளைகள் ஓடுகின்ற இடத்தில், எருக்குழிகள், சாணக்குழிகள் மத்தியில் சமைக்கக்கூடியவற்றை எங்கள் பிள்ளைகள் சாப்பிட்டால் ஆபத்து ஏற்படாது? இதை அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டு வாருங்கள் என்று பொது மக்கள் என்னிடம் சொன்

[திரு.இரெ.இராசமாணிக்கம்]

[1984 பிப்ரவரி 16]

னார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் உடனடியாக சுகாதாரமான சத்துணவுக் கூடங்களை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிளியனூரிலே இருக்கின்ற ஆரம்பப் பள்ளியிலே கிட்டத்தட்ட 600 பிள்ளைகள் படிக்கக் கூடிய அந்த பள்ளியின் கூரையில் கீற்றே கிடையாது. மரங்கள் மட்டுமே இருக்கின்றன. தேரெழுந்தூரிலே உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்று இருக்கிறது. கம்பன் பிறந்த ஊர். கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத் தறியும் கவி பாடும் என்று சொல்வார்கள். அப்படிப்பட்ட ஊரை சீர்காழி சட்டமன்ற உறுப்பினரும் மற்றும் அதிகாரிகள் எல்லாம் பார்வையிட்டார்கள். அந்த ஊரில் உள்ள உயர்நிலைப்பள்ளியின் கூரை கீற்றி இல்லாமல் ஒழுக்கி கொண்டிருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. ஆக உயர்நிலைப் பள்ளியாக இருந்தாலும் ஆரம்பப் பள்ளியாக இருந்தாலும், உடனடியாக சீர் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தன்னிறைவுத் திட்டத் தின் மூலம் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவிடப்பட்டும், சாலைகளில் நடந்து செல்ல முடியாமலும், குடிக்க தண்ணீர் கிடைக்காமலும், தெருக்களிலே விளக்குகள் இல்லாமலும் கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். கிராமங்களுக்கு செலவு செய்யக் கூடிய பணம் அனைத்தும் முறையாக செலவு செய்யப்பட்டதில் அல்லது ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் பங்கிட்டு அதிகமாக இருக்கிறதா என்பதை கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகத்தை 1966-67ல் மாண்புமிகு பக்தவத்சலம் ஆட்சி செய்தார்கள். அன்றையதினம் பட்ஜெட் ரூ.188 கோடிக்கு இந்த மாமன்றத்திலே தாக்கல் செய்தார்கள். அதற்குப் பிறகு பேரறிஞர் அண்ணா முதலமைச்சராக வந்தபோது ரூ.248 கோடிக்கு நிதிநிலை அறிக்கை தாக்கல் செய்தார்கள். கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக வந்தபோது ரூ.501 கோடிக்கு நிதி நிலை அறிக்கை தாக்கல் செய்தார்கள். இந்த ஆட்சி வந்தபிறகு ஏராளமாக வரிப்போட்டு, மக்களிடம் வரிப்பணத்தை வசூல் செய்து, ரூ.1774 கோடிக்கு சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை தாக்கல் செய்யப்பட்டது. அது மட்டுமல்ல. அதிக, பற்றாக 'ஓவர் டிராப்ட்' மூலமாக நம்முடைய அரசு வாங்கி இருப்பது ரூ.113 கோடி.

(பிற்பகல் 12-20)

இவ்வளவு செலவு செய்யப்பட்ட பிறகும் இன்னும் குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லாத நிலைமை, சாலைகளில் நடக்க முடியாத நிலைமை, தெரு விளக்குகள் இல்லாத நிலைமை அப்படியிருந்தாலும் அவைகள் எரியாத நிலை, அப்படிப்பட்ட நிலைமையால் தான் இன்றைக்கு ஏழ்மைநிலையிலேயே மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அதற்கு என்ன காரணம்? ஒரு திறமை இல்லாத ஆட்சி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பது தான் எங்களுடைய கணக்கு.

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு.இ.ரெ.இராசமாணிக்கம்]

தமிழ்நாட்டில் வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழே சுமார் 3 கோடி மக்கள் 52 சதவீதம் மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தமிழகத்தின் புள்ளி விவரங்கள் சொல்லுகின்றன. அதோடு மட்டுமல்ல நஞ்சையும், புஞ்சையும் கொஞ்சி விளையாடும் தஞ்சை மாவட்டம், சோழ நாடு சோறுடைத்து என்று புகழ் பாடப்பெற்ற தஞ்சை மாவட்டம், தமிழகத்தின் தெற்களஞ்சியம் என்று போற்றிப் புகழ் பாடக்கூடிய அந்த தஞ்சை மாவட்டத்தின் இன்றைய நிலை என்ன? தொடர்ந்து 2 மாத காலமாக மழை பெய்து கொண்டிருக்கிறது. இதனால் அங்கே இருக்கிற மக்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். எல்லாப் பயிர்களும் அழிந்து விடக்கூடிய அளவிற்கு இன்று வரையில் மழை பெய்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த விவசாயிகளுக்கு அரசின் சார்பிலே இதுவரை உதவி வழங்கப்பட்டு இருக்கிறதா? என்று சொன்னால் இதுவரையில் வழங்கப்படவில்லை. ஏதோ 500 டன் சிறு தானியங்கள் வழங்கப்பட்டதாக ஆளுநர் உரையிலே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. எங்கே வழங்கினார்கள்? யாருக்கு வழங்கினார்கள்? அவர்களால் சொல்ல முடியுமா? எந்த இடத்திலே வழங்கினார்கள்? எங்களுடைய பகுதியிலே எங்கேயும் வழங்கப்படவில்லை. பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு அரசின் சார்பிலே உடனடியாக நிவாரண உதவி வழங்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், பயிர்கள் முழுவதும் இழந்த விவசாயிகளுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு 2500 ரூபாய் நஷ்ட ஈடாக வழங்க வேண்டும்.

நிலவரி, கூட்டுறவுக் கடன் அனைத்தும் தள்ளுபடி செய்யப் பட வேண்டும். முழுவதும் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு 2500 ரூபாயும், ஓரளவு பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அரசினுடைய சார்பாக நிவாரண உதவி செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கூலி வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு, இன்று பட்டினியாகக் கிடக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உடனடியாக உதவித் தொகை வழங்கவேண்டும். வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு ஒரு குவிண்டாலுக்கு வறட்சி நிதியாக 35 ரூபாய் கொடுப்பது என்பது போதுமானதாக இல்லை. அதை குறைந்த பட்சம் 50 ரூபாயாகவாவது உயர்த்தி அறுவடை முடிகிற வரையில் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டமாக தஞ்சை மாவட்டத்தை அறிவிக்க வேண்டும். அந்த மாவட்டத்திற்கு அனைத்து வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம்] [1984 பிப்ரவரி 16]

அடுத்து உழுவனாக்கே நிலம் சொந்தமாக்கப்படவேண்டும் என்பது நீண்டகாலக் கோரிக்கை. வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த திட்டம் உடனடியாகக் கொண்டுவரப்படும் என்று இங்கே பேசினார்கள். ஆனால் இது வரையில் வரவில்லை. ஆனால் அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு மாறாக கோயில் நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்படும் என்று தெரிவித்தார்கள். இது சம்பந்தமாக நான் ஒரு புள்ளிவிவரத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் திருவாவடுதுறை ஆதினத்திற்கு 26,731 ஏக்கர் நிலம் சொந்தமாக இருக்கிறது. திருப்பனந்தாள் மடத்திற்கு 1,059 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. தனியாருக்கு மட்டும் 15 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லுகிற இந்த நேரத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை அதுவும் 4, 5 பேர்கள் சுகபோதமாக வைத்துக் கொண்டு அனுபவித்து வருவது தேவையான என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மடத்திற்கும் கோயில்களுக்கும் விதிவிலக்கு கொடுக்கக்கூடாது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது ரொம்பவும் முக்கியமான பிரச்சினை.

அடுத்து தஞ்சை மாவட்டம் கடும் மழை பெய்கின்ற போதெல்லாம் பாதிக்கப்படுகிற மாவட்டம். 1977-லே தொடர்ந்து 2 மாதங்கள் மழை பெய்த காரணத்தால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது. இப்போது டிசம்பர் மாதம் 5, 6, நாட்கள் பெய்த கடும் மழையினால் தஞ்சை மாவட்டம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி கடுமையாக பாதிக்கப்படுவதற்கு என்ன காரணம் என்றால் பொதுப்பணித் துறை மூலமாக செலவழிக்கப்படுகிற பணம் முறையாக செலவழிக்கப்படவில்லை. ஆறுகளை அகலப்படுத்த, தேவையான ரிவெட்மென்ட் போடுவதற்கு பொதுப்பணித் துறை பணத்தை செலவழிக்காத காரணத்தால் இப்படி, 5, 6 நாட்கள் பெய்த மழையால் மேட்டூரில் தண்ணீர் இல்லாத நேரத்தில் காவிரியில் தண்ணீர் இல்லாத நேரத்தில் கிட்டத்தட்ட 2 ஆயிரம் இடங்களில் உடைப்பு ஏற்பட்டு இருக்கிற சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றது. பல ஆறுகளை இன்று தார்த்து விட்டார்கள். பல பேர்கள் அவைகளை ஆக்கிரமித்து விட்டார்கள்.

ஐந்தாண்டுக்காலமாக அவைகளில் தூர் அகற்றப்படவில்லை. ஆறுகள் ஆழ வெட்டப்படவில்லை, அகலப்படுத்தப்படவில்லை, கரைகள் வலுப்படுத்தப்படவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் தமிழக நிலை உள்ள, அதிலும் குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள எல்லா ஆறுகளும் வெட்டப்பட்டன. தஞ்சை மாவட்டத்திலேதான் சுமார் ஆயிரம் மைல் நீளமுள்ள 36 ஆறுகளும், 12,220 மைல் நீளம் உள்ள 29,953 வாய்க்கால்களும் உள்ளன. அவைகளின் மூலமாகத்தான் சுமார் 13 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் பாசனம் பெறுகின்றன. அந்த ஆறுகளும், வாய்க்கால்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் சீர் செய்யப்பட்டதே தவிர, அதற்குப் பிறகு, முறையாக இதுவரையில் பராமரிக்கப்படவில்லை.

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம்]

ஆறுகள் தூர்வாரப்பட்டிருக்குமேயானால் இன்றைக்கு இவ்வளவு பெரிய சேதம் தமிழகத்திலே ஏற்பட்டிருக்க முடியாது. குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஏற்பட்டிருக்காது. பொதுப் பணித் துறை மூலமாக அதனுடைய பராமரிப்பின் கீழ் 1,505 ஏ பிரிவு வாய்க்கால்கள் இருக்கின்றன. அதிலே 138 வாய்க்கால்கள் மட்டும் பொதுப்பணித்துறை மூலமாக 3 ஆண்டுகளுக்கொரு முறை பராமரிக்கப்படுகின்றன. இந்த 138 வாய்க்கால்கள் போக பாக்கியுள்ள வாய்க்கால்களை யார் பராமரிப்பது என்று தெரியாமல் தரிசாக தூர்ந்து போகிற நிலை தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஏற்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, மற்ற எல்லா வாய்க்கால்களையும் குடிமராமத்து மூலமாக அரசின் சார்பிலே அகலப்படுத்த, ஆழப்படுத்த முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இங்கே பத்து கோடி ரூபாய்க்கு ஏழைகளுக்கு வேட்டி சேலைகள் வழங்கப்படும், புத்தாண்டு தினத்தில் வழங்கப்படும் என்று தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அறிவித்தபடி வேட்டி சேலைகள் இன்னும் பல இடங்களில் வழங்கப்படவில்லை. எந்தப் புத்தாண்டுக்கு வழங்கப்படும் என்று எங்களுக்குக் கூட தெரியவில்லை. அடுத்த புத்தாண்டா அல்லது அதற்கும் அடுத்த புத்தாண்டா என்று தெரியவில்லை. ஆனால் வேட்டி சேலைகள் வழங்கப்பட்ட ஒரு சில இடங்களிலும், ஒரு வீட்டுக்கு அல்லது ஒரு வேட்டிக்கு 2 ரூபாய் என்று வைத்து வசூல் செய்துபிறகு தந்திருக்கிறார்கள். நான் மான்டபுரி பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களையே பக்கத்திலே வைத்துக்கொண்டு என்னுடைய தொகுதியில் நடைபெற்ற ஒரு அரசு நிகழ்ச்சியில் ஒரு வேட்டிக்கு 2 ரூபாய் என்று வசூல் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். அதற்கு ஆதாரங்கள் என்னிடத்திலே இருக்கிறது. முதலமைச்சருக்கும் ஒரு கடிதம் எழுதி அதிலே கூட ஒரு வேட்டிக்கோ அல்லது சேலைக்கோ 2 ரூபாய் வீதம் வசூல் செய்கிறார்கள் என்று 10-10-83 அன்று முதலமைச்சருக்கும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கும் கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். இது வரையில் பதில் இல்லை.

அத்தோடு ஓய்வு பெறும் அரசு ஊழியர்களுக்கு 10,000 வழங்கப் போவதாக அறிவிப்பு ஒன்று ஆளுநர் உரையில் வந்திருக்கிறது. இதேபோன்ற ஒரு திட்டத்தை இந்த அரசு 1977லே ஆட்சிக்கு வந்தபோதும் அறிவித்தது இந்த அவையிலே. அரசு அலுவலர்களிடமிருந்து மாதம் ஒன்றுக்கு 15 ரூபாய் வீதம் பிடித்தம் செய்து 25 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அவர்கள் ஓய்வு பெறும்போது 10,000 வழங்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அதை இதே அவையிலே அறிவிக்கபோது, இந்தியன் வங்கியைச் சேர்ந்தவர்கள் அரசாங்கத்திலே நீங்கள் மாதம் 15 ரூபாயை செலுத்த தேவையில்லை, எங்களிடத்திலே வைப்பு நிதியாக செலுத்துங்கள், நாங்கள் 25 வருடங்களுக்குப் பிறகு 16,639 ரூபாய் தருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதையும் நாங்கள் இந்த அவையிலே வாதத்தில் எடுத்து வைத்தோம். அதற்குப் பிறகு அந்தத் திட்டம் என்ன

[திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம்]

[1984 பிப்ரவரி 16]

வாயிற்று என்றே தெரியவில்லை. இப்போது நாங்கள் 5 ஆயிரம் கொடுக்கிறோம். நீங்கள் மாதம் 20 ரூபாய் வீதம் 5 ஆயிரம் கொடுங்கள். இரண்டையும் சேர்த்து நீங்கள் ஓய்வு பெறும் போது 10,000 ரூபாயை வழங்குகிறோம் என்று சால்கிரீர்கள். இது அவ்வளவு நல்ல திட்டம் அல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்காலத்தில், கலைஞருடைய ஆட்சிக்காலத்தில், ஓய்வுபெறும் அரசு ஊழியர்களின் குடும்பத்திற்கு எந்தத் தொகையும் வசூல் செய்யாமல் 10,000 என்று அறிவித்ததைப் போல, அரசுப்பணிகளிலே 25 ஆண்டுக்காலம் பணி புரிந்து ஓய்வு பெறுகிறவர்களுக்கு அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு, பிற்கால வாழ்க்கைக்கு உத்தரவாதமாக 10,000 ரூபாய் அளிக்கும் வகையில் திட்டம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

அடுத்து காவிரி நீர் ஒப்பந்தத்தைப் பற்றி நம்முடைய ஆளுநர் உரையிலே எதுவுமே கூறப்படவில்லை. அது வருந்தத்தக்கதாகும். சென்ற ஆண்டு கூட ஆளுநர் உரையின் போது, காவிரி நீர் ஒப்பந்தம் சம்பந்தமாக பேச்சுவார்த்தை நடக்கிறது, அது சுமுகமாக முடிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். இதுவரையில் முடிக்கப்படவில்லை. காவிரி நீர் ஒப்பந்தத்தை, விரைவாக, உடனடியாக, முறையாக நடத்தவே வயான் நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன் நன்றி வணக்கம்.

திரு. ஆர். தவசி: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது விலைவாசி மிகவும் உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பின்னாலே நெல்லுக்கு அதிக விலை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். எந்தப் பொருள், தமிழகத்திலே விலை உயர்ந்திருக்கிறது என்று அறியவிரும்புகிறேன், (சிரிப்பு)

(பிற்பகல் 12-30)

*திரு. தி. அன்பழகன்: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் உரையின்மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற நன்றி தெரிவிக்கின்ற தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். ஆளுநர் உரையிலே தமிழக அரசினுடைய சாதனைகள் வெளியிடப்பட்டதோடு மட்டுமல்லாமல் அரசினுடைய புதிய திட்டங்களும் அறிவிப்புகளும் புரட்சித் தலைவர் அரசின் சார்பில் எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மக்களுடைய எண்ணங்களைப் புரிந்துகொண்டு மக்களுடைய விருப்பங்களை நிறைவேற்றுகின்ற புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு அரசு செய்யவேண்டிய பணியை சிறப்பாக செய்துவருவதை இந்த நாட்டிலே உள்ள நல்லவர்கள் எல்லாம் போற்றி புகழ்கிறார்கள்.

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. க. அன்பழகன்]

ஏட்டுச் சரைக்காயை உதாரணம் காட்டி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராசமாணிக்கம் அவர்கள் பேசினார்கள். உங்களுடைய பேச்சு எதற்கும் உதவாது என்பது எங்களுக்கும் தெரியும். காரணம் மின்னல் கண்ணைப் புறித்திடும், இருளைப் போக்கிடாது. ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இருளைப் போக்கும் ஒளிவிளக்காக தமிழகத்திலே விளங்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை முதலிலே நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கின்றவர்கள் இந்த அரசைப்பற்றியும் ஆளுநர் உரையைப்பற்றியும் பல்வேறு விமர்சனங்களை செய்திருக்கிறார்கள். குறைகளை குற்றங்களாக உருவாக்குவதும் சிறியதை பெரியதாக உருவாக்குவதும் எப்படியும் இந்த அரசின்மீது மாசு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று மக்களுடைய மனதிலிருந்து பிரித்துவிட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலும் இங்கே அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசின் மீது குறையைச் சொல்கிறபோது தொழிலாளர் பிரச்சினை, மின் பற்றாக்குறை பிரச்சினை, விவசாயிகள் பிரச்சினை, மாணவர்கள் பிரச்சினை, விலைவாசிப்பிரச்சினை சட்டம் அமைதிப் பிரச்சினை போன்ற பிரச்சினைகளையெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பேசுகின்றவர்கள் யார் என்று பார்க்கிறபோது மிக நன்றாகத் தெரியும். மக்களின் கண்ணீரைத் தங்களுக்குப் பன்வீராக்கிக் கொண்டவர்கள்தான் இன்றைக்கு இந்த அரசைப்பற்றிக் குறை சொல்கிறார்கள்.

விவசாயிகளுக்குப் புரட்சித் தலைவர் அரசு என்ன செய்ய வில்லை என்று குறை சொல்கிறார்கள் என்று புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அன்றைய ஆட்சிப் பீடத்திலிருந்த முதல்வரை பணியவைப்பதற்கு விவசாயிகள் போராட்டத்தை நடத்தி 16 காசாக இருந்த மின்சுட்டணத்தை 14 காசாக குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டிற நேரத்திலே விவசாயிகள் கொடுத்த விலை 18 பிணங்கள் ஆகும். அந்த நிலைமையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு திட்டமிட்டு தி. மு. க அரசு மீண்டும் மின் சுட்டணத்தை 16 காசாக உயர்த்திக் காட்டியது. ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு 16 காசாக இருந்த மின் சுட்டணத்தை 12 காசாக குறைத்துத் தந்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, 200 கோடி ரூபாய்க்கு மேலாக விவசாயக் கடன்களை ரத்து செய்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே விவசாயிகளுடைய பிரச்சினையை எடுத்துச் சொல்கிற மாற்றுக் கட்சியினர் சற்று இதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

தொழிலாளர் பிரச்சினையில் போராடும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தை இரும்புக் கரம் கொண்டு அடக்குவேன் என்று சொன்னவர்கள் தான் இன்றைக்கு ஆலை அதிபர்களை கரும்புக்கரம் நீட்டி ஆதரித்த நிகழ்ச்சிகளை இன்றைக்கு

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1984 பிப்ரவரி 16]

உழைக்கும் வர்க்கம் மறந்துவிடவில்லை. தமிழகத்திலே சில ஆலைகள் மூடப்பட்டதை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் சொல்கிற போது மேற்குவங்கத்திலே 48 சணல் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்ற நிலையை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தொழிலாளர்களைப் பேணிக் காக்க இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கின்ற சட்டங்கள் வேறு மாநிலங்கள் மட்டுமல்ல, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆளுகின்ற மாநிலங்கள்கூட கொண்டு வரவில்லை என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

மின் பற்றாக்குறைபற்றி இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள், 1977 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு முக்கியமான திட்டங்கள் தமிழகத்திலே துவங்கப்பட்டு வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. மேட்டூர் அனல் மின் திட்டம், தூத்துக்குடி 3வது கட்ட வேலை, ரெய்வேலி 3வது கட்டவேலை, பேசின்பிரிட்டி போன்ற திட்டங்களை செயல்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். தமிழகத்திலே 1951 ஆம் ஆண்டு முதல் 1977 ஆம் ஆண்டு வரையில் 26 ஆண்டுக்காலத்திலே மின்சார உற்பத்திக்காக செலவு செய்யப்பட்ட மொத்த தொகை 714 கோடி ரூபாய் ஆகும். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு 1977-லிருந்து 1983 ஆம் ஆண்டு வரை 6 ஆண்டுக்காலத்திலே 900 கோடி ரூபாய் மின்துறை முன்னேற்றத்திற்கு இந்த அரசு செலவிட்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லக்கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1970 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு புதிய மின் திட்டங்களை செயல்படுத்தாமல் புதிய திட்டங்களுக்கு அனுமதியைப் பெறாமல் மின் இணைப்புத் தருவதிலே அக்கறை செலுத்திய அன்றைய அரசின் மாபெரும் குற்றத்தின் பின் விளைவுகளைத் தான் நாம் இன்றைக்கு அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த அரசின்மீது குறைகளைச் சொல்கிறவர்கள் சற்று இதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

வறட்சிப் பணியைப் பற்றியும், வெள்ள நிவாரணப் பணிகள் பற்றியும் இங்கே குறைகள் சொன்னார்கள். 1974-லே வறட்சி ஏற்பட்ட நேரத்திலே அன்றைக்கு வறட்சிப் பணிகளை செய்த நேரத்தில் மத்திய அரசின் நிதி மந்திரி அவர்கள் அன்றைக்கு ஒரு குற்றத்தைச் சொன்னார் என்பதற்காக மத்திய அரசிடமிருந்து நிதியைப் பெறமாட்டோம் என்று அன்றைக்கு சுயகௌரவம் பார்த்தவர்கள் இன்றைக்கு புரட்சித் தலைவர் அரசு குறை கூறுகிறார்கள். மக்களுடைய பாதுகாப்புக்காக மக்களுக்கு சேவை செய்வதற்காக அவர்களுடைய குறைகளை போக்குவதற்காக தொடர்ந்து பணிகள் செய்து கொண்டு இருக்கிற இந்த அரசைப் பார்த்து குறை சொல்லுவது விந்தையாக இருக்கிறது. தமிழகத்தில் இயற்கைச் சோதனைகள்

1984 பிப்ரவரி 16]

(திரு. தி. அன்பழகன்)

பலவடிவத்தில் வருகின்றன. வறட்சி மூலமாகவும், வெள்ளத்தின் மூலமாகவும் பல வடிவங்களில் வந்து கொண்டு இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் போக்கி மக்களை வாழ வைத்து காப்பது தங்களுடைய கடமை என்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு போர்க்கால நடவடிக்கையாக இப்படிப்பட்ட காரியங்களை இன்றைக்கு செய்து வருகிறது. 2 ஆண்டுக் காலமாக மழை பொய்த்து தங்களுடைய வாழ்க்கையே பொய்த்து விடுமோ என்று ஏங்கிய மக்களுக்கு அவர்களுடைய வாழ்க்கையை மேம்படுத்த சிறப்பான முறையில் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை செய்து, அதே நேரத்தில் வெள்ள நிவாரணப் பணியையும் இந்த அரசு சிறப்பாக செய்து முடித்தது. வறட்சி, துயர் தணிப்பு நிவாரண பணிக்கு ரூ. 114.28 கோடி செலவிட்டு இருக்கிறது. இதில் மத்திய அரசின் ஒதுக்கீடு ரூ. 68.36 கோடி தான். அரசு ஏற்கனவே துயர் தணிப்பு பணிக்கு செலவிட்ட தொகையை ஈடு செய்யும் அளவுக்கு மத்திய அரசு மீதித் தொகையை முழுமையாக தரவேண்டும் என்று இங்கே பணியோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் கடுமையான வறட்சி தமிழகத்தை பாதித்த நேரத்தில் குடிநீர்ப் பஞ்சத்தை போக்க முடியுமா என்று அனைவரும் தவித்த நேரத்தில் அந்த நிலைமையை மாற்றி தமிழகத்தில் குடிநீர்ப் பிரச்சினையை போக்கினார். அந்த குடிநீர் பிரச்சினைக்காக மட்டும் 46 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து 21,700 துளைக் கிணறுகள் அமைத்து குடிநீர் பிரச்சினையை போக்கியது புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் அரசு. சென்னை நகரம் என்றைக்கு காலி செய்யப்படுமோ என்று அனைவரும் பயந்து நின்ற வேளையில் கூரிதமாக லாரிகள் மூலமாக குடிநீர் பிரச்சினை வராத அளவுக்கு மக்களுக்கு குடிநீர் வழங்கிய அதே நேரத்தில் 2,52.28 லட்சம் ரூபாய் செலவில் குழாய்கள் பம்புகளை அமைத்துத் தந்தது புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் அரசு.

வறட்சிப் பிடியிலிருந்து விடுபட்ட பிறகு மீண்டும் தமிழகம் வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்டது. அந்த அளவுக்கு இந்த அரசின் மூலம் நிவாரணப் பணிகளை செய்து இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் பாரட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மக்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கின்ற வகையில் இந்த அரசு 37.54 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து வெள்ள நிவாரணப் பணியை சிறப்பாக செய்து இருக்கிறது. பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிற வறட்சி, வெள்ள நிவாரணப் பணிகளை முழுமையாக செய்ய மாநில அரசு கேட்டு இருக்கிற ரூ. 128 கோடியை மத்திய அரசு முழுமையாகத்தரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் பாசன வசதி பெறாத நிலங்களுக்கு பாசன வசதி ஏற்படுத்தவும், ஏற்கனவே பாசன வசதி பெறும் நிலங்களுக்கு அந்த வசதியை நிரந்தரமாக்குவதும் இந்த அரசினுடைய கொள்கையாக இருந்து வருகிறது. 6-வது திட்ட காலத்தில் மட்டும் சிறிய மற்றும் பெரிய பாசன திட்டங்

(திரு. தி. அன்பழகன்)

[1984 பிப்ரவரி 16]

களுக்கு 189.79 கோடி ரூபாய் அனுமதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. நடப்பு ஆண்டில் 55.14 கோடியும் அடுத்த ஆண்டில் 60.62 கோடியும் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இதைவரவேற்கின்ற அதேநேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியில் பாலாற்றின் குறுக்கே புல்லூர் பகுதியில் சிறிய புதிய நீர்த் தேக்கம் அமைக்க வேண்டும் என்று பல ஆண்டுக் காலமாக அந்தப் பகுதி மக்கள் விரும்பி கோரிக்கை விடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக திட்டக் கமிஷன்கூட 18 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இந்த நீர்த் தேக்கத்தினுடைய நீர்ப் பிடிப்பு ஆந்திர மாநிலப் பகுதியில் ஏறத்தாழ 150 ஏக்கருக்கு அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் ஆந்திர அரசின் அனுமதி இன்றைக்கு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இரண்டு அரசுப் பேச்சு வார்த்தை இரண்டு கட்டங்களில் நடத்தி முடித்து இருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இந்த திட்டத்தை விரைவாக முடித்து திட்ட மதிப்பீடு அதிகம் ஆகாத அளவுக்கு அந்தப் பகுதி மக்கள் பயன்பெறுகிற அளவுக்கு முடித்துத் தர வேண்டும் என்று புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் எப்படி இன்றைக்குச் சத்துணவுத் திட்டத்தையும், தன்னிறைவுத் திட்டத்தையும் தந்து புகழ் பெற்று வருகிறதோ அதைப்போல பல நல்ல காரியங்களை அறிவித்திருக்கிறது. ஒய்வு பெறும் அரசு ஊழியர்களுக்கு பத்தாயிரம் ரூபாய் தருவது, நான்காவது சம்பளக் கமிஷன் அமைக்க இருப்பது, பணியில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்கள் இறக்க நேரிட்டால் அப்படிப்பட்ட கட்டிட தொழிலாளர்களின் குடும்பத்திற்கு பத்தாயிரம் ரூபாய் வமங்க இருப்பது, கிராமப்புற வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தைச் சிறப்பாக செயல்படுத்துவது, பயிர்க் கடன்கள் 1983-ம் ஆண்டு டிசம்பர் வரை 58.04 கோடியளவிற்கு வழங்கியிருப்பது, கிராமப்புற மக்களுக்குச் சுகாதார வசதிகளை அதிகப்படுத்தும் அளவிற்குத் தமிழ்நாட்டிலே 712 துணை நிலையங்களைக் கூடுதலாக ஏற்படுத்தக் கருதியிருப்பது, தொழில் கல்விக் கூடங்கள் சிறப்பாக இருப்பது, நிர்வாக வசதி கருதி மாவட்டங்களைப் பிரித்துத் தமிழகத்தினுடைய வளர்ச்சியில் தனிக் கவனம் செலுத்துவது, இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சனையில் எடுத்த முடிவுகள், ஊராட்சி, நகராட்சிகளுக்கான தேர்தல் தேதி அறிவிப்பு போன்ற முக்கியமான விஷயங்களை உள்ளடக்கியதாக இந்த ஆளுநர் உரை அமைந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்களின் அரசுக்கு எதிர்வரிசையிலே இருப்பவர்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பது நிறைவொளி சிந்திடும் நிலைவிற்கு திரையிட்டிடு விடுவதால்

1984 பிப்ரவரி 16]

(திரு. தி. அன்பழகன்)

நட்சத்திரங்கள் நிலவாக ஆகிவிடாது என்று சொல்லி, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். நவநீதிகுஷ்ணபாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே. மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையின்மீது நான் சார்திருக்கின்ற காந்தி-காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாகச் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். ஆளுநர் அவர்களின் உரையிலே ஏராளமான புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர, ஆக்கபூர்வமான திட்டங்கள் எதுவும் அதில் காணப்படவில்லை.

வறட்சித் துயர் தணிப்புப் பணிகளுக்காக 114 கோடி ரூபாய் செலவிட்டுள்ளதாக ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் வறட்சிப் பணிகளிலே தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன என்பதை எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களெல்லாம் சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு கேள்வி நேரத்திலே கூட, நமது மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் 48 லட்சம் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேட்டி, சேலை வழங்கியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். தமிழகத்தின் மொத்த ஜினத்தொகையே 475 இலட்சம் தான். 48 இலட்சம் பேர்களுக்கு வேட்டி, சேலை வழங்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படியென்றால் தமிழகத்திலே உள்ள மொத்த ஜினத் தொகையிலே கணக்குப் பார்த்தால் பத்து பேர்களுக்கு ஒருவருக்கு வேட்டியோ, சேலையோ கொடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதிலும் அரசு ஊழியர்களும், ஆலைத் தொழிலாளர்களும், வசதிபடைத்தவர்களும், குழந்தைகளும் போன்ற இவர்களை யெல்லாம் நீக்கிவிட்டுப் பார்த்தால் மொத்த ஜினத்தொகையில் ஐந்து பேர்களுக்கு ஒருவருக்காவது வேட்டி அல்லது சேலை கொடுத்திருக்கவேண்டும். ஆனால் யாருக்காவது அப்படிக்கிடைத்ததா என்பதனைத் தயவுசெய்து ஆளும் பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

துளைக் கிணறுகளைப் பொறுத்தவரையில் 46 கோடி ரூபாய் செலவில் 21,700 துளைக் கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டதாக ஆளுநர் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியென்றால் ஒரு துளைக் கிணறு தோண்டுவதற்கு கிட்டத்தட்ட 21,200 ரூபாய் ஆகிறது என்ற கணக்கு வருகிறது. எவ்வளவோ துளைக் கிணறுகள் போட்டாலும்கூட பத்தாயிரம் ரூபாய் அல்லது 12,000 ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகாது. ஆனால் 21,200 ரூபாய் என்ற அளவிற்கு இந்தத் துளைக் கிணறுக்குச் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது.

(திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ணபாண்டியன்) [1984 பிப்ரவரி 16]

இன்னும் சொல்லப் போனால், குடிநீர் வடிகால் வாரியம் ஒரு ஊரிலே தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது, குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றால் உடனே அவர்கள் அங்கே துளைக் கிணறுகளைப் போடுவதிலேதான் ஆர்வமாக இருக்கிறார்களே தவிர. நிலையான அளவிற்கு இருக்கும் வகையில் மேல் நிலை நீர்த் தேக்கத்தொட்டி கட்டி வசதி செய்வதில்லை. ஒவ்வொரு கிராமத்திலேயும் நான்கைந்து துளைக் கிணறுகளைப் போடுகிறார்கள். அந்த நான்கைந்து துளைக் கிணறுகளுக்கு கிடத்தட்ட ஒரு லட்சம் ரூபாய் செலவாகிறது. அப்படி ஒரு இலட்சம் ரூபாய் செலவுசெய்து போட்டாலும் இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு அவை சரியாக வேலை செய்வதில்லை. பிறகு கேட்பாரற்றுப் போய் விடுகிறது. இதை விடுத்து அந்த ஒரு இலட்சம் ரூபாய் செலவிலே, நிரந்தரமான முறையில் மேல் நிலை நீர்த் தேக்கத் தொட்டி கட்டி அந்தக் கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்தால் என்றென்றைக்கும் உங்கள் பெயரை அது நிலைநாட்டிக் கொண்டிருக்கும். ஆனால் குடிநீர் வடிகால் வாரியம் அதைச் செய்வதில்லை. அவர்களுடைய குறிக்கோளெல்லாம் துளைக் கிணறுகள் போட வேண்டுமென்பதுதான். அவ்வாறு துளைக்கிணறு போடுவதிலே மட்டும் ஏன் அவர்கள் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். அதிலே அவர்களுக்கு என்ன லாபம் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும்.

இப்போது வறட்சி முடிந்து வெள்ளச் சேதம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. தஞ்சைத் தரணியிலே இன்றைக்குப் பயிர்கள் எல்லாம் மூழ்கிக் கிடக்கின்றது. நெல்லைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே இப்போது அறுவடை செய்ய வேண்டிய நேரமாகும். அவ்வாறு அறுவடை ஆகவில்லை என்று நேற்று கூட என்னக்குத் தகவல் வந்திருக்கின்றது. தொடர்ந்து மழையினால் பயிர்கள் எல்லாம் மூழ்கி இன்றைக்கு அறுவடை செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கின்றது. வைக்கோல்கள் எல்லாம் மாடுகளுக்கு தீவனமாகக் கிடைக்காமல் வெய்யில் இல்லாத காரணத்தால் அவை எல்லாம் உரங்களாக மாறிக்கொண்டிருக்கின்றன. எனவே மாட்டுத் தீவனத்திற்கு வழியில்லாத நிலைமை ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது.

இன்றைக்கு கோவாப்பரேட்டில் பசங்கங்களில் மற்றும் பல இடங்களிலிருந்து கமன் வாங்கிய விவசாயிகள் எப்படியாவது இந்த அறுவடையிலே நெல் வரும், அதை விற்றுக் கடனை அடைத்துவிடலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அது இயலாத நிலைமை இன்றைக்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. வெள்ளதால் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் நஷ்டம் அடைந்திருப்பதன் காரணத்தால் விவசாயிகள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே வாங்கியிருந்த கடன்கள் முழுவதையும் ரத்து செய்ய வேண்டும்.

1984 பிப்ரவரி 16] (திரு. ஆர். கவந்தகிருஷ்ணபாண்டியன்)

அடுத்து பாசன வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில் புதுப்புது வாய்க்கால்கள் தோண்டுகின்றோம் என்று சொல்லுகின்ற நிலைமையை விடுத்து, ஏற்கெனவே உள்ள தூர்ந்துபோன வாய்க்கால்களைத் தோண்டவேண்டும். அப்படி பல வாய்க்கால்கள் தோண்டப்படாமல் இருக்கின்றன. என்னுடைய பகுதியினைப் பொறுத்தவரையில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலே மழை பெய்தவுடன் கீழே வரிசையாக உள்ள 7.8 குளங்கள் பெருகிவிடுகின்ற நிலைமை இருந்தது. இப்போது அவற்றுக்குத் தண்ணீர் வருகின்ற வாய்க்கால்கள் எல்லாம் தூர்ந்து போன நிலைமையில் இருக்கின்றன. பக்கத்திலே கிணறுகளை வெட்டுகின்றபோது அவற்றிலே உள்ள சவறுகளை எல்லாம் வாய்க்காலிலே போடுவதன் காரணத்தால் வாய்க்கால்கள் எல்லாம் தூர்ந்துபோன நிலைமையில் இருக்கின்றன. இவ்வாறு வாய்க்கால்கள் எல்லாம் மேடாக இருக்கின்ற காரணத்தால் குளங்களுக்குத் தண்ணீர் வராத சூழ்நிலை இருக்கின்றது. எனவே தூர்ந்துபோன கால்வாயைத் திருத்த வேண்டிய பணியினை நாம் முதலிலே செய்தாகவேண்டும்.

அடுத்து வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை என்று ஆளுநர் உரையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சென்ற ஆண்டும் கூட அவ்வாறு சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அவ்வாறு வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை கொடுப்பதற்குரிய திட்டங்கள் என்னென்ன என்று அதிலே குறிப்பிடப்படவில்லை. நம்முடைய நாட்டிலே எல்லா வகையான கனி வகைகளும் கிடைக்கின்றன. தமிழ்நாடு கனி வளம் பெருகிய ஒரு நாடு. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட ஒரு படத்தில் என்ன “வளம் இல்லை இந்தத் திருநாட்டில், ஏன் கையை ஏந்தவேண்டும் வெளிநாட்டில்” என்று பாடினார்கள். எனவே நமது நாட்டிலே கிராமங்களிலே கனி வளங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் உள்ள எந்தெந்த கிராமங்களில் என்னென்ன கனிவளங்கள் கிடைக்கின்றன என்பதை ஆராய்ந்து அந்தந்தப் பகுதிகளிலே கிடைக்கின்ற கனி வளங்களைப் பயன்படுத்தி அங்கெல்லாம் தொழிற்சாலைகளை அமைத்தால் நாட்டிலே உள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க முடியும்.

அடுத்து அரசு போக்குவரத்தினைப் பொறுத்தவரையில் 3 நிறுவனங்கள் தவிர மற்ற அனைத்து நிறுவனங்களும் இலாபம் அடைந்திருப்பதாக ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் மூன்று நிறுவனங்கள் நஷ்டத்தில் ஓடுகின்றன என்று சொல்வது நம்மை நாமே ஏமாற்றுவதாகும். தனியார் பஸ் உரிமையாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு பஸ் வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் ஒரு வருடம் கழித்து இரண்டு பஸ், மூன்று பஸ் என்று அதிகரித்து விடுகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு வருமானம் வருகின்ற போது அரசின் மூன்று போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் நஷ்டத்தில் ஓடுகின்றன என்று சொல்வது ஏதோ ஊழல்கள் நடப்பதாகத்தான் அர்த்தம். எனவே அதை நன்கு கண்காணிக்கவேண்டும். கிராமப்

(திரு. ஆர். நவந்திரகுஷ்ணபாண்டியன்) [1984 பிப்ரவரி 16]
 புறங்களில் கழிப்பிடங்கள் வேண்டும் என்பது ஏற்கெனவே கேட்டதுதான். இப்போது கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றி. ஆனால் தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் கழிப்பிடங்களைக் கட்டினால் அதனை உபயோகப்படுத்த முடியாத நிலைமை தான் ஏற்படும். எனவே மேல் நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டிகளைக் கட்டி அங்கே நிரந்தரமாக தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் தான் உதவியாக இருக்கும்.

அடுத்து பல மாவட்டங்களைப் பிரித்து பல்வேறு தலைவர்களின் பெயரிலே மாவட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத் தக்கதாகும். ஆனால் அந்தக் காரியத்தைப் பொறுத்த வரையில் காலதாமதம் இல்லாமல் செய்தாக வேண்டும். பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத்தேவர், காமராஜர் ஆகியோர் பெயராலே எல்லாம் மாவட்டங்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். அதே போன்று கூதந்திரப் போராட்டத்திலே தன்னைத்தானே சுட்டுக்கொண்ட தியாகி வாஞ்சிநாதன் பெயரினை மணியாச்சிக்குச் சூட்டி, வாஞ்சிநாதன் மணியாச்சி என்று அழைப்பதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரசுப் பணியாளர்களுக்கு சலுகைகள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. கட்டிடப் பணியாளர்களுக்கும் அவர்கள் இறந்தால் 10 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவித்திருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும். அவர்களுக்கும் நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்ற வகையில் அரசு செய்திருக்கின்ற முயற்சியினைப் பாராட்டுகிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது.)

(பிற்பகல் 12-50)

அதே போன்று ஊராட்சித் தேர்தல்கள் ஏப்ரல் மாதம் நடைபெறும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தத்தடவையாவது அந்தத் தேர்தலை நிச்சயமாக நடத்த வேண்டும் ஏனென்றால், தேர்தல்கள் இல்லாத காரணத்தால் தனி அதிகாரிகள் பெயராலே பல்வேறு ஊழல்கள் இன்றைக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. எனவே, அந்தத் தேதிகளிலே கண்டிப்பாக நடத்த வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஒரே ஒரு வார்த்தையைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன். எளியவர்களுக்குத் துணை போகின்ற நிலைமை மாறி, இன்றைக்கு வல்லான் வகுத்ததே வாக்கு என்ற நிலைமைக்கு போய்க் கொண்டிருக்கிறது. கடமையைச் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் உள்ளவர்கள் குறைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மிகப் பெரிய திருகுகளைக் கூட கண்டுபிடிக்காத நிலைமை இருக்கிறது. எங்கள் ஊரிலே நடந்த சின்ன சம்பவத்தை மட்டும் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். ஈரோட்டிலே இருந்து எங்கள் ஊருக்கு ஒரு முதலாளி, ஒரு டிராக்டரை ஓட்டிக் கொண்டு வந்தார். இரவோடு இரவாக, அந்த டிராக்டரை நிறுத்தி வைத்த போது, இரண்டு பெரிய சக்கரங்களைக் கழற்றிக்

1984 பிப்ரவரி 16] (திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ணபாண்டியன்)

கொண்டு சென்று விட்டார்கள், டிராக்டர் சக்கரங்கள் சாதாரண பொருள் அல்ல. யானை மாதிரி உள்ள இரண்டு வீல்களைக் கழற்றிக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். அதுபற்றி போலீசிலே புகார் செய்யப்பட்டது. இதுவரையில் அதுபற்றி கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், கேசம் பதிவு செய்யப்படவில்லை. இத்தகைய மோசமான நிலைமைகள் எல்லாம் இன்றைக்கு காவல் துறையிலே இருக்கின்றன. அந்த முறைகளை எல்லாம் போக்க முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறுகின்ற வாய்ப்பைத் தந்தமைக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. ஜே. ஜேம்சுந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையிலே தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில் எந்த அளவுக்கு சொல்லப்பட வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குச் சொல்லப்படவில்லையென்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். 1982 ஆம் வருஷத்திலே நிதி அமைச்சரால் கொடுக்கப்பட்ட பட்ஜெட் உரையிலே, லேபர் சிச்சுவேஷன் பற்றி ஓரளவுக்குத் திருப்திகரமாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்று நிலை என்னவென்றால், 1982 எடிரைக்ஸ் லாக்-அவுட்ஸ் 187 தான் இருந்தது என்றால், 1983-ல் அது 300 ஆக வளர்ந்திருக்கிறது. இதன் காரணமாக ஏற்பட்ட இழப்பு 200-லிருந்து 250 கோடி ரூபாய் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற ஊதிய இழப்பு ரூ. 3 கோடி. இதனால் அரசுக்கு ஏற்பட்ட வருவாய் இழப்பு ரூ. 35 கோடி. இந்த அளவு ஏற்பட்டிருப்பதற்கு பிரதானமான காரணம் முதலாளிகள் இன்று ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் வேஜ் கட், டி.ஏ. ஃப்ரீஸ் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அரசு அதற்கு ஆதரவு கொடுப்பதுமாகும். நெல்லிக்குப்பத்திலே ஆனாலும் சரி, சிம்சனிலே ஆனாலும் சரி, கன்னியாகுமரியானாலும் சரி, அங்கெல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய பிரதான பிரச்சனையின் அம்சமே டி.ஏ. ஃப்ரீசும் வேஜ் கட்டும் தான். நெல்லிக்குப்பத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, இங்கே மாண்புமிகு ரமணி அவர்கள் தெளிவாக ஒருசில பிரச்சனைகளை எடுத்து வைத்தார்கள். ஆனால் நான் இன்று இந்த அவையிலே இது சம்பந்தமாக ஒரு விஷயத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அங்கே அதிகமாக தொழிலாளர்களை வைக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் ஆள்குறைக்கக் கூடாது என்றும் தொழில் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்து, அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதை அமுல் படுத்துவதற்குத் தமிழக அரசு எந்த நடவடிக்கையையும் எடுக்கவில்லை. அதே நேரத்திலே 6 மாத காலம் எந்த விதத்திலும் அந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்காமல் இருந்ததற்குப் பிறகு முதலாளிகள் தங்களுக்குச் சாதகமான தீர்ப்பைக் கொண்டு வந்த நேரத்திலே அதை அமுல் படுத்துவதற்கு ஒரு ஸ்பெஷல் டிரிபியூனல் நீதிமன்றத்தை அமைக்க

உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ஆனால், கோர்ட்டுக்ள் தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாக இருந்தால் தமிழக அரசு புறக்கணிக்கிறது என்பதும் தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக இருந்தால் விரைவிலே அமல்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்பதற்கு இது ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. குமரி மாவட்டத்திலே தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய போராட்டத்திலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பிரச்னை இதுதான். 7-1-1984-ல் 3,000 தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிரச்னைக்குத் தீர்வு காணவில்லை, 24-10-1979 அன்று செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தம் 30-11-1981 அன்றே காலாவதியாகிவிட்டது. உடனே கோரிக்கை வைக்கப்பட்டது. புது ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று வலியுறுத்தப்பட்டது. ஆனால் லேபர் டிபார்ட்மென்ட் அதிலே பெரிய அளவிற்கு நடவடிக்கை எடுக்காமல் காலதாமதத்தை ஏற்படுத்திவிட்டதில் காரணமாக 1981 நவம்பரிலிருந்து 1983 அக்டோபர் மாதம் வரை பொறுத்திருந்ததற்கு பிறகு ஒரு ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்துவற்கான வாய்ப்பில்லை. முதலாளிகள் அதற்கு முட்டுக்கட்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால் 17-10-1983-லேயிருந்து 142 தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் 3,000 தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சினை என்ன? 1977-லிருந்து அங்கே 81 கடைசி வரையில் ஐந்து வருட காலம் அமலில் இருந்த 2.3 ஒப்பந்தங்களிலே நாகர்கோவில் நகரின்னுடைய வாழ்க்கைப் புள்ளியின் அடிப்படையில் 5 புள்ளி உயர்வு ஏற்படக்கூடிய நிலையில் மூன்று காசு தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்க ஒப்பந்தம் போடப்பட்டிருந்தது, ஆனால் 30-11-1981-ல் அந்த ஒப்பந்தம் முடிவடைந்த பிறகு அந்த ஒப்பந்தத்தின்படி என்ன உயர்வு கொடுக்கப்பட வேண்டுமோ அதைக் கொடுப்பதற்கு தனியார் முதலாளிகள் மறுத்து விட்டார்கள். தனியார் முதலாளிகள் மறுத்து விட்டார்கள் என்பதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியும், அங்கே என்ன நடந்தது என்றால் அவர்களுக்குச் சாதகமாக ஒரு நிலையை தமிழக அரசு எடுத்தது என்பது சான், துரதிருஷ்டவசமானது. ஏன் இதை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன் என்றால் இன்றைக்கு 122 நாட்கள் வேலை நிறுத்தம் நடந்ததற்கு பிறகு தமிழக அரசின் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் இந்தப் பிரச்சனையில் நேரடியாக தலையிடுவதற்கு எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இந்தப் பிரச்சனையில் தனியார் முதலாளிகளைக் கூப்பிட்டு நல்ல முறையில் ஒரு ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு முயலவில்லை. தமிழக அரசிற்கு சொந்தமாக இருக்கக் கூடிய அரசு ரப்பர் தோட்டத்தில் தனியார் முதலாளிகள் 30-11-81-லிருந்து மறுத்த ய.ஏ. உயர்வு இங்கேயும் மறுக்கப் பட்டது. அதற்குப் பிறகு இந்தப் பிரச்னை தொழிலாளர் நலத் துறையினுடைய சுவனத்திற்கு கொண்டு வந்த பிறகு அன்றைய தினம் ஜாயின்ட் கமிஷனராக இருந்த, இன்றைய கமிஷனர் திரு. இராஜா சுப்பிரமணியம் அவர்கள் 25-6-82 அன்று நிர்வாகத் திற்கு ஒரு அறிவுரை கொடுத்தார்கள். என்னவென்றால்

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

The managements are informed that till such time the existing settlement is replaced by a settlement or award the management is bound to grant all benefits that have been provided for in that settlement. இது இன்று தொழிலாள நலத்துறையின் உயர்ந்த பொறுப்பிலே இருக்கிறவரால் கொடுக்கப்பட்ட அட்வைஸ். அந்த அட்வைஸ் படி நடந்து கொள்வதற்கு முதலாளிகள் மறுத்து விட்டார்கள். அதே நேரத்தில் எட்டு மாத காலம் தொடர்ந்து அரசு ரப்பர் தோட்டத்தில் பஞ்சப்படி உயர்வு கொடுத்தார்கள். ஆனால், தனியார் முதலாளிகள் இந்தப் பஞ்சப்படி கொடுப்பதற்கு மறுத்ததிலிருந்து 17-10-1983-லிருந்து தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டதைத் தொடர்ந்து அரசு ரப்பர் தோட்டத்திலும் பஞ்சப்படி உயர்வு கொடுப்பதற்கு மறுத்து இருப்பதற்கான மர்மம் என்ன என்று புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. எங்கள் ஊரில் சொல்லிக்கொள்வது என்ன வென்றால் இன்றைக்கு நெல்லிக்குப்பம் ஆலையின் முதலாளியாக இருக்கிற அருணாசலம் செட்டியார் இருக்கிறாரே சாட்சாத் அதே நபர் தான் இங்கே இருக்கிற தோட்டங்களில் மிகப் பெரிய தோட்டமான நீலம்பாடி தோட்டத்தினுடைய முதலாளி. அவர் அரசினுடைய சில அமைச்சர்களை வேண்டிக் கொண்டதற்கிணங்க இன்று அரசு ரப்பர் தோட்டத்திலும் இந்தப் பஞ்சப்படி மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் இதை எதற்காக கட்டிக்காட்டுகிறேன் என்றால் இப்படி பஞ்சப்படியை மறுத்து விட்டதால் தான் இன்றைக்கு தனியார் முதலாளிகளுக்கு தமிழக அரசு ஆதரவான நிலை என்று எடுத்து உதவுகிறார்கள். அந்த வகையிலே முதலாளிகள் பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள் தொழிலாளர் நலத்துறையின் உயர்ந்த அதிகாரியினுடைய அட்வைஸ் கூட இன்றைக்கு அமல்படுத்த வதற்கு மறுக்கப்பட்டு, முதலாளிகளுக்கு ஆதரவாக அரசு ரப்பர் தோட்டத்திலும் வழங்கப்பட்டிருந்த பஞ்சப்படி உயர்வு நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. முதலாளிகளுக்கு ஆதரவு போகிறதல்லாமல் பின்னென்ன வன இலாக்கா அதிகாரிகளைக் கட்டா என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் தனியார் துறையிலே என்ன முடிவு ஏற்படுகிறது என்பதை நாங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அங்கே முடிவு ஏற்பட்டதற்கு பிறகு தான் நாங்கள் இது சம்பந்தமாக ஒரு முடிவை எடுக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியானால் இன்று தனியார் தோட்ட முதலாளிகளுக்கு ஒரு சாதகமான நிலைமை இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று அந்த மாவட்ட மக்களும் தமிழக மக்களும் புரிந்து கொண்டால், அவர்கள் அப்படி ஒரு எண்ணத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அது எப்படி தவறாக இருக்கமுடியும்?

(பிற்பகல் 1-00.)

இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றை மிகத் தெளிவாகக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முதலாளிகள் என்ன சொல்கிறார்கள். நாகர்கோயில் வாழ்க்கைப் புள்ளி அடிப்படையில் பஞ்சப்படி வழங்க இயலாது. நாகர்கோயில் புள்ளி என்பது நாங்கள்

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

[1984 பிப்ரவரி 16]

தயாரிப்பது அல்ல. அரசு தயாரித்துத் தருவதுதான். ஆனால் அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், சென்னை நகரப் புள்ளி அடிப்படையிலோ அல்லது கோயம்புத்தூர் நகரப் புள்ளி அடிப்படையிலோதான் பஞ்சப்படி தருவோம் என்று சொல்கிறார்கள். நாகர்கோயிலில் இருக்கும் புள்ளி அதிகம் என்பதற்காக அந்த ஏழைத் தொழிலாளிகள் பழுவாங்கப்படவேண்டுமா? இந்தப் பிரச்சனைக்கு என்ன பரிகாரம்? இந்தப் பிரச்சனையில் தமிழக அரசு தகுந்த நேரத்தில் தலையிடவில்லை. இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை என்று அவர்கள் பார்க்கவில்லை என்று நான் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை. அங்கேயுள்ள தொழிலாளர்கள் 125 நாட்களாக இந்த வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதற்கு ஒரு முடிவை ஏற்படுத்த அரசால் முடியவில்லை. இதற்கு என்ன பரிகாரம் என்றால் ஏற்கனவே சுப்ரீம் கோர்ட் எஸ்.ஜி.சி. கேசில் அறிவித்த தீர்ப்பு இருக்கிறது. அதாவது, ஒரு செட்டில்மென்ட் காலாவதியாகி இன்னொரு செட்டில்மென்ட் அறிவிப்பு வருகிற வரை ஏற்கனவே இருந்த செட்டில்மென்ட்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும். ஆனால் கன்னியாகுமரி மாவட்ட தோட்ட தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தில் முதலாளிகளிடத்தில் இதை தொழிலாளர் நலத்துறை அதிகாரிகள் எடுத்துத் தெரிவித்த போது, அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஏற்கனவே செய்து கொண்ட செட்டில்மென்ட்படி அமல் படுத்தமுடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இன்றைக்கு நிலைமை என்னவென்று சொன்னால் அங்கேயுள்ள அருணாசலம் செட்டியார் வெளியே இருந்து ஆட்களைக்கொண்டு வந்து அங்கே வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார். அதற்கு காவல் துறை பாதுகாப்புக் கொடுக்கிறது. அதை எதிர்த்ததன் காரணமாகத்தான் நான் உள்பட 20 தொழிலாளர்களை அங்கே காவல் துறை கைது செய்தார்கள். நான் இந்த நேரத்தில் தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இது சாதாரணப் பிரச்சினை அல்ல. இதனால் 15 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இன்றைக்கு ரப்பர் என்பது ந்நிய செலாவணி ஈட்டித்தரும் ஒரு பொருளாகும். அப்படிப்பட்ட ஒரு தொழிற்சாலைப் பிரச்சனையிலே, ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்டு வந்த டி.ஏ. கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற பிரச்சினையிலே அரசு உடனடியாகத் தலையிட்டு ஒரு நல்ல முடிவை ஏற்படுத்துவதற்குத் தயாராக இருக்கவில்லை என்பது வேதனைக்குரியதாக இருக்கிறது. அரசு ரப்பர் தோட்டத்தில் 135 நாட்களாக நடந்த வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்திலும் இதுதான் நடந்தது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இது சம்பந்தமாக சமரச பேச்சுவார்த்தை நடந்து இருக்கிறது. அந்த அறிக்கையை அரசு எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறது. அந்த அறிக்கை வந்த பிறகு மற்ற நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்கும்.

1984 பிப்ரவரி 16]

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: அந்தச் சமரச பேச்சு வார்த்தையின் போது கூட தொழிலாளர் நலத் துறையின் உயர் அதிகாரி திரு. ராஜாகப்பிரமணியம் அவர்கள் முதலாளிகளிடத்தில் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே இருக்கின்ற செட்டில்மென்ட்படி புதிய செட்டில்மென்ட் வரும் வரை, நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதுதான் எங்களுடைய தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரின் கருத்து என்று கூட சொன்னார்கள். தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரின் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அமல் நடத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். ஆனால் அந்த முதலாளிகள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தார்கள். (மணியடிக்கப்பெற்றது.)

*திரு. க. இரா. சின்னராசு: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 13-2-1984 ஆம் ஆண்டு மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் இந்த அவையில் ஆற்றிய பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றியைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன் நாட்டிலுள்ள நிலைமைகளை யெல்லாம் இன்றைக்குச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து நல்லதொரு திறமையான செயல்முறைக்கு ஆளுநர் உரையில் வழிவகைகளை எடுத்துக் கூறியிருப்பதற்காக உண்மையிலேயே நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். சென்ற ஆண்டும், அதற்கு முந்திய ஆண்டும் நமது மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட மிகப் பெரிய வறட்சியை நாம் பார்த்து இருக்கிறோம். அந்த வறட்சிப் பணி சிறப்பாக நடைபெற்றதற்காக மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் தலைமையில் அமைந்து இருக்கும் இந்த அரசை நாம் மனதாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம்.

வறட்சி மிகப்பெரும் வறட்சியாக இருந்தாலும் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு வறட்சி என்ற நிலைமை தெரியாமல் பல்வேறு சிறப்பான திட்டங்களை, பல்வேறு சிறப்பான பணிகளைச் செய்து முடித்த இந்த அரசை உண்மையிலேயே நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

அது மட்டுமல்ல. அந்த வறட்சி நேரத்தில் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு குடிநீர் பிரச்சனை எந்த அளவுக்கு இருந்தது என்பதை மாண்புமிகு மன்ற உறுப்பினர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையிலும் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு குடிநீர் பிரச்சனை இருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்று சொல்லுகின்ற வகையிலே சிறப்பான முறையில்—கிராமப் புறமானாலும் சரி, நகரப்புறமானாலும் சரி — இந்த நாட்டு மக்களுக்குத் தொண்டாற்றி, குடிநீர் தட்டுப்பாடின்றி வழங்கிய தற்காக நாம் இந்த அமைச்சரவைக்கும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலே நமது அரசு சிறப்பாக செயல்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் கண்டிப்பாகச் சொல்லியாக வேண்டும்.

[திரு. க. இரா. சின்னராசு]

[1984 பிப்ரவரி 16]

அதே நேரத்தில், வறட்சிக் காலத்திலே பெரிய பெரிய சங்கடங்கள், சூழ்நிலைகள் எல்லாம் வந்தபோதும் அவற்றிலிருந்து விடுபட்டு, நல்ல நிலைக்கு திரும்பிக்கொண்டிருக்கும்போது, இன்றைக்கு பெருமழையின் காரணமாக இயற்கை நமக்கு பெரும் சேதத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. தஞ்சை, திருச்சி, தென்னாற்காடு, புதுக்கோட்டை இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் மிகப் பெரும் பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளிலே பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நம்முடைய அரசு வெள்ள நிவாரணப் பணிகளைச் சிறப்பாகச் செய்து, வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கெல்லாம், நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்தப் பகுதிகளை சேதம் ஏற்பட்டவுடனே நேரில் சென்று பார்த்து, நிவாரணப் பணிகளைச் சிறப்பாகச் செய்து வருகிறார்கள். அதை நாம் கண்டிப்பாகப் பாராட்டியாக வேண்டும்.

அந்த பெருமழையால் ஏற்பட்ட சேதத்திற்கு நம்முடைய மாநில அரசு நிவாரணமாக 37.45 கோடி ரூபாய் வழங்கியுள்ளது. அது மாத்திரம் போதாது என்று கருதி நமது அரசு மத்திய அரசிடம் 128 கோடி ரூபாய் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்து நாம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசைப் பாராட்ட வேண்டும். நாடு இதுவரை கண்டறியாத அளவுக்கு பெரும் சேதம் ஏற்பட்ட போதிலும் நம்முடைய அரசு சிறப்பாகச் செயல்பட்டு சமாளித்திருக்கிறது என்பது நாடறிந்த உண்மை. அதை நாம் இங்கே சொல்லியாக வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல. இலங்கைத் தமிழர்கள் படுகொலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டபோது தமிழக அரசும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் சிறப்பான முறையில் மத்திய அரசை அணுகி, அங்கே அழிந்து கொண்டிருக்கிற தமிழ் மக்களுக்கு நல்லதோர் தீர்வு காணவேண்டுமென்று முடிவு செய்தார்கள். ஆனால் எதிர்க்கட்சியிலே இக்கிறவர்கள் எல்லாம் இந்த புரட்சித் தலைவர் அரசு இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு விரோதி போல் செயல்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சனையிலே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பாரதப் பிரதமரை அணுகி, நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்லியதன் காரணமாக ஐ.நா. சபைக்குச் செல்லுகின்ற குழுவிலே நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இடம் பெற்றது மட்டுமல்ல, அந்தக் குழுவிற்குத் தலைமைத் தாங்கிச் சென்று, ஐ.நா. சபையில் இலங்கைத் தமிழர்கள் பிரச்சனையை நல்லமுறையில் எழுப்பி, அதன் காரணமாக இன்றைக்கு வட்டமேசை மாநாடு நடைபெற்று, அங்கே விவாதம் நடைபெறுகின்ற அளவுக்கு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இலங்கையில் இருக்கும் தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எடுத்த நடவடிக்கையை ஐந்து கோடி தமிழ் மக்களால் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது; ஆகவே பாராட்டுகிறார்கள். அந்தவகையிலே நாமும் புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பாராட்டியாக வேண்டும்.

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. க. இரா. சின்னராசு]

அடுத்தபடியாக, ஆளுநர் உரையில் நற்பயிருக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருந்த பாதுகாப்புத் திட்டம் மற்ற மானாவாரி பயிர்களுக்கும் விரிவாக்கப்பட்டிருப்பதை அறிந்து விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் எல்லாம் பாராட்டுகின்றார்கள்; வரவேற்கின்றார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்று உருவாவதற்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு திட்டமிட்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தை தர்மபுரி மாவட்டத்திலே அமைக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும் மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, சென்னை மாநகருக்கு குடிநீர் வழங்கும் பிரச்சனை நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே இருந்து, முந்தைய ஆட்சிக்காலம் வரையில் தீர்க்கப்படாமல் இருந்தது. சென்னை மக்களின் குடிநீர் பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைக்கின்ற முறையில் அவர்கள் செயல்படவில்லை. ஆனால் நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்த முயற்சியின் காரணமாக சென்னை மாநகருக்கு தண்ணீர் கொண்டுவந்து, நிரந்தரமாக இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆந்திர மாநில முதலமைச்சரோடு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசி, விரைவான நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். 760 கோடி ரூபாய் செலவு பிடிக்கக்கூடிய இந்தத் திட்டத்தில் நம்முடைய மாநிலத்தின் பங்கு 200 கோடி ரூபாய்தான். இந்தக் காரியத்தில் இந்த அளவுக்கு சிறப்பாகச் செயல்பட்டுவரும் நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களை இந்த மன்றத்தைச் சேர்ந்த அனைவரும் பாராட்ட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10.)

அதோடு, நமது மாநிலத்தில் நீர்த்தேக்கங்களிலும், ஏரிகளிலும் நீரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துவேண்டுமென்ற ஒரு திட்டத்தை இந்த அரசு ஐரோப்பியப் பொருளாதாரக் குழுவிடம் பேசினா. 2) கோடிக்கு மான்யமாக பெற்றுள்ளதை உண்மையிலேயே நாம் பாராட்டவேண்டும். அந்த அடிப்படையிலே நீர்த்தேக்கங்களானாலும் சரி, சிறிய ஏரிகளானாலும் சரி ஏரிகளிலிருந்து தண்ணீரைக் கால்வாய் மூலமாகப் பயிருக்குப் பாய்ச்சு போது தண்ணீர் விரயமின்றி சிக்கனப்படுத்துகின்ற வகையில் இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கிற திட்டத்தை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த வகையிலே இது செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, புதுக்கோட்டை, இராமநாதபுர ஆகிய மாவட்டங்களில் செயல்படுவதாக குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்வதல்லாமல், இந்த ஐந்து மாவட்டத்திலும் நிறுத்தி விடாமல் தர்மபுரி மாவட்டத்தையும் இணைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே பட்டேதப்பு என்ற ஒரு ஏரி சுமார் 900 ஏக்கர்

[திரு. க. இரா. சின்னராசு]

[1984 பிப்ரவரி 16]

பாசனம் கொடுக்கக்கூடியதாகவும், இருபோகம் சாகுபடி செய்யக்கூடியதுமாக இருக்கிறது. அந்த ஏரியை இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் சேர்த்து அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதோடு என்னுடைய தொகுதியில் சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் சில திட்டங்களை அதிகாரிகள் மதிப்பீடு செய்து இங்கே தலைமைப் பொறியாளருக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆலப்பட்டி, புதிய ஏரி, வெல்கள ஆள்ளி ஏரி, எட்டிகல் அரம் ஏரி, அலேகுந்தானி ஏரி, ஆவல்நத்தம் ஏரிகள் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த 5 ஏரிகளையும், இந்த நிதிநிலை ஆண்டில் எடுத்து, அரசு செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டம் ஒன்று ஆய்விலே இருந்து 1978 ஆம் ஆண்டு மதிப்பீடு தயாரிக்கப்பட்டு அரசு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு நாச்சிக்குப்பம், சிங்கரம்பள்ளி ஆற்றின் குறுக்கே அணைக் கட்டவேண்டிய திட்டம் அரசின் ஆய்வில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தையும் இந்த நிதியாண்டில் செயல்படுத்தவேண்டுமென, என்னுடைய தொகுதி வாக்காளர் பெருமக்களின் சார்பாக கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் கிராமப்புற மக்களுக்கு பாதுகாப்பான குடிதண்ணீர் வழங்கவேண்டுமென்ற திட்டம் 1976-77 ஆம் ஆண்டு எடுக்கப்பட்டு, அதன்படி 1985 ஆம் ஆண்டு மார்ச் இறுதிக்குள்ளாக எல்லா கிராமங்களுக்கும் பாதுகாப்பான குடிநீர் தந்து விடுவோம் என்று இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த அடிப்படையிலே இன்றைக்கு வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலைவாய்ப்பு என்ற திட்டத்தை ஆரம்பித்து, கிராமப்புறமானாலும் சரி, நகர்ப்புறமானாலும் சரி, வேலை கொடுப்பதற்கு வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கின்ற மக்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கவேண்டுமென்ற திட்டத்தை கொடுத்திருப்பதற்காக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தற்பொழுது மின்துறையிலே வீடுகளுக்கு மின் அமைப்பு செய்யும் பணியாளர்கள் 'B' உரிமம் இல்லாதவர்கள் இன்று (16-ந்தேதி) 2½ லட்சம் பேர்கள் ஊர்வலமாக வந்து அரசையும், அமைச்சர்களையும், சந்திக்க இருக்கிறார்கள். சுமார் 10, 20 ஆண்டு காலம் தனியார் இடத்தில் பயிற்சி பெற்றுள்ளார்கள். 'B' உரிமம் வைத்துள்ளவர்கள் வீட்டிலே இருந்துக் கொண்டு யாரோ செய்த மின் அமைப்பிற்கு ஒரு கணிசமான தொகையும் பெற்றுக்கொண்டு தான் செய்ததாக கையொப்பம் இடுகிறார்கள். எனவே உரிய பயிற்சியைப் பெற்று இருக்கிறவர்கள் 'B' உரிமம் பெறுவதற்கு அரசு ஒரு சிறப்புத் தேர்வை நடத்தி இந்த உழைக்கும் வர்க்கத்திற்கு உதவி புரிய வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1984 பிப்ரவரி 16]

திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்: மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னருடைய உரையின் பேரில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையில் எல்லா இடங்களிலும், பொதுவாக தமிழ்நாட்டின் தேவை அனைத்தும் முழுமையாக நிறைவேற்றுகிற நிலையில் வாக்குறுதிகளை ஏராளமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதற்காக, குறிப்பாக புதிய மின்சார யூனிட்டிடுக்களை அமைக்கப்போகிறோம், அவற்றுக்கு மத்திய அரசிடமிருந்து உதவி எதிர்பார்க்கிறோம், அவர்கள் கொடுத்தால் இங்கே உற்பத்தி உண்டாகும், உற்பத்தி கிடைக்கும், மின்சாரத் தேவை பூர்த்தி செய்யப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் கொடுக்கவில்லை என்ற நிலை வந்தால், மத்தியில் உள்ள அரசு தங்களுடைய தேச பாதுகாப்புக்காக வேண்டி, இன்றுள்ள சூழ்நிலையில் ஏராளமாக பணத்தை செலவழிக்க வேண்டிய ஒரு நேரத்தில் அங்கேயிருந்து நிதி அதிகமாக கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பதும், கிடைக்கும் என்ற அடிப்படையில் திட்டங்களைத் தயாரிப்பதும், எந்த அளவிற்கு சாத்தியம் என்று அரசுதான் யோசிக்கவேண்டும். அப்படி பணம் வரவில்லை என்றால், மின்சாரத் திட்டம் நிறைவேறாது, இது ஒன்று. இரண்டாவது தொழிலாளர் நலம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில், அல்லது சட்டங்களில், வேலை நிறுத்தங்களில் நம்முடைய அரசு, 1946 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின், 1984 ஆம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில், பல்வேறு முதல்வர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். ஜி.பி. ராமசாமி ரெட்டியாரி லிருந்து, கடைசியாக வந்த எம்.ஜி.ஆர். வரையிலும், எந்தக் காலத்திலேயும் இல்லாத அளவிற்கு வேலை நிறுத்தங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. எந்தக் காலத்திலும் நடைபெறாத அளவிற்கு, அடக்குமுறைகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எந்தக் காலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு கதவடைப்புகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. எந்தக் காலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு ஆள் குறைப்பு செய்யப்படுகிறது. ஆனால் அரசுத் தரப்பிலே யிருந்து வருகிற பதில் அதற்கு அணுகுமுறையாக, சாதகமாக, ஒத்துழைப்பதாக இருக்கிறதா என்பதை ஆளும் கட்சி வரிசையிலே உள்ள எனது அருமை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சிந்திக்க வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது, நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது சிம்சன் சம்பந்தமாக, பழிவாங்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் 15 பேர்கள் விஷயமாக ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். டிரிபியூனலுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஏன் விட்டார்கள் என்ற வினா எழுகிறபோது, அழகாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் குற்றம் இழைத்தார்கள், பிற தொழிலாளர்களை அடித்தார்கள், அதனால்தான் அவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள், அதனால்தான் அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அமைச்சரே சட்டப்பேரவையில் உறுதியாகவும்

[திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்]

[1984 பிப்ரவரி 16]

தெளிவாகவும் பச்சையாகவும் தொழிலாளர்கள் மேல் நேரடியாக குற்றத்தைச் சுமத்துகிறபோது அந்த நீதிமன்றத்தின் முடிவு எப்படி இருக்கும் என்று நான் பணிவோடு கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அப்படி குற்றம் சாட்டி, வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி குற்றம் சாட்டி வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டது சரியா? இல்லையா? என்று நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு பெறுவதற்காகத்தான் நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பி இருக்கிறோம் என்று சொன்னேன்.

திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் இப்போது சொன்னது உண்மை. முன்னால் நான் சொன்னதும், அவர்கள் சொன்னதும் உண்மை. ஆகவே ரமணி அவர்கள் பேசுகிறபோது இதை பின்னால் சொன்னார்கள். ஆனால் முன்னால் சொல்லும்போது இதைச் சொல்லவில்லை என்பதை பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கைநெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு சட்டம், நல்ல சட்டம், நான் வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன். நன்றிகூட சொல்கிறேன், அரசுக்கு. குறிப்பாக தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சருக்கு. இந்தச் சட்டம் வந்தவுடனே கோர்ட்டுக்குப் போய் ஸ்டீட வாங்கினார்கள், அதை நீக்குவதற்கு, அதை தகர்த்து எரிவதற்கு, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயம் கிடைப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கையை அரசு எடுத்திருக்கிறது என்ற என்னுடைய வினாவிற்கு விளக்கம் அளிக்கவேண்டும்.

அதேபோல் கட்டிடத் தொழிலாளர்களுக்கு, வீட்டு வேலை செய்கிற மேஸ்திரிகளுக்கு, இவர்களுக்கு எல்லாம் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்? இதிலே ஒரு அநியாயம் என்ன வென்றால் — அநியாயம் என்பதற்கு மன்னிக்கவேண்டும் — பச்சையாக எந்த மொழியிலே சொல்வது என்று தெரியவில்லை, தப்பு என்று சொல்லக் கூடாது, பொய் என்று சொல்லக்கூடாது, உண்மைக்கு மாறானது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அதன் பிரகாரம் உண்மைக்கு மாறான ஒரு கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்னவென்றால், அவர்கள் அடிபட்டு பாதிக்கப்பட்டால், அல்லது உயிரிழந்தால் 10 ஆயிரம் அவர்களுக்கு நிதி அளிக்கப்படும் என்று. எப்படி? முதலமைச்சருடைய நிவாரண நிதியிலிருந்து. முதலமைச்சருடைய நிவாரண நிதிக்கு நாடு முழுவதும் இருந்து வசூலிக்கப்படுகிறது. அதனுடைய நோக்கம் மாநிலத்தில் ஏற்படுகிற பாதிப்புகள், விபத்துக்கள், இயற்கைச் சேற்றங்கள் போன்றவைகள் ஏற்படும்போது பயன்படுத்துவதற்காகத்தான். — மாநிலத்தில் உள்ள மக்களும், சில தொழிலதிபர்களும் பணம் கொடுக்கிறார்கள்.

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்]

(பிற்பகல் 1-20.)

ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலில் உள்ளவர்கள் பாதிக்கப்பட்டால் அதிலிருந்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக அந்த நோக்கத் தோடு வகுவிக்கப்பட்ட பணம் அல்ல, முதலமைச்சர் நிவாரண நிதி என்பது. (குறுக்கீடு) அதிலிருந்தும் கொடுக்கலாம் என்று சொல்கிறீர்கள். முதலமைச்சர் நிதி என்பது எவ்வளவு இருக்கிறது. இதில் ஒட்டு மொத்தமாக 100-க்கு 5 பேர் கூட பதிவு செய்த தொழிலாளர்களாக, காண்டிராக்டர்களாக, இந்தத் தொழிலில் இருக்க மாட்டார்கள். 100-க்கு 95 பேர்கள் வெளியிலே பதிவு செய்யாமல் வேலை செய்பவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் பாதிக்கப்பட்டால் முதலில் முதலமைச்சர் நிதிக்கு மனு போட்டு, பிறகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மக்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்து, அதற்கு பின்னால் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்வதைக் காட்டிலும் நேரிடையாகவே. அரசே பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு, நாங்களே தருகிறோம் என்று சொல்லி, அதற்காக அந்தத் தொழிலாளர்களிடமிருந்து குறிப்பிட்ட அளவு பணம் செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்லி, தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். ஆனால் மாறாக, உண்மைக்கு முரணான வகையில், சரியில்லாத முறையில் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இது நடைமுறைக்கு வராது. (குறுக்கீடு.)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: தலைவர் அவர்களே, அரசு 10,000 ரூபாய் தரும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து தரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எந்த நிதியிலிருந்து கொடுத்தால் என்ன? அரசு தருகிறது. இதுவரையில் நாடு சுதந்திரம் பெற்று எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகின? கிட்டத்தட்ட 35, 36 ஆண்டுக்காலமாக இதைப்பற்றி யாராவது சிந்தித்திருப்பார்களா? எனவே, கட்டிடத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை செய்யும்போது பாதிப்பு ஏற்பட்டால் அரசு பத்தாயிரம் கொடுக்கும் என்று தெரிவித்திருப்பதை வரவேற்க வேண்டுமே தவிர... நிதி எங்கேயிருந்து வந்தால் என்ன? கொடுப்பது அரசு. (குறுக்கீடு.)

திரு. இரா. கருப்பையா: மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து கொடுப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிதியை, பாதிக்கக்கூடிய அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் சட்டப்படி பெறுவதற்காக, உரிமையோடு அந்த நிதியைக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடு இருக்கிறதா என்பதுதான் கேள்வி?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும்.

[1984 பிப்ரவரி 16]

திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, முதலமைச்சர் நிவாரண நிதி என்பது மாற்றப்பட்டு, அரசே நேரிடையாக பொறுப்பேற்றுக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சமுதாயத்திலே மிக ஏழ்மையான நிலையில் இருக்கும் மக்களாக, ஆனால் அதே நேரத்தில் சமுதாய நலனுக்கு தேவையான முறையில் பணியாற்றக் கூடிய சுகாதார ஊழியர்களுக்கு, அரசிலே பணியாற்றக் கூடிய இந்த ஊழியர்களுக்கு இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கும்படியான சட்டங்கள் மூலமாக அவர்களுக்காக நிச்சயிக்கப்பட்டு, தீர்மானிக்கப்பட்டு சட்டபூர்வமாக கொடுக்க வேண்டிய ஊதியங்களை, அந்த முறைகளில் எல்லாம் அவர்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் அரசு நன்மையை செய்திருக்கிறது என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒதுக்கக் கொண்டதை, ஏற்றுக் கொண்டதை அமுலுக்கு கொண்டு வர மறுக்கிறார்களே, அதுவே மாற்றம் வேண்டும்.

அதேபோல, இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் பீடித் தொழிலாளர்கள் ஒரு 5 இலட்சம் பேர் இருக்கிறார்கள். (தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும்) இந்த மாநிலத்திலே உள்ள 5 இலட்சம் பீடித் தொழிலாளர்களுக்காக, நீண்ட நேடுங்காலமாக, வெள்ளைக் காரன் ஆட்சிக் காலத்திலேயிருந்து போராடிக் கொண்டு தான் வருகிறோம். (குறுக்கீடு) நீங்களும் நிறைய போராடியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் இப்போது இருக்கும் இடம் தான் சரியில்லை. (சிரிப்பு.)

அவர்களுக்காக சில சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தோம். ஆனால் அதை அமுல்படுத்துகிற விஷயத்தில், பீடி முதலாளிகள் உரிமையாளர்கள் ஒத்துழைக்க மறுக்கிறார்களே, அவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறீர்கள்? ஏன் அந்தச் சட்டங்களை அமுலாக்கவில்லை. இன்னொன்றையும் கொண்டு வந்தீர்கள். வேலையில்லாதவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு என்று. சட்டப்படி அதிலே ஒன்றுமே இல்லை. அது உண்மை. ஏனென்றால், அதிலே போடப்பட்டிருக்கும் கண்டிஷன்கள் என்னென்ன? மூலப் பொருள் அதிகம் இருந்தால் நஷ்ட ஈடு கிடையாது. பருவநிலை சரியில்லை என்றால் நஷ்ட ஈடு கிடையாது. இயற்கை கோளாறு இருக்குமானால் கிடையாது என்று சொன்னால், அப்புறம் அதிலே எங்கே யாருக்குத் தான் நஷ்ட ஈடு கிடைக்கும்?....(குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் Fall Back என்கிற திட்டத்தைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அது சரியாகச் செயல்படவில்லை என்பதை அரசு உணர்ந்து, அதற்கு வேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்து கொண்டு இருக்கிறது.

1984 பிப்ரவரி 16]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்: அடுத்தபடியாக, இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். நம்முடைய அரசாங்கம் மூன்று முறை வாக்கு கொடுத்தார்கள், நகராட்சி ஊராட்சி தேர்தல்கள் பற்றி. (குறுக்கீடு). நான் மறுபடியும் கேட்கிறேன், கொஞ்சம் பொறுமையாக இருந்து கேளுங்களேன். அப்போது நான் இந்த அவையில் பேசுகிறபோது தேர்தல் வருமா என்கிற ஒரு கருத்தை அவரிடம் உறுதியாகக் கேட்டேன், அழுத்தமாகக் கேட்டேன். அமைச்சரும் தலையை அசைத்தார்கள். நான் போனமுறை கேட்டேன். தேர்தல் நடக்கும் என்று நீங்கள் சொன்னபோது தேர்தல் நடக்குமா என்று கேட்டேன், அப்போது ஆம் என்று தலையாட்டினீர்கள், நம்பலாமா என்று கேட்டேன், அதற்கும் ஆம் என்று சொன்னீர்கள். ஊரில் சொல்லலாமா என்று கேட்டேன், அப்போது தேதி வரவில்லை, இப்போது இந்த தேதியில் நடக்குமென்று தேதி சொல்லியிருக்கிறீர்கள். 19, 23, 28, என்று தேதி குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். இந்த உரையில் உள்ள உங்கள் அறிவிப்புப்படி 19 ஆம் தேதியோ, 23 ஆம் தேதியோ 28 ஆம் தேதியோ தேர்தல் நடக்காது. நம்பக்கூடாது. வெளியே எப்படியாவது சொல்லவேண்டும், என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நடைமுறைக்கு அது வராது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: என்ன ஆளுமா? உங்கள் நம்பிக்கையைச் சொல்லிவிட்டுப் போங்கள்.

திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தேர்தல் தேதி அறிவிக்கப்பட்டபடி நடக்காது. இப்போதும் சொல்கிறேன், சட்டமன்றம் இருந்தால் பின்னாலேயும் சொல்கிறேன், ஏற்கெனவே அவையில் சொல்லியது நடக்கவில்லை, இப்போது கவர்னர் சொல்லியிருக்கிறார், நடந்தால்தான்? ஏற்கெனவே சொன்னதே நடக்கவில்லையே.

கடைசியாக ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்லிவிட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். இயற்கை இடர்ப்பாடுகள் வந்தபோதிலும் மாநிலம் பொருளாதாரம் மற்றும் பிற துறைகளில் அடைந்த நிலையான முன்னேற்றத்தைக் கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளதாக இதன் கடைசிப் பக்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நிலையான என்பது நிலையாக மின்சாரம் கொடுத்தீர்களா? நிலையாக என்பது எந்தச் சட்டத்தையாவது நிலையாக அமலாக்கினீர்களா? நிலையாக என்பது எந்தத் தொழிலாளர்கள் போராட்டமும் நடப்பதற்கு முன்பே நியாயம் வழங்கினீர்களா? நிலையான என்பது நிலையான பாதுகாப்பு மக்களுக்கு கேட்பதற்கு முன்பே கொடுத்தீர்களா? என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். நிலையான என்பதால் நேர்மாறான எதிர்மறையான நிலையை எடுத்துவிட்டு நிலையான ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம், உண்டாக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்வது நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்வதற்கு ஒப்பாகும். இப்படிச் சொல்வதற்காக நான் வருந்துகிறேன். நேற்று இதே நேரத்திற்கு, 1-27 மணிக்கு இங்கே ஒரு இலாகாவிற்கு ஒருவர் அமைச்சராக இருந்தார். நேற்று

[திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்]

[1984 பிப்ரவரி 16]

மாலையே ரேடியோவிலே அவருடைய நிலை மாற்றப்பட்டு விட்டது என்று செய்தி வருகிறது. இப்படி நாளுக்கு நாள், நிமிடத்திற்கு நிமிடம், நேரத்திற்கு நேரம் என்ன சொல்கிறீர்கள், என்ன செய்கிறீர்கள், என்ன நடக்கும் என்று தெளிவான விளக்கத்தை அரசு தரப்பிலே மக்களுக்கும் அவைக்கும் தரவேண்டும். அப்படித் தராவிட்டால் கூட்டம் நடத்துவதால் நாம் பங்கெடுத்துக்கொள்வதால் பலன் மக்களுக்குப் போய்ச் சேருமா என்றால் சேராது. இந்த உரையைப் பார்க்கிறபோது ஏதோ அடுத்து வருகிற தேர்தலுக்கு அள்ளித் தருகிற கோஷங்களைப்போல் தேர்தல் வாக்குறுதிகளைப்போல் இருக்கிறது. தமிழகத்தில் 70 இலட்சம் குழந்தைகளுக்கு உணவு கொடுக்கிறீர்கள். அந்தக் குழந்தைகளுக்கு எடை கூடுகிறது என்று சொல்கிறீர்கள். சரி, அவர்களை சாப்பிட கூப்பிடுவதற்கு முன்னாலே எந்த குழந்தையையாவது எடை போட்டிருக்கிறீர்கள்? எப்படி எடை கூடியது என்று சொல்கிறீர்கள்? சாப்பிட்டுவிட்டு ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகிற வாந்தியெடுக்கிற குழந்தைகளைப்பற்றி ஏன் சொல்லவில்லை. ஆகவே அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல, இந்த அறிக்கையிலே தொழில்கள் கிடையாது, வேலைக்கு உத்தரவாதம் கிடையாது, தமிழகம் நிலையான நிலையை நோக்கி முன்னேற அஸ்திவாரம் கிடையாது, அடிப்படையில்லாத ஒரு அறிக்கை என்று சொல்லி என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

(பிற்பகல் 1-30.)

5. அறிவிப்பு

பேரவை அலுவல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு:

இன்று கூடிய அலுவல் ஆய்வு குழுவில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளுக்கு இணங்க பேரவையின் நடவடிக்கைகள் கீழ்க்கண்டவாறு தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை பேரவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

17-2-84 (வெள்ளிக்கிழமை)

ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம்.

18-2-1984 (சனிக்கிழமை)

19-2-1984

விடுமுறை

(ஞாயிற்றுக் கிழமை)

20-2-1984

ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதமும் பதிலுரையும்.

(திங்கட்கிழமை)

21-2-1984

அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள் ஆய்வு செய்தலும், நிறைவேற்றத்தலும்.

(செவ்வாய்க்கிழமை)